



စိရိတပေ

သင်မြတ်နိုး

သံ ယော ဇဉ် ရင် ခွင်

BURMESE
CLASSIC
.COM

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၅၁၄၁၂၀၇
- မျက်နှာစုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၁၁၀၀၂၀၀
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ မတ်လ။
ပထမအကြိမ်။
- အုပ်စု - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀ ကျပ်
- အစုံဒီဇိုင်း - ဘိုဘိုထွန်း
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးမြင့်သန်း (မြ-၀၄၅၀၂)
စံပယ်အောင်သက်
၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်။
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ဖိုသီတာ (စိုးစိုးစာပေ)
(မြ-၀၃၀၅၁)
အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့။





အခန်း [၁]

“ဝန်းရံ”

“ရှင်”

“ဒါက သမီးရဲ့အဖေ ဦးတိမ်ယံဆိုတာပဲလေ။”

“ရှင်”

အဖေ။ ဝန်းရံအဖေတဲ့။ အမေကပြောထားတာက သမီး
အဖေက သေပြီတဲ့လေ။ သမီးတို့ယံဝန်လွယ်ထားချိန်ထဲက ကား
အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး သေဆုံးသွားတာတဲ့လေ။ နောက်ပိုင်းမှာတော့
မေ့မေ့သည် မေ့မေ့အကြောင်း လုံးဝမပြောပြတော့ပေ။ ဝန်းကမေး

ရင်လည်း မေမေက သေပြီးတဲ့လူတစ်ယောက်အကြောင်း မေးမနေနဲ့ တဲ့။ မေမေ မပြောချင်ဘူးတဲ့။ မေမေက မပြောချင်၍ ဝန်းလည်း မမေးဖြစ်ခဲ့တော့ပေ။ ထူးဆန်းနေတာက အဖေ့ဓာတ်ပုံလည်းမရှိ။ အဖေနှင့် ပတ်သက်တဲ့ တစ်စုံတစ်ရာ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေလည်း မရှိခဲ့။ မေမေနှုတ်မှ ဖေဖေနှင့်ပတ်သက်၍ စကားတစ်လုံးတလေ မဟဘဲ အမေနှင့်သမီးပဲ ဘဝကို ဖန်တီးတည်ဆောက်နေခဲ့လေ သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်ရက်လောက်ကမှ မေမေ နှလုံးရောဂါ ရုတ်တရက် ဖောက်ပြီး ကွယ်လွန်သွားလေသည်။ မေမေသည် ဝန်းအတွက် စိတ်ချလောက်အောင် ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှ မဖန်တီးထားနိုင်ခင်မှာပင် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေတော့ ၏။

မေမေကွယ်လွန်ချိန်တွင် လဝန်းရံက ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ကာဖပဲ ရှိနေလေသည်။ မေမေ ပန်းအတွက် ချန်ထားပေးခဲ့တာက ငွေကြေးအနည်းငယ်ပဲ ဖြစ်လေ၏။ နေထိုင်သော အိမ်ပင် အငှား

ဖြစ်လေသည်။

“မြဝန်းရံ”

“ရှင်”

“ညည်းအဖေက ညည်းကိုလာခေါ်တာပဲ”

“ရှင်”

အဖေတဲ့။ ချောမောခန့်ညားသော လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီး အသေအချာကြည့်လိုက်သော် ဝန်းနှင့် အနည်းငယ်တူ သယောင် ရှိလေသည်။ ဝန်းရဲ့အဖေ စီးလာသည့်ကားကပင် တန်ဖိုး အတော်လေး ကြီးမားနေလွန်းတာ ဝန်း သိနေလေ၏။

“မေမေကပြောတော့ ဝန်းရဲ့အဖေ သေပြီတဲ့၊ ဝန်းကိုယ်ဝန် ကြီးထဲက ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွားပြီတဲ့၊ ဟို...ဝန်း...ဝန်း လေ”

အဖေဆိုသော ချောမောခန့်ညားတဲ့ လူကြီးက ပြုံးလိုက် တော့လည်း ဝန်းနှင့် အတော်လေး တူနေလေသည်။

“သမီးအမေက ဖေဖေကို စိတ်နာပြီး သေသွားပြီလို့ပြော

တာပါ”

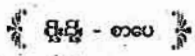
“ရှင်”

“အတိတ်ကအကြောင်းတွေကို ရှင်းပြရင်တော့ အရှည်ကြီးပေါ့ သမီးရယ်၊ သမီးအမေက ဖေဖေကိုစိတ်နာပြီး ခြေရာဖျောက်သွားတာပါ။ ဖေဖေလည်း နာရေးကြောင့်ပြာတွေမှ သမီးတို့သားအမိကို ခြေရာခံမိတာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဝန်းရယ်၊ မြမြရိန္နဲ ကိုတိမ်ယံအကြောင်း ဒေါ်လေးညို အသိဆုံးပါကွယ်၊ ယုံပါ။ အတိတ်က အကြောင်းတွေ သမီးကို ပြောမပြရဘူးဆိုလို့ ဒေါ်လေးညိုလည်း ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေတာပါပဲကွယ်”

မေမေညီမဝမ်းကွဲ ဒေါ်လေးညိုသည် ဝန်းတို့နှင့်အတူနေလာတာ ကြာပေမယ့် အဖေနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမှပြောပြခြင်းမရှိခဲ့။ မေမေ မနှစ်သက်တဲ့ကိစ္စဆိုရင် ဒေါ်လေးညိုက အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားနေတတ်လေသည်။

“ဝန်းကိုယ်ဝန်နဲ့ မမမြ ဒေါ်လေးညိုတို့အိမ် ရောက်လာ

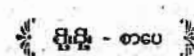


ပြီး ယောက်ျားနဲ့ ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ပြီဆိုတာပဲ ပြောပြပြီး ဘာမှထပ်မပြောပြတော့ဘူး။ သူ့အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ်သက်တာတွေလည်း မမေးပါနဲ့တဲ့လေ”

ဒေါ်လေးညို ပြောပြတဲ့ စကားတွေကို ဝန်း ငေးကြောင်စွာ ကြည့်နေမိလေသည်။ မေမေကိုရော၊ တူမလေးဝန်းကိုပါ ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်တတ်ပြီး အပိုစကားတွေကို ပြောဆိုတတ်လေ့မရှိသော ဒေါ်လေးညိုစကားတွေ အမှန်တွေပဲဆိုတာ ဝန်းစိတ်က အလိုလိုလက်ခံပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

“အစ်ကိုတိမ်ယံနဲ့တော့ ဒေါ်လေးညိုတို့ ပတ်သက်ဆက်ဆံတာ မရှိကြဘူးလေ၊ ချမ်းသာကြတော့ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်လေ ကဲပဲ ဆုံမိကြတယ်”

ဖေဖေရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုတွေကို မြင်တာနှင့် လဝန်းရံ သိလေသည်။ မေမေ ကွယ်လွန်သွားပြီးဖြစ်၍ အားကိုးကွယ်တာရာမဲ့နေခဲ့သော ဝန်းသည် ဖေဖေကို မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့လိုက်ရတော့ ဝမ်းသာကြည်နူးမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတာတော့



အမှန်ပဲဖြစ်လေ၏။

“ကိုတိမ်ယံက မမမြင့်တို့တော့ ချစ်ပါတယ်ကွယ်။ ဒါ ဒေါ်လေးညို သိတယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ကျွဲကြွတယ်ဆိုတာတော့ မသိဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်လေးညိုကတော့ ဝန်းလေးအတွက် ဝမ်းသာမိပါတယ်”

မေမေနဲ့ ဒေါ်လေးညိုတို့ နေ့စဉ်မှာ အထည်ဆိုင်လေးတွေ ပြီး စီးပွားရှာရတာဖြစ်ပြီး စီးပွားရေးသိပ်အဆင်ပြေကြီး မဟုတ်ပေ။ မေမေက ဝန်းကို ပင်ပင်ယန်းယန်း အလုပ်တွေ ဘာမှမလုပ်စေရဘဲ ခြေရွေးမီးမလောင် လက်မွှေးမီးမလောင်ထားတာ ပညာပဲ သိပ်စေ လေသည်။

“ဝန်းပင်ယန်းမှာ မေမေ လုံးဝမလိုလားဘူးကွယ်။ မေမေ သမီးကို ရွှေလိုဥထားချင်ပါတယ်။ သမီးလေးဝန်း ကံဆိုးလိုက်တာ နော်”

ဝန်းရဲ့လိုအပ်ချက်မှန်သမျှကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်စွမ်းပေး ခဲ့လေသည်။ ဒေါ်လေးညိုကလည်း ဝန်းအား အရပ်ချစ်ခြင်းနဲ့လေ

၏။ မရုန်းသာပေမယ့် အေးချမ်းသာမိသားစုဘဝလေးမှာ ပျော်ရွှင် ရှေ့ရင်း မေမေ ဆုံးပါးလေသည်။ ဝန်း အားငယ်စိတ်တွေနှင့် ခြေကွဲထိခိုက်နေသော အချိန်တွင် ပေမေသည် ဝန်းရှေ့သို့ ရောက် လာလေ၏။

“သမီးတို့ ပေးလော့ခေါ်တာပါ။ မြဲမြဲလည်း မရှိတော့ ဘူးလေ။ သမီး ဖေဖေနဲ့လိုက်ခဲ့ပါ။ ပေးဖို့အရိပ်မှာ ခိုပါတယ်။ ညီညိုရော လိုက်ခဲ့ကြပေါ့။ ဒီအိမ်က အငှားပဲဟာ”

အဖေနှင့် စိမ်းလွန်းနေ၍ လိုက်သွားဖို့တော့ ရုတ်တရက် ဝန်လေးနေမိလေသည်။ ဒေါ်လေးညိုကတော့ ဝန်းလိုက်သွားပါတဲ့။ ကိုယ့်အဖေအရင်းပဲတဲ့။

“ညိုတော့ ခလုတ်တော့ပါဘူး ကိုတိမ်ယံ။ ဝန်းကိုပဲ ခေါ်သွားပါ။ တူမလေးဝန်းရဲ့ ချေရေးအတွက်ပဲ အရေးကြီးတာပါ လေ”

“ဒေါ်လေးညို လိုက်ခဲ့ပါ။ ဝန်းတစ်ယောက်တည်း ပုလုတ်ချင်ပါဘူး။ ဒေါ်လေးညိုနဲ့အတူ ဝန်း ဒီမှာနေလို့လည်းဖြစ်ပါ တယ်နော်”

ဝန်း အားကိုးတွယ်တာရလွန်းသော မေမေ့အရိပ်ကြီး ကင်းခဲ့သွားရတဲ့အချိန်တွင် မေမေ့အောက်လာ၍ ဝန်း သျှော်ရွှင်ကျေနပ် အားတက်လာရပေမယ့် မေမေ့နောက် တစ်ယောက်တည်းလိုက်သွား ဖို့တော့ ဝန်း တွန့်ဆုတ်နေလေ၏။ ပြီးတော့ မေမေ့က သဘောကျသလို မလားမသိဘူး။ မေမေ့က မေမေ့ကို အရမ်းစိတ်နာနေတာမဟုတ် လား။ မေမေ့အကြောင်းနဲ့ ယတ်သက်တာတွေ အမှတ်တရတွေ ဘာတစ်ခုမှမထား၍လည်း မေမေ့ရင်ထဲမှ နာကြည်းခံပြင်းနေမှုတွေ အားလုံး ဝန်း သိနေလေသည်။

“ဝန်း ဒေါ်လေးညိုနဲ့ နေလိုမဖြစ်ပါဘူးကွယ်။ အစ်ကို တိမ်ယံနောက်ပဲ လိုက်သွားပါ။ ဒေါ်လေးက ဒီမှာ အထည်ဆိုင်ရှိ နေတော့ နေခဲ့ရမယ်လေ။ ဝန်း လိုက်သွားကြည့်ပါဦး။ အဆင်မပြေ တော့ ဒေါ်လေးညိုဆီ ပြန်လာသွားနော်”

“ဟုတ်ပါတယ် သမီးရယ်။ မေမေ့နောက်ပဲ လိုက်ခဲ့ပါ။ သမီးပညာရေးရော ရှိသေးတယ်မဟုတ်လားကွယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေ့အရိပ်မှာ သမီး နားရှိကြည့်ပါဦး”

“မေမေ့နောက်ကို သမီးလိုက်သွားတာ မေမေ့က

နှစ်သက်သဘောကျမှာမဟုတ်ဘူး”

“မေမေ့က မေမေ့အပေါ် အထက်လွှဲသွားတာပဲ။ နောက်မှ မေမေ့ရင်းပြင်ပါမယ်။ လောလောဆယ်တော့ သမီးမေမေ့နောက် လိုက် ခဲ့ပါကွာ။ သမီးအနာဂတ်အတွက် မေမေ့ တာဝန်ကျပါရစေလေ”

“ဟုတ်တယ်ဝန်း လိုက်သွားပါကွယ်။ အဆင်မပြေရင် ဒေါ်လေးညိုဆီ ပြန်လာလို့ရတာပဲဟာ။ လိုက်သွားပါ ဝန်းလေး ရယ်”

မေမေ့က အတင်းအကြပ်ခေါ်နေပြီး ဒေါ်လေးညိုအပေါ် မှာလည်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ပီမနေအချင်တော့၍ ဝန်း လိုက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

“ဝန်း အဆင်မပြေလို့ မပျော်ရင် ဒေါ်လေးညိုဆီ ပြန်လာ လို့ရတာပဲဟာ။ ဒေါ်လေးညို သိရသလောက်တော့ အစ်ကိုတိမ်ယံ က စိတ်သဘောထားပြည့်ဝပါတယ်။ မမဖြစ်အပေါ်လည်း ချစ်ပါ တယ်လေ”

မေမေ့က မေမေ့အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုပြီး မေမေ့က ဘာဖြစ်လို့မေမေ့ကို မုန်းတီးနာကြည်းနေတာလဲ။ လောလောဆယ်

www.burmeseclassic.com

၁၀

သင်မြတ်နိုး

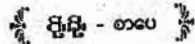
တော့ ဝန်းကိုကြည့်နေတဲ့ ဖေဖေမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အကြင်နာတွေ နှင့် သမီးအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေ ပြည့်လျှံနေလေသည်။

“လိုက်သာလိုက်ခဲ့ပါ သမီးလေးရယ်၊ ဘဝတစ်လျှောက် လုံး ဆင်းရဲနွမ်းပါးပြီး မျက်နှာငယ်ခဲ့ရတဲ့ ဘမီးလေးဘဝကို ဖေဖေ အပြည့်အဝ လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်စွမ်းပေးပါရစေ”

ဝန်းလည်း လိုက်သွားဖို့ကလွဲပြီး တခြားနည်းလမ်း ရွေးချယ်စရာမရှိတော့ပေ။ ဖေဖေနောက်သို့ လိုက်သွားဖို့ပဲ ဝန်း ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။ ဝန်း ဆရာဝန်မကြီး ဖြစ်အောင် သင်ချင်တယ်။ ဒေါ်လေးညိုကိုလည်း အသက်အရွယ်ရလာပြီဖြစ်လို့ ဈေးဆိုင်မထွက်စေချင်တော့ဘူး။ ဝန်း ပညာတတ်ကြီးဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ဝန်း တာဝန်ယူချင်တယ်။ အကောင်းဆုံးက ဖေဖေ နောက်လိုက်သွားပြီး ဝန်းဘဝ တိုးတက်ရေးအတွက် ကြိုးစားရမှာပဲ လေ။

“ဝန်းလိုက်ပါတော့မယ် ဖေဖေ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးလေးရယ်၊ ဖေဖေကို ယုံပါ ကွယ်၊ ဖေဖေတာဝန် အစွမ်းကုန်ကျေပြန်စေရပါ့မယ်”



ဖေဖေမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှုတွေနှင့် ဝင်းလက်တောက်ပနေလေသည်။ ဝန်းလက်လေးအား ဆုပ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ်ပြီး အားပေးနေလေ၏။

“ဖေဖေသမီးလေး အနာဂတ်လှပတောက်ပြောင်စေရမယ်၊ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်စေရမယ်။ ဖေဖေ တာဝန်ယူပါတယ်ကွာ”

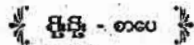
ကတိတွေ အထပ်ထပ်ပေးနေ၍လည်း ဝန်း လိုက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ဖေဖေအရိပ်မှာ ဝန်း နားခိုကြည့်ဖို့ ဒေါ်လေးညိုရဲ့ဆန္ဒတွေကိုလည်း ဖြည့်စွမ်းပေးသောအနေနှင့် လိုက်သွားကြည့်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲလေဟု ဝန်း တွေးပဲနေလေ ၏။

“ဝန်းလေး”

“ရှင်...ဒေါ်လေးညို”

“ဝန်းလေးကို ဒေါ်လေးညို ယုံကြည်ပြီးသားပါကွယ်၊ ဝန်း အနာဂတ်လေး လှပသာယာနေရင် ဒေါ်လေးညို ကျေနပ်နေ ပါပြီ”

ဝန်းခေါင်းလေးကို ပွတ်သပ်ပြီး ဒေါ်လေးညိုက အားပေး



နှစ်သိမ့်စကားတွေ ပြောနေလေသည်။ မျက်ဝန်းတွေက မျက်ရည် တွေ ပြည့်နေလေ၏။ ဒေါ်လေးညိုက ဝန်းကို အရမ်းပဲချစ်တာ မဟုတ်လား။

“ညိုတို့တူမလေးက အရမ်းကို လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး ကြိုးစားတာပဲ၊ ကိုတိမ်ယံ စိတ်ချပါရစေအောင်”

“ကိုယ့်သမီးလေးကို အစွမ်းကုန် တာဝန်ကျေကျေ စောင့်ရှောက်မှာပါ ညိုညို၊ စိတ်ချပါ၊ ကိုယ့်ရင်သွေးလေးကို ကိုယ်အမြဲ တမ်း သတင်းထောက်လှမ်း စုံစမ်းနေတာပါ”

ဖေဖေသည် ဝန်းအား တယုတယနှင့် ဝန်း၏လက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူကာ ခေါ်ဆောင်ခဲ့လေသည်။ ဒေါ်လေးညိုကိုလည်း စိတ်ချဖို့ ကတိအထပ်ထပ်ပေးနေခဲ့လေ၏။ ဖေဖေရဲ့ အရေးတယူ ရှိမှုတွေက ဝန်း စိတ်တွေကို ပျော်ပါးရွှင်လန်းစေတာကတော့ အမှန် ပဲဖြစ်နေလေတော့သည်။



အခန်း [၂]

“သမီးကို ဖေဖေ ဝန်ခံစရာတစ်ခုတော့ ရှိနေတယ်လေ”
ကားကို ခပ်မှန်မှန်မောင်းနှင်နေရင်းမှ ဖေဖေက ဝန်းအား လလသံအေးအေးလေးနှင့် ပြောလေသည်။ ဖေဖေသည် ဝန်းအား ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့တာဝန်တွေ အပြည့်အဝယူချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ရှိနေ သောကြောင့် ဝန်း အထင်မလွဲစေရန် ရှင်းလင်းပြောပြချင်နေပုံရ၏။

“ဖေဖေမှာ လက်ထပ်ထားတဲ့ မိန်းမရှိတယ်”

“ဟင်”

“သမီးမေမေနဲ့ ကွဲသွားပြီး ဆယ်နှစ်ကျော်လောက် ဖေဖေ ပျောက်ထပ်မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ဖို့ စိတ်တောင်မကူးခဲ့ပါ

ဘူး သမီးလေးရယ်”

ဖေဖေလေးသံတွေက ကြောက်ရွံ့ဆွေးနွေးစွာ တောင်းပန်တိုးလျှိုးနေ၏။ ဝန်းပင် ထိခိုက်ကြောက်ရွံ့သွားရလေသည်။ ဖေဖေက စကားပြောတဲ့နေရာတွင် ညင်သာအေးအေးနိုးနိုး လူကြီးလူဆောင်းဆန်လွန်းနေ၏။ မေမေက ဘယ်လိုအကြောင်းထိခွဲတွေနဲ့ ဖေဖေကို မုန်းတီးနာကျင်ခဲ့ရတာလဲ။ အကြောင်းတွေကတော့ ရှိမှာပေါ့လေ။ မေမေကလည်း ရုပ်ရည်ချောဆာလှပပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခဲ့တာပါပဲ။

“လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်တော့ ဖေဖေအမေက တစ်ယောက်တည်း စိတ်မချလို့ဆိုပြီး သော်တာနဲ့ လက်ထပ်ပေးခဲ့တယ်လေ”

သမီးလေးလဝန်းရံက မိမိအရိပ်မှာ နိဂုံးဖို့ လိုက်လာပြီဖြစ်၍ မိမိအပေါ် အထင်လွှဲစိတ်ပြုပြင်မှုတွေ မဖြစ်ပေါ်အောင် မိမိရှင်းပြရမည့် တာဝန်ရှိနေသည်ဟု ဦးတိမ်ယံ ထင်မြင်မိလေသည်။ မြမြရီအိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားပြီးတဲ့နောက် မိခင်ကိုကြောက်ပြီး မိမိ

ဒီအတိုင်းနေလာခဲ့ရပေမယ့် မြမြရီသတင်းကိုတော့ အမြဲတမ်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေခဲ့လေ၏။ သမီးလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားသည်ဟု သတင်းရပြီးနောက် ထပ်သာသတင်းမှ ခရမြီတော့ပေ။

“သမီးမေမေက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတယ်။ ဖေဖေတို့က ချွမ်းသာဘယ်။ ဖေဖေတို့လက်ထပ်တော့ လူကြီးမိဘတွေက သဘောမတူခဲ့ဘူး”

ဒါကတော့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ပဲထင်ပါရဲ့ ဖေဖေရယ်ဟု ဝန်းပြောမိလေသည်။ ဖေဖေက ကျွန်ုပ်စွာ ပြုံးနေလေ၏။

“သမီးက နားလည်မှုရှိသားပဲ။ သမီးကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေတဲ့အချိန်မှာ ဖေဖေကို ဖေဖေအမေက နိုင်ငံခြားလွတ်တယ်လေ။ အဲဒါ ဖေဖေနဲ့သမီးမေမေကိုခွဲဖို့ဆိုတာ ဖေဖေရော မြပါ သိနေတယ်လေ”

မြမြရီက မသွားပါနဲ့ကိုယ်ရယ်။ ယူနိုက်တက်ကွန်မြက်ကို ခွဲမှာနော်။ မြ အရမ်းကြောက်တယ်။ မြမှာလည်း ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့လေ မြတို့ မြန်မာပြည်မှာပဲ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြရအောင်ပါဟု ပြောဆို

တားဆီးပေးမယ့် မိမိက မိခင်စကားပဲအောင်ကာ နိုင်ငံခြားသို့ ထွက်
သွားခဲ့လေတော့သည်။

“ဖေဖေက သမီးမေမေကို မချစ်လို့မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊
မုဆိုးမဘဝနဲ့ ဖေဖေကို ပြုစုပျိုးထောင်လာခဲ့တဲ့ မေမေ့ဆန္ဒကို
ဖြည့်စွမ်းပေးလိုက်တာပါ”

မြ မာမိနဲ့ သည်းခံနေပြီး ကိုယ့်ကိုးစောင့်နေပါ။ ကိုယ့်ကို
ချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုရင် ခဏတဖြုတ်လောက်တော့ အနစ်နာခံပေးပါ
လို့ ပြောမိလေ၏။

“ဖေဖေ နိုင်ငံခြားကိုရောက်ပြီး တစ်လလောက်အကြာမှာ
လည်း သမီးမေမေက အိမ်ကထွက်သွားတယ်။ သမီးမေမေက
မာနကြီးတယ်။ ဖေဖေ ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်တာကို လုံးဝမကြည်
နေတယ်လေ”

မေမေက ဘယ်တော့မှ သူများအောက်ကျခံဘဲ ဘဝကို
ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးစားတည်ဆောက်လေသည်။ ဝန်းကိုလည်း
ပညာတတ်ကြီးဖြစ်အောင် ကြိုးစား၊ ဒါမှ သူများအောက်မကျမှာ။

ချစ်သောတဲ့ယောကျ်ားကိုလည်း အထင်မကြီးနဲ့၊ ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့
ကိုယ် ကြီးပွားချမ်းသာအောင် လုပ်တဲ့။ သမီး ဆရာဝန်မဖြစ်မချင်း
ချစ်သူရည်းစားထားတာ မေမေ လက်မခံနိုင်ဘူးတဲ့။ ဝန်းအား
မေမေ ချက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ခဲ့လေ၏။

“ဖေဖေလည်း မိန်းမထက် မိခင်ဘက်လိုက်ခဲ့ပြီး
ဒီအတိုင်းပဲ နေလာခဲ့တယ်လေ”

ဝန်းကတော့ ငွေဖွေးကားတွေကို ဆွဲပန်ပြောဆိုခြင်း မရှိဘဲ
ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေလေသည်။ ဝန်း အတိတ်တွေကို တူးဖော်
ဆွတာမျိုး သဘောမကျပါဘူး။ ငြီးဆုံးသွားပြီပဲ။ ကံကြမ္မာတွေနဲ့
သဘာဝတရားတွေကို ဝန်းလက်ခံပါတယ်။

“ဖေဖေအခေက သူ့ကွယ်လွန်ခါနီး ရောဂါတွေဖိစီးလာတဲ့
အချိန်မှာ ဖေဖေကို သော်တာဆိုတဲ့မိန်းမနဲ့ လက်ထပ်ပေးခဲ့တယ်
လေ”

ဝန်းမှာ မိထွေးရှိနေပြီဆိုတဲ့ အတွေးကြောင့် နည်းနည်း
လေးတော့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာလေသည်။ ဒီအကြောင်းတွေကို

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေက စောစောစီးစီး ပြောပြရင်တောင် ဝန်း လိုက်လာခဲ့မိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“သမီးမှာ မိထွေးရှိနေတယ်ဆိုပေမယ့် လုံးဝအားငယ် စရာမလိုဘူးနော်၊ ဖေဖေ အပြတ်ပြောပြီးသားပဲ၊ ကိုယ့်သမီးအပေါ် ကိုယ်အစွမ်းကုန် တာဝန်ကျေရမယ်လို့”

“ဖေဖေ”

“သမီး လုံးဝမျက်နှာမငယ်စေရပါဘူး၊ မိထွေးလည်း ဘာမှဝင်စွက်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ သမီးအခွင့်အရေး အပြည့်ရစေမယ် သမီး၊ အေးချမ်းစွာ ပညာသင်ရမယ်၊ သမီးကို ဖေဖေ ပေးနိုင်သမျှ ထက်ပိုပြီး ဖြည့်စွမ်းပေးမယ်၊ ဖေဖေ အားလုံးပြောပြီးသားပဲ”

ဖေဖေက ပြာပြာသလဲနှင့် တောင်းပန်ပြောဆိုနေ၍ ဝန်းဘက်မှ ငြင်းဆန်ပြောဆိုမှုတွေ မပြုလုပ်ရက်တော့ဘဲ ဖေဖေဆန္ဒ တွေအတိုင်းပဲ ဖြည့်စွမ်းပေးလိုက်တော့မယ်ဟု ဝန်း တွေးနေမိသည်။

“ဝန်းကို ဒေါ်လေးညို ပြောလိုက်မယ်နော်၊ ဖေဖေဘက် က တာဝန်ကျေသရွေ ဝန်း နေရမယ်၊ ဒေါ်လေးညို အမှန်အတိုင်း

ပြောရရင် ဝန်း မေမေဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆရာဝန်မလေးဘဝ ရောက် အောင် တာဝန်ယူနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးကွယ်”

ဒေါ်လေးညိုရဲ့ ဆန္ဒတွေကို ဝန်း သဘောပေါက်နားလည် မိနေလေသည်။ မေမေရဲ့ အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒကလည်း ဝန်းကို ဆရာ ဝန်မလေးတစ်ယောက် ဖြစ်စေချင်ခဲ့လေ၏။

“သမီး ဖေဖေအနားမှာပဲ နေပါနော်၊ ဖေဖေအိမ်မှာ သမီး ဂရုစိုက်စရာ အားနာစရာလူ မရှိပါဘူးကွယ်”

ဖေဖေရယ် ဝန်းကို ဖေဖေအနားမှာ နေစေချင်တာ ဝန်း သိပါပြီလေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝန်းဘဝမှာလည်း အားကိုးမှီခိုရာ ဖေဖေအရိပ်ပဲ ရှိနေတာပဲနော်။

မေမေ ဖြစ်စေချင်နေတဲ့ ဆရာဝန်မလေးဘဝ ဖေဖေအရိပ် မှာ မှီခိုမှ ဝန်း ဖြစ်လာနိုင်မှာမဟုတ်လား။

“သမီးလေး ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အမွေပစ္စည်းတွေတော့ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ဖြစ်ပါစေ ဖေဖေ ပေးအပ်ရမှာပဲ”

“ဝန်းကတော့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေထက် ဖေဖေရဲ့ ချစ်ခြင်း

မေတ္တာတွေပဲ လိုအပ်ပါတယ်လေ”

“ဖေဖေရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေတိုတော့ အချင်းအချစ်ခရီး
သမီးလေးကိုပဲ အားလုံးပေးအပ်ပါတယ်ကွယ်”

ဗေဒနာဆိုင်ရာဟု ဝန်း မနာလိုဝန်တို့စွာ မေးလိုက်ချင်
ပေမယ့် မမေးဖြစ်သေး။ နေ့စဉ်အားနည်းကာ ဝန်းထက် အရင်တွေဆုံ
လက်ထပ်ခဲ့ကြတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဝန်းကတော့ ဖေဖေအရိပ်မှာ
ပညာသင်ဖို့တစ်ခုပဲ ရည်ရွယ်တာပါလေ။

“ဖေဖေရဲ့ ဆောက်မိန်းခ သော်တာကို ဖေဖေ မချစ်ဘူး၊
ဖေဖေအမေရဲ့ ဆန္ဒအရ လက်ထပ်လိုက်တာပါ။ ဒါတွေကို ဖေဖေ
ပြန်မပြောချင်တော့ဘူး။ သမီးကို ဖေဖေ ပြောချင်တာက ရသင့်ရ
ထိုက်တာတွေကို ရယူစေချင်တာပါပဲလေ။ မိသားစုရှိနေတယ်ဆိုပြီး
သမီးဘာမှ အားငယ်စရာမလိုဘူးနော်။ သော်တာကလည်း စိတ်
သဘောထားပြည့်ဝတဲ့သူပါ”

မိသားစုနှင့် ပြဿနာတက်ပြီး ဝန်း ပြန်သွားမှာကို ဖေဖေ
စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေပုံ ရလေသည်။

“ဖေဖေရဲ့အမှားတွေ တာဝန်ပေါ့လျော့ခဲ့တာတွေအတွက်
အစွမ်းတုန်ပြည့်စွမ်းပေးချင်တာပဲကွယ်”

“ဝန်းကတော့ ပညာရေးတစ်ခုပဲ အဓိကထားပါတယ်
ဖေဖေ၊ ဝန်း ဆရာဝန်ဖြစ်ရရင် ကျေနပ်ပါပြီ၊ ဒေါ်သော်တာနဲ့လည်း
ဝန်း မသင့်ခြင်းစရာအကြောင်းတော့ မရှိပါဘူး၊ ဝန်းလည်း နေ့တတ်
ပါတယ်”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးလေးရယ်၊ ဒီလိုလိမ္မာရေးခြား
ရှိလွန်းတဲ့ သမီးလေး ရှိနေတာ ဖေဖေ ဝမ်းသာကျေနပ်မိပါတယ်
ကွယ်၊ ခြံရဲ့အရည်အချင်းပဲ ဟုတ်လား”

ဖေဖေကတော့ ခေမေ့ကို စိတ်နာကြည်းခြင်းမရှိဘဲ
တသသနှင့် သတိရတမ်းတနေလေသည်။ ဖေဖေအမှားပါဟု ပြော
နေ၏။ မိခင်ရဲ့ အဆင်အတန်းခွဲခြားမှုက ဖေဖေနဲ့ မေမေ့ကို ကွဲကွာ
စေတာပါတဲ့။ မြဲမြံရုံ နာကြည်းသွားသင့်ပါတယ်ဟု ကြေကွဲစွာ
ပြောခဲ့သည်။

“ဝန်းအတွက် ဖေဖေ အများကြီး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ပြီးသား

ပါ သမီး၊ ပျော်ရွှင်စေရမှာပါလေ”

ဝန်းကြောင့်လည်း ဖေဖေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ရမှာလည်း ဝန်း မလိုလားနိုင်ပါဘူးလေ။ ဝန်း စိတ်ထဲမှာ သင့်မြတ်အောင်နေထိုင်ဖို့ပဲ စဉ်းစားထားပြီးသားပါ။

“ဝန်းကို စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ ဝန်းကြောင့်လည်း ဖေဖေ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရပါဘူး”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးလေးရယ်၊ တကယ့်ကို လိမ္မာ ရေးခြားရှိတဲ့ သမီးလေးပါပဲ။ နောက်တစ်ခု ဖေဖေ ပြောပြထားချင် တာက သော်တာမှာ သမီးနဲ့ရွယ်တူ သားတစ်ယောက် ရှိနေသေး တယ်ဆိုတာပါပဲ”

“ကလေးတစ်ယောက်အမေကို ဖေဖေက လက်ထပ် လိုက်တာလားဟင်”

ဖေဖေအမေက ဘာဖြစ်လို့များ ကလေးအမေနဲ့မှ ဖေဖေကို လက်ထပ်စေတာလဲ။ မေမေကျတော့ သဘောမတူဘဲ ကွဲကွာစေ တဲ့အထိ ကြံစည်လုပ်ဆောင်ခဲ့တာကို ဝန်း နည်းနည်းတော့ အမြင်

မကြည်လင်ဘဲ မကျေမနပ် ဖြစ်ရသည်။

“သော်တာက မေမေ့ငယ်သူငယ်ချင်းရဲ့ သမီးလေ၊ မိန်းမ ပီသတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါပဲ”

ဝန်းကတော့ မေမေ့အတွက် ခံစားချက်တွေ ရှိနေပေမယ့် မိထွေးအပေါ်လည်း အမြင်ကြည်ကြည်လင်လင်ပဲထားဖို့ ဆုံးဖြတ် ထားမိလေသည်။ ဒေါ်လေးညှိုကလည်း ဝန်းအား လိမ္မာရေးခြားရှိ ဖို့နဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အဓိကကြိုးစားပါဟု အထပ်ထပ် မှာနေလေသည်။

“ဖေဖေ ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့၊ ဝန်း နေတတ်ပါတယ်၊ ဝင့် အတွက်လည်း ဘာမှထူးထူးထွေထွေ လုပ်ပေးဖို့မလိုပါဘူးလေ”

“သမီးလေးမှာ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်ရှိနေတာ ဖေဖေ ဝမ်းသာ လိုက်တာကွယ်”

“ဖေဖေ”

“ပြော”

“ဒေါ်သော်တာကို ဝန်းက ဘယ်လိုခေါ်ရမှာလဲဟင်”

“အန်တီသော်လို့ပဲ ခေါ်လော့ သမီးက မေ့ခေလို့ မခေါ်
ချင်ဘူးမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တဲ့...ဝန်း မေ့အတားတော့ ဘယ်လိုမှ မလိုချင်
တာပဲ၊ အန်တီသော်လို့ခေါ်ရင် ဖြစ်ပါပြီနော်”

“ဖြစ်တာပေါ့...ဖေဖေအိမ်မှာ သမီး ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်
စရာမလိုပါဘူး၊ သမီးနေချင်သလိုနေ ခေါ်ချင်သလိုခေါ်ပါ၊ ဖေဖေ
အိမ်က သမီးပိုင်တဲ့အိမ်ပဲ၊ မကြာခင် သမီးအောင်နဲ့ လွှဲပေးတော့
မှာ”

“ဟို...ဖေဖေ ဟိုလေ သမီး စည်းစိမ်ခွဲစွာတွေ မလိုပါ
ဘူး၊ ဖေဖေအချစ်တွေ မေတ္တာတွေပဲ ရယူချင်တာပါ”

“လိမ္မာလိုက်တာကွယ်...ဖေဖေ စိတ်ချမ်းသာလိုက်
တာ”

ဝန်းမှာ မိတ္တူပုံအပေအစဉ် ဖေဖေရဲ့ အလေးထားဂရုစိုက်
မှုတွေကြောင့် စိတ်တော့ သက်သာမှုရလေသည်။ အဆင်ပြေအောင်
နေဖို့ပဲ ဝန်း ဆုံးဖြတ်ထားမိ၏။ မေမေရဲ့စဉ်ကလည်း မေမေကို

စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေရန် ဘာမှမလုပ်ခဲ့။ မေမေဆန္ဒက
ဝန်းဆန္ဒပဲ။ မေမေတလည်း မိဘမန်လင်တဲ့သမီးအား ပတ်ဝန်း
ကျင်က အထင်သေးတဲ့ရဲ့မှာ မလိုလားခဲ့။ အခြားအိမ် ပတ်ဝန်းကျင်
က အထင်ကြီးလေးစားမှု ရှိနေစေရန် ဘွဲ့သင်ဆုံးမခဲ့လေသည်။
ဝန်း စိတ်သဘောကိုက နူးညံ့သိမ်မွေ့ခဲ့၏။ ဖေဖေသည် ဘာစကား
မှ ဆက်မပြောတော့တဲ့ ကားကိုသာ ဂရုတစိုက်မောင်းနေတော့
လေသည်။



အသံ [၂]

“တိ”

“တိ...တိ”

လှပခမ်းနားသော သံဝန်းတံခါးခန့်ခန့်ထည်ထည်ကြီး
တပ်ဆင်ထားသော ခြံဝင်းတံခါးကြီးရှေ့တွင် ကားရပ်သွားပြီး
ထွန်းတီးလိုက်သည်နှင့် ခြံဝင်းတံခါးကြီး ပွင့်ထားပြီး ကားက
ခြံဝင်းကြီးထဲ ဝင်လိုက်လေသည်။ ဗေဖေက အရမ်းချမ်းသာတာပါ
ပဲလား။ ဒါကြောင့်လည်း ခေမေ့လို သာမန်မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့
သဘောခိုတာပဲ။

“သမီး”

“ရှင်”

“ဒီခြံကြီးနဲ့ ဒီတိုက်ကြီးက တစ်နေ့ သမီးအမွေဆက်ခံရမှာလေ။ ဘာမှကြောက်ရွံ့အားနာနေစရာ မလိုဘူးနော်”

ဖေဖေက ပြောပြီး ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ကားရပ်လိုက်သည်နှင့် ချောမောခန့်ညားတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ထွက်၍ ပြာပြာသလဲနှင့် ဆီးကြိုလေ၏။ ထိုမိန်းမကြီးရဲ့ အနားတွင် ဝန်းနဲ့ ရွယ်တူ ကိုလူချောတစ်ယောက်က ရပ်နေလေသည်။

“သမီးလေး ရောက်လာပြီလား။ မေမေဖြင့် အစောကြီးထဲက မျှော်နေတာလေ”

“သော်တာ”

“ရှင်”

“မင်းကိုယ်မင်း မေမေလို့မသုံးပါနဲ့၊ သမီးက ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အန်တီသော်ပဲသုံးပါ”

“ဟုတ်ပါရဲ့...သော်မှားသွားတယ်၊ သမီးလေးနှစ်သက်သလိုပဲ ရှိပါစေလေ၊ ဆင်းလေသမီး...အဲ သမီးလေးမြဝန်းရံ”

ဖေဖေရဲ့ မျက်နှာတင်းတင်း ပြောဆိုမှုနှင့် အန်တီသော်တာ ပြာပြာသလဲ ဆီးကြိုနေတာကိုကြည့်ပြီး မိထွေးကို ဖေဖေက အရေးမပေးကြောင်း ပေါ်တင်ကြီး သက်သေပြနေ၍ ဝန်း မျက်နှာပူသွားရပြီး အန်တီသော်တာကို အားနာသလိုဖြစ်ရလေသည်။

ဖေဖေပြောသလိုပဲ အန်တီသော်မျက်နှာက လှပချောမောပြီး စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝပုံပေါ်နေလေ၏။ မေမေနေရာမှာ အစားမထိုးနိုင်ပေမယ့် ဖေဖေနဲ့ပတ်သက်နေသဖြင့် ဝန်းဘက်က ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း မဆက်ဆံလိုပေ။ ဝန်း ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“သမီး...ဒါက ဖေဖေ့နောက်အိမ်ထောင် သော်တာတဲ့၊ ဒါက သော်တာရဲ့သား ရန်သော်တာတဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့...တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်၊ ဝန်းနာမည်က မြဝန်းရံပါ၊ ဝန်းလို့ပဲခေါ်ပါနော်”

ဝန်းက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြန်နှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့် အန်တီသော်တာ ပိတ်တွေ့နှင့် ပြုံးသွားပေမယ့် ရန်သော်တာ မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာခက်ထန်နေသယောင်...။ အပြုံးအရယ်မရှိ အကြည့်

ကိုလွဲထားလေသည်။ ဟွန်း...ဘယ်လိုလူကဲ၊ ဝန်းဘတ်က ဖော်ဖော်ရွေရွေနဲ့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ဆက်ဆံနေပြီပဲဟာ။

“ဝန်းလေး...အိမ်ထဲဝင်ပါကွယ်။ အန်တီသော်တာ စားစရာတွေပြင်ထားပါကွယ်။ လောလောဆယ်တော့ ဝန်း အဆေး လေးသောက်လိုက်ပါလား။”

အန်တီသော်တာ ဝန်းအား ပြာပြာသလဲနှင့် ကျွေးကျွေးနွဲ့နွဲ့ လေး ပြောဆိုဆက်ဆံနေ၍ ဝန်း အားနာလာရသည်။ မေဗေမိန်းမ က ဝန်းအမေပေးပါ။ မေမေလို့မခေါ်ချင်သော်လည်း မိထွေး တစ်ယောက်အဖြစ် ရန်လိုစွာ မဆတ်ဆံ့ချင်ပါဘူး။

“ဝန်းအတွက် ဘာမှထွေထွေထူးထူးမလုပ်ပါနဲ့ အန်တီ သော်တာရယ်၊ ဝန်း နေတတ်ပါတယ်။”

“မဟုတ်တာပဲကွယ်၊ အန်တီသော်တာ အိမ်ထဲကိစ္စတွေ ချက်ပြုတ်တာတွေ အရမ်းဝါသနာပါတယ်။ ဝန်းလေး အားမနာနဲ့ နော်၊ လိမ္မာယဉ်ကျေးလိုက်တဲ့ ဝန်းလေးပဲ။”

ဒေါ်သော်တာလည်း ကိုတိမ်ထံသမီးလေးက လိမ္မာ

ယဉ်ကျေး၍ စိတ်ချမ်းသာရလေသည်။ ကိုတိမ်ထံနှင့် လက်ထပ် လိုက်ပြီးထဲက ဒေါ်သော်တာဘဝမှာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ ဖုန်းတီးရန်လိုခြင်းကို ခံလိုက်ရတော့တာပါပဲ။ ကိုတိမ်ထံက မိခင် ဆေးစားလို့သာ သဘောတူလက်ခံလိုက်ရပေမယ့် သော်တာကို အချစ်နဲ့နှစ်သက်ခဲ့ပေ။ ယောက္ခမကြီး ကွယ်လွန်သွားတဲ့အချိန်မှာ တော့ ကိုတိမ်ထံရဲ့ အမုန်းတွေက ပို၍ပြင်းထန်ခဲ့ရလေသည်။ ပါပေမယ့် သော်တာကတော့ အိမ်ထောင်ရေး မပြိုကွဲချင်၍ သည်းခံ ပေါင်းသင်းခဲ့၏။

“ခင်းက ငါ့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မက်မောတာမဟုတ် လား၊ ပျံ့သွား...တစ်ဝင်တီယူပြီး ထွက်သွားတော့။”

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သော်တာ သည်းခံပေါင်းခဲ့လေသည်။ သော်တာက အိမ်ရှင်မပီသပြီး အေးချမ်းတဲ့မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ယောက္ခမကြီးက မိန်းမပီသတဲ့ သော်တာကို သဘောကျပြီး သား ဖုန်း အတင်းအကျပ် လက်ထပ်စေခဲ့သည်။ အမှန်တကယ်တော့ ကိုတိမ်ထံထင်သလို သော်တာက လက်ထပ်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစား ပုံတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သားရန်သော်တာကတော့ အရွယ်ရောက်လာ

www.burmeseclassic.com

တာနှင့်အမျှ မိခင်ကို ဝထွေးက ချစ်မနှစ်သက်ဘဲ နှိပ်စက်နေသည် ဟု ထင်လာလေသည်။

မိခင်ကို ဘာမှမပြောသော်လည်း ဝထွေးဖြစ်သူအား ခပ်ရှောင်ရှောင်လေး နေခဲ့သည်။ မရှိသောတော့ မလှုပ်။ ဒါပေမယ့် ရန်က စကားနည်းလာခဲ့၏။

“မေမေ ရန်တို့ ဒီကနေ ထွက်သွားရအောင်နော်၊ ဓားပေ က မေမေ့ကို နှစ်သက်စုံမရတာ၊ မေမေ့ရုံအလို့ ဒေဗေ စိတ်ဆင်း ရဲနေပြီထင်တယ်၊ သား အရွယ်ရောက်ပြီပဲ၊ သား မေမေ့ကို လှုပ်ကျွေးနိုင်ပါတယ်၊ ထွက်သွားကြရအောင်နော်”

“ထွက်သွားလို့မဖြစ်ပါဘူး သားရယ်၊ မေမေ့မှာ အနီတို ညိုကို ပေးထားတဲ့ကတီ ရှိနေတယ်၊ မေမေ့ကို မနှစ်သက်ပေမယ့် သားကိုတော့ ချစ်ပါတယ်။ လိုလေသေးမရှိ စောင့်ရှောက်ခဲ့တာပဲ”

သားကိုတော့ ကိုတိမ်ယံက လိုလေသေးမရှိအောင် ပြု စောင့်ရှောက်လေသည်။ အရာတဝင် တရင်းတနီးနေသော်လည်း တာဝန်မပျက်ခဲ့ပေ။

“ဒေဗေ့ကို ကျေးဇူးတင်ပါသားရယ်၊ အပေးအရင်း

(၁) မိသောက်လိုပဲ သဘောထားပါ”

သားရန်က ဘာမှမပြောတော့ဘဲ မိသားစုနှင့် ခပ်ရှောင်ရှောင်နေသည်။ ယောက္ခမကြီးက ဒေါသော်တာတို့ သားအမိပေါ် ကောင်းခဲ့၏။

“မေမေ့သားအပေါ် သည်းခံပြီး ပေါင်းပါ သော်တာ၊ ကိုတိမ်ယံမှ စွန့်ပြစ်မထားခဲ့ပါနဲ့နော်၊ မေမေ စိတ်ချချင်တယ်၊ ကတီပေးပါ”

ကိုတိမ်ယံ မိမိအပေါ် ဘယ်လောက်ပဲ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်

(၂) ဒေါသော်တာ သည်းခံပေါင်းခဲ့လေသည်။

“မသော်တာ”

“ရှင်”

“ငါ့သမီးကို ခင်းထိုက်တိုင် နေရာချထားပေးပါ၊ ငါ့သမီး

(၃) တော့ နည်းနည်းလေးမှ ငြိုငြင်သွားစေနဲ့၊ မင်းကရစိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့...လာ သမီး”

“ရန်”

“ဗျာ”

“မင်းထက်ငယ်တယ်၊ မင်းကရုဏ်းပါ။ ဒေဗုသမီး စိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်စေချင်ဘူး”

ရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တော့ ရန် နည်းနည်းလေးမှ ဆောက်ကုမခံနိုင်လေ။ အဖေက ရန်ကို လိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့အောင်ရှာက်ထားပေမယ့် မေမေ အပေါ်မှာတော့ နှိပ်စက်စိတ်နှင်း ပြောဆိုနှိပ်စက်နေတာတော့ ရန် လက်မခံနိုင်လေ။ သယ်တက်နိုင်မလဲ ရန်တို့မှာ ငြိမ့်အားထားရာမှ မရှိတာပဲ။ ဖေဖေတို့ ရန် မယူနိုးပေမယ့် အရောတင်တော့ မနေချင် ပဲလေ။

မြဝန်းရံဆိုတဲ့ ဒေဗုသမီး ရောက်လာတော့ မေမေ ပိုပြီး စိတ်ညစ်မှာပါပဲ။

- “မေမေ”
- “ဟင်”
- “ရန် သွားတော့မယ်၊ မလိုအပ်တော့ဘူးမဟုတ်လား”
- “ရန်”
- “ဗျာ”

“မြဝန်းရံက သားလိုပဲ ဆေးကျောင်းတက်မှာနော်၊ သား ကူညီရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သားဘက်က မစိမ်းပါနဲ့ကွယ်၊ မြဝန်းရံလေး လိုအပ်တာ တော့ သားပဲကူညီရမှာ”

“ဟုတ်ကဲ့”

သားရန်က အေးစက်စက်လုပ်နေတာတွေကို ဒေါသော် တာ စိတ်အပူကြီးပူမိလေသည်။ သားက နည်းနည်းအရွယ်ရောက် လာတော့ မိခင်အတွက် နာကြည်းလာတတ်၏။

- “သမီး”
- “ရှင်”

“လာလေ အန်တီသော်တာ သမီးနေရမယ့်အခန်း လိုက်ပို့ ထေးမယ်”

“နေပါစေ အန်တီ၊ ဒီအိမ်မှာ အလုပ်သမားမရှိဘူးလား ဟင်”

“ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အန်တီသော်တာပဲ လိုက်ပို့ပေး”

ပါမယ်”

“အန်တီသော်တာ”

“ပြောပါကွယ်”

“ဝန်းကို သိပ်ပြီး ဂရုတစိုက်မလုပ်ပါနဲ့နော်၊ ဝန်း ဘယ်သူ ကိုမှ အနိုင်မယူချင်ပါဘူး၊ မေမေလို့ခေါ်နိုင်ပေမယ့် ဝန်းစိတ်ထဲမှာ ဖေဖေပတ်သက်ပြီး မိခင်တစ်ယောက်လိုပဲ သဘောထားပါတယ်”

“သမီးလေးရယ် လိမ္မာလိုက်တာကွယ်၊ သမီးအမေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရလို့ ကိုတိမိယံက အန်တီသော်တာကိုပဲ နံပါတ်တစ် ရန်သူလို့ သတ်မှတ်ထားတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် မေတ္တာဆိုတာ အသွားအပြန်ရှိပါတယ်ကွယ်”

အန်တီသော်တာက စိတ်သဘောထား ဖြူစင်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ပါပဲ။ ဖေဖေက နိုင်ပုံပင်။ ဝန်းက အဲဒီလိုကြီးတော့ မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ လူလူချင်းပဲ ဖေဖေနန်းဆိုတော့ ဝန်းရဲ့အမေပဲပေါ့။ ဟွန်း...ဟိုလူရန်သော်တာဆိုတဲ့လူ၊ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ရန်အောင် ချင်နေတယ်။ မျက်နှာကြီးက တင်းမာနေတာပဲ။ ရှင် အန်တီသော် တာနဲ့ လုံးဝမတူပါဘူး။ မုန်းလိုက်တာ။

“သမီးအခန်းက ဒီအခန်းလေးပဲ၊ ဘယ်လိုလဲကွယ် အန်တီသော်တာ ပြင်ဆင်ပေးတာ ကြိုက်ရဲ့လား”

“ကောင်းပါတယ် အန်တီ၊ ဝန်းကြိုက်တယ်၊ ဝန်းဘဝ မှာ ဒီလိုပြည့်ပြည့်စုံစုံ ချမ်းချမ်းသာသာမှ မနေခဲ့ဘူးတာပဲ၊ အရမ်း ကိုသဘောကျပါတယ်”

ဝန်းမေမေက ဖေဖေကို စိတ်နာကြည်းခဲ့သည်။ တကယ် တော့ ဖေဖေက မလွှဲသာမရှောင်သာ လက်ထပ်ခဲ့ရတာပဲ။ ကြည့်ပါ ဦး ဝန်းကိုထားတဲ့အခန်းက အရမ်းကို ခန်းနားလှပနေတာပဲ။

“သမီးမြသန်းရဲ့ အနားယူတော့နော်၊ လိုအပ်တာတွေကို တော့ အပြည့်အစုံ ထည့်ပေးထားတာပဲ၊ လိုအပ်တာရှိရင် ပြောနော်၊ အားမနာပါနဲ့ကွယ်”

“မလိုတော့ပါဘူး၊ အားလုံးပြည့်စုံတာပဲ”

မြဝန်းရံက သဘောကျကျေနပ်သွား၍ ဒေါသော်တာ စိတ်အေးသွားရလေသည်။

“အန်တီသော်တာ သွားမယ်နော်၊ ဒီနေ့မှ သမီးအတွက်

လိုအပ်တာတွေခိုင်းဖို့ အိမ်ပတ်ကောင်မလေး လာမယ်တဲ့”

“ဟုတ်တဲ့”

“နေထိုင်တာအတွက် သမီးခြံဝန်းရဲ့ ဘာများစားချင်သေးလဲကွယ်”

“ရပါသေး၊ ဝန်း ဘာပင်ချဲ့ပြစ်ပြစ် စားပါတယ်၊ စားတတ်ပါတယ် အန်တီ”

“နောက်လည်း စားချင်တာရှိရင်ငှာနော်၊ အားမနာပါနဲ့၊ အန်တီသော်တာ အားလုံးလုပ်ပေးမယ်နော်”

“ဟုတ်တဲ့”

အန်တီသော်တာကိုလည်း ဝန်း နှစ်သက်မိလေသည်။ ဝန်းမှာ အပေမရှိတာပဲ။ အန်တီသော်တာ မျက်ဝန်းတွေ ရိုးသားဖြူစင်တာ ဝန်းသိနေ၏။ မေမေရရှိပေမယ့် ဝန်း ကံကောင်းတာပဲ။ ဖေဖေအရိပ်က အေးမြနေလေသည်။



အခန်း [၄]

“သားရန်”

“မေမေ”

“မေမေ့တို့ သား အမြဲတမ်း စိတ်ချမ်းသာစေချင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား”

အမေက စိတ်သဘောထား ဖြူစင်အေးချမ်းပြီး ရိုးစင်း... ထိန်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဖေဖေနှိပ်စက်တာကို ရန်က သည်းခံနိုင်စေမယ့် ခြံဝန်းရုံကပါ မေမေအပေါ် အနိုင်ကျင့်လာမှာပဲ ရန်က စိတ်ပူနေမိ၏။ မေမေ ဒီလောက်အထိ မနှိမ့်ချသင့်ဘူးဟု ထင်မိနေသည်။

“မေမေ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဒုက္ခအတော်လေး ရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ကိုတိမ်ယံရဲ့ အမေက ဆောင့်ရှောက်ကြည့်ရှု ခဲ့တယ်။ မေမေက တစ်ချိန်တုန်းကပဲ ချမ်းသာခဲ့တာလေးသားရန် ရဲ့အဖေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတော့ စီးပွားပျက်ခဲ့ရတယ်။ သားအဖမေက လောင်းကစားသမား၊ ခေမေ့တို့လည်း နှိပ်စက်ခဲ့တယ်လေ”

ဒီစကားတွေကို မေမေ နောက်ထပ်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ပြောတာဆိုရင် ရန် လက်ခံနိုင်သည်။ နောက်သောကျားအပေါ် ဖေးမပြီးအလေးသာအောင် ဖေဖေအပြစ်တွေကို နှိမ်ချပြောဆိုတာ တော့ ရန် လက်ခံနိုင်လေ။ မေမေကသာ နောက်အိမ်ထောင် ယောက်ျားအပေါ် ချစ်ခင်နှစ်သက်နေပေမယ့် ဖေဖေဦးတိမ်ယံက တော့ မေမေ့အပေါ် အမြဲတမ်း အငြိုးအတေးနှင့် ပြဿနာရှာ နှိပ်စက်နေလေသည်။

“မေမေ့ကံကြော့ကိုက အိမ်ထောင်ရောက်ထောင်းတာ ပါ။ မေမေ ဘက်လိုက်ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ နေ့ပဲ သားရန်၊ ကိုတိမ်ယံက သားအပေါ်တော့ ထောင်းပါတယ်”

ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံခေမေ့နဲ့ မေမေ့အမေက သူငယ်ချင်း တွေတဲ့။ မေမေနဲ့ ရန်ကိုတော့ အဘွားညိုက ဂရုတစိုက် ပြုစုစောင့် ရှောက်လာခဲ့သည်။

“ဘွားညိုက သူ့ခြေးအရင်းထက် သားရန်အပေါ် ပိုပြီး ချစ်ခဲ့တာပဲ”

ခေမေက ကျေးဇူးတရားတွေကို သိတတ်သည်။ ရန် လည်း သိပါတယ်။ အဘွားရော ဖေဖေရော ရန်ကိုတော့ မနှိပ် စက်ကြလေ။

“ရန်”

“ဟင်”

“သားမျက်နှာကြီးက တင်းလွန်းတယ်။ မြဝန်းရံက ဖေဖေ သမီးပဲ။ သားနဲ့ မောင်နှမတော်တယ်။ သား မစိမ်းပါနဲ့ကွယ်”

သားရန်ရယ် ခေမေ့ကံကြော့တွေပါကွယ်။ ကိုတိမ်ယံ အပေါ် မေမေ သံယောင်ရောင်တွေငြိနေရပါပြီ။ မေမေ့ရဲ့ ကံကြော့ တွေကြောင့်ပဲလား။

“မြဝန်းရံက စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝပါတယ် သားရန် ရယ်။ မေမေ့ကို မိတ္တူတစ်ယောက်လို မဆက်ဆံခဲ့ပါဘူး။”

ရန်စိတ်တွေက မလုံမမြဲနှင့် ရှက်နေမိသည်။ မေမေ မသိပါဘူး။ သားက ယောကျ်ားပဲ။ သူ့များအိမ်မှာ ကပ်နေရတာ ရှိုး သားရှက်တယ်။ ရန် ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ ထွက်သွားချင်သည်။

“ကိုတိမ်ယံရဲ့ ဝေဟင်ပုံနှင့် သားရန် ဒီအရွယ်အထိ ရောက်လာခဲ့ရတာပါ။ သားရန်ကို မေမေက ဆရာဝန်ဖြစ်စေချင် တယ်။ သား ဖြစ်အောင်လည်း ကြိုးစားပါ။ မေမေရဲ့အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒပဲလေ”

“ရန် ကြိုးစားမှာပါ။ မေမေ စိတ်ပျက်ပါနဲ့”

ရန် ဒီဘဝကနေလွတ်မြောက်ချင်တယ် မေမေ။ ရန်က ဝေဟင်ပုံပဲ။ ဘယ်သူမှ သားကို အထင်သေးတဲ့ ဗျာဏ်နန်းတွေနဲ့ မကြည့်စေရဘူး။ မြဝန်းရံကိုလည်း ရန် အောက်ကျမခံနိုင်ဘူး။ မေမေနှင့် အတိုက်အခံ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ရန် ငြိမ်သက်နေမိ သည်။

“သားရန်အဖေက အရမ်းဆိုးတယ်။ လောင်းကစားလုပ် တယ်။ မေမေ အမေ့ရတာတွေ စည်းစိမ်တွေ ကုန်ရောပဲ”

မေမေကောင်းကြောင်းတွေ မေမေ ဆက်မပြောပါနဲ့တော့။ ရန် မကြားချင်ဘူး။ မေမေ ဘာဖြစ်လို့ ပြောနေရတာလဲ။ ဦးစိုးတိမ် ယံကို သားက အထင်ကြီးလေးစားစေချင်တာလား။ သားကို ဖေဖေ လို့ ဖြစ်မှာပဲ။ ခိုခိုလို့လား။ စိတ်ချပါ မေမေ ရန်ဘယ်တော့မှ လူလော ကကြီးထဲမှာ အသုံးမဝင်တဲ့လူတစ်ယောက်အဖြစ် မဖြတ်သန်းပါ ဘူး။

“ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်မရပ်တည်နိုင်သေးဘဲနဲ့ သားရန်ဆီမှာ မာနေထွေမကျစေချင်ဘူး။ လူ့အောက်ကျလို့ မသေပါဘူး သားရယ်”

ဖေဖေ ဦးစိုးတိမ်ကို မေမေ အရမ်းရိုကျိုးတယ်။ ကြောက် ပွဲနေတယ်။ မေမေ ဦးစိုးတိမ်က အပြုံးကြီးကြီးနဲ့ မေမေ့အပေါ် ပညာရှိနည်းနဲ့ နှိပ်စက်နေတာပဲ။

“သားရန်က မေမေ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ် မဟုတ်

လား၊ မေမေနေစေချင်တဲ့ ပုံစံပဲနေပါ”

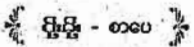
မေမေ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။ သူဌေးကြီး ဦးတိမ်ယံ
ရဲ့ ဇနီး မေမေက ဘာဖြစ်လို့များ အိမ်ဖော်အဆင့်သာသာပဲ နေရ
တာလဲ။ ဦးတိမ်ယံရဲ့ အပြစ်တင်မာန်မနေမှုအောက်မှာ ပြားပြားဝပ်
နေခဲ့ရ၏။

“ရန်သော်တာ...မင်းကိုတော့ ဖေဖေ ချီးကျူးပါတယ်
ကွာ၊ မင်းကလူတော်ပဲ”

ငယ်စဉ်လေးထဲက သူ့အပေါ်တော့ ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံ
မြူမြူငြင်ခဲ့တာမျိုး မရှိပေ။ ချစ်ခင်နှေးထွေးစွာ မနေပေမယ့် သူ
လိုအပ်ချက်တွေကိုတော့ အပြည့်အဝ ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့သည်။

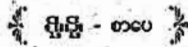
“သမီးလေး စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရမယ့် ကိစ္စတွေ
တော့ ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ကြနဲ့”

မြဝန်းရံ ရောက်လာတော့ ဖေဖေလေသံက ပို၍တင်းမာ
သွားရသည်။ ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေခဲ့တာ
နှစ်နှစ်လောက်ရှိခဲ့သည်။ မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်ခဲ့။



“သားရန် မှားတယ်၊ ကိုတိမ်ယံက သားအဖေပဲ၊ သားကို
ငယ်စဉ်လေးထဲက ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့သူပဲ”

ဖေဖေကို ရန် မမှန်းပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မေမေအပေါ်တော့
ရက်စက်နိုင်လွန်းသည်ဟု ထင်မိနေသည်။ မြဝန်းရံ မင်းကို ငါ
အောက်ကုမခံနိုင်ဘူး။ မင်းနဲ့လည်း မပတ်သက်ချင်ဘူး။ ငါ ဒီကနေ
ထွက်သွားချင်တယ်။ ငါ့ရဲ့ အပြင်းပြဆုံးဆန္ဒက ငါ့ခြေထောက်ပေါ်
ပုပ်တည်နိုင်ဖို့ပဲ။ ရန်နှုတ်ခမ်းသားတွေက တင်းတင်းလေးစေ့ကပ်
နေသည်။



အသံနိုး [၅]

ဗေပေတော့ ဝန်းကို အရေးပေးလွန်းသည်။ ဝန်းအတွက်
လိုလေးသေးမရှိ ဖြည့်စွမ်းပေးခဲ့၏။ ဝန်းခိုင်းပို့ အိမ်ဖော်မလေး
တစ်ယောက် ထားပေးသည်။

“သမီး တာဝန်အားငယ်စရာမလိုဘူးနော်၊ ဒီအိမ်က သမီး
မှာမည်နဲ့ ထားတဲ့အိမ်ပဲ၊ ဗေပေ ပိုင်ဆိုင်သမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို
လည်း သမီးအတွက်ပဲ၊ သမီးအတွက် တန်ဖိုးအကြီးမားဆုံး ကား
တစ်စီးဝယ်ပေးမယ်၊ သမီးကားမောင်းသင်ရမယ်၊ ဗေပေ တာဝန်
ကျေခဲသမျှ အခုမှ အတိုးချပြီး သမီးအပေါ် တာဝန်ကျေပြရမယ်
လေ”

ဝန်း နေရာတော်လောက်အောင် ဖေဖေက တယုတ်ယုတ်နှင့် ချစ်ခင်ပြန်နေလေသည်။ ဝန်း နေထိုင်ဖို့ အခန်းကအစ အသုံးအဆောင် ဝစွည်းတွေအားလုံး အဖိုးအတန်ဆုံးဝစွည်းတွေပဲ ဖြစ်နေ၏။

“ဖေဖေ ဝန်းအတွက် အဲဒီလောက်ကြီး ခေလိုပါဘူး၊ ပြည့်စုံလွန်းနေပါပြီနော်”

“ဖေဖေကတော့ ပြည့်စုံတယ်လို့ မထင်ပါဘူးသမီး၊ ဖေဖေသမီး ငယ်စဉ်လေးထဲက ဆင်းရဲနွမ်းပါးပြီး အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။ ဖေဖေ တွေးမိတိုင်း စိတ်မ ကောင်းဘူး သမီးရယ်”

ဦးတိမ်ယံကတော့ သမီးအပေါ် လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စွမ်းပေးချင်သည်။ တွေးမိတိုင်း သမီးလေးကို သနားနေမိ၏။

“သမီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးခဲ့ရတာ ဖေဖေကြောင့်ပဲ။ ဖေဖေ တွေ့ဆုံခဲ့တာ၊ သူတို့ကြောင့်ခဲ့တာ”

မိခင်က သော်တာနှင့် ဇွတ်အတင်း လက်ထပ်ပေးခဲ့တာ ကို သတ္တိကြောင်စွာ လက်ခံခဲ့သည်။ မြဲမြံရေး အား ကိုယ်တန်ကြီးနှင့်

စွန့်ပစ်ခဲ့မိ၏။

“အတိတ်ကိုတွေးမိတိုင်း ဖေဖေ အရမ်းခံစားခဲ့ရတယ်။ ယခုဖြန့်ခွဲခဲ့ဘူး၊ မြဲမြံရုံကို ဖေဖေ ဇွတ်အတင်းယူခဲ့တာပါ။ ဖေဖေ ကာလန်ခဲ့ခဲ့တာပဲ”

သမီးကို ပြန်တွေ့ရတော့ သမီးအမေက ဆုံးသွားပြီ။ ပါမီ တာဝန်ယူရမှာပဲ။ မိမိရှာဖွေခဲ့သမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေအားလုံး လမ်းအတွက်ပဲ စီစဉ်ထားသည်။ မိမိကို အတ္တကြီးတယ်ပဲပြောပြော လမ်းကိုပဲ ပေးဆပ်ရမယ်။ မေမေသဘောကျ လက်ထပ်စေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်အမေ ဆော်တာအား မိမိ နည်းနည်းမှ မနှစ် သက်ခဲ့ပေ။ မြဲမြံတင်ပြီ ဘယ်သူမှ မချစ်ပါဘူးလို့ မြဲမြံရိတ်တွင် ပေးထားခဲ့တဲ့ ကတိစကားကို မိမိ ယနေ့အထိ မဖောက်ဖျက်ခဲ့။

“သမီးမိတွေးတို့လည်း ဘာမှရှိနေရမှာမလိုဘူး၊ အမေလို့ လည်း သတ်မှတ်စရာမလိုပါဘူး၊ သမီးစိတ်ချမ်းသာသလိုပဲ နေပါ”

“သမီး...အန်တီသော်တာကို အမေလို့မသတ်မှတ်ပေ ယဟဲ့ သဘောတော့ကျပါတယ် ဖေဖေ၊ ပြဿနာမရှိပါဘူး၊ အန်တီ

သော်တာကလည်း မြူးစင်ပါတယ်”

“ဒီမိန်းမအကြောင်း မပြောနဲ့တော့၊ အလတားပါ၊ မေမေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး ဖေဖေတို့မိသားစုဘဝလေးကို ဖျက်စီးပစ်လိုက်တာပဲ”

မသော်တာက မိမိအပေါ် ကျိုးခွဲပြီး မိန်းမဝတ္ထုများ ကျော့ပြန်စွာ ပြုစုခဲ့ပေမယ့် မိမိတော့ မသော်တာအပေါ် မနှစ်သက်ခဲ့ပေ။ ရန်သူ့သဖွယ်ပဲ ဆက်ဆံခဲ့သည်။

“ရန်ကတော့ ဘော်တယ်၊ အရမ်းကြိုးစားတယ်၊ ရန်တို့လည်း သမီးခိုင်းချင်ရာ ခိုင်းလို့ရတယ်နော်”

“ဖေဖေ”

“သမီး ဘာမှအားနားစရာမလိုဘူးနော်၊ သူတို့က ဖေဖေအရိပ်မှာ ခိုနေရတဲ့သူတွေပဲ။ ဖေဖေ အစောကြီးထဲက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောထားပြီးသားပဲ”

ဝန်းကတော့ ဒီလိုပြောချင်ပါဘူး။ ရန်သော်တာရဲ့ ဗျယ်နှုတ်က အရမ်းကိုတင်းမာနေတာပဲ။ ရှင်အမေတို့ နှိမ်ချဆက်ဆံလို့လား။

“ရန်က နည်းနည်းတော့ မာနကြီးတယ်သမီး၊ ဖေဖေကို မိန်းမတယ်၊ ရန်သူက သမီးအပေါ်ပဲ ဖေဖေက တာဝန်ကျေရမယ်”

ရန်သော်တာရယ်...ရှင်ကို ဝန်း မနှိမ်ချချင်ပါဘူး။ ဝန်းက သနားကြင်နာတတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါနော်။ အန်တီသော်တာကိုလည်း ဝန်း သနားနှစ်သက်ပါတယ်။

“သမီး ဘာမှအားနားစရာမလိုဘူးနော်၊ မကြာခင် ဒီတိုက်ကြီးကို သမီးလက်ထဲ လွှဲပေးတော့မှာ”

“ဝန်း လက်မခံနိုင်သေးပါဘူး ဖေဖေ၊ မလိုအပ်သေးဘူးလေပါတယ်။ ဝန်း အလိုအပ်ဆုံးက ဖေဖေဆီက ချစ်ခြင်းမေတ္တာပေးပါပဲလေ၊ မြဲတွေ တိုက်တွေ မလိုချင်ပါဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးလက်ခံရမယ်။ ဖေဖေရဲ့ အပြင်းပြပျံ့ဆန္ဒပဲ”

ဖေဖေကတော့ ဝန်းအား အရှေ့တယူနှင့် သည်းသည်းလှုပ်လှုပ် ထုသကြင်နာနေသည်။

“ရန်”

“ဗျာ ဇေဇေ”

“မင်း သမီးကို ထားမောင်သင်ပေးပါ။ သမီးသန္ဓေတွေ အတိုင်းပဲ လုပ်ပေးရမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ပြီးတော့ သော်တာရော ရန်ရောကို ဖေဖေ အတီ အသင်းပြောထားချင်တာက ဒီခြံနဲ့တိုက်တဲ့ သမီးကို မကြာခင် လွှဲပေးတော့မယ်ဆိုတာပဲ။ မင်းတို့သားအမိအတွက် တိုက်ခန်း တစ်ခန်းပေးမယ်။ ရန်ကို ပညာရေးဆုံးခန်းတိုင်အောင် ထောက်ပံ့ မယ်။ အဲဒါ ငါ့ဘဝတစ်ညှောက်လုံးမှာ ငါအလုပ်ချင်ဆုံးအလုပ်ပဲ”

ရန်ကတော့ တုံ့ပြန်မှုမရှိဘဲ ငြိမ်သက်နေသည်။ ရန် ငယ်စဉ်လေးထဲက မေမေရော ရန်ပါ ဖေဖေအလိုသန္ဓေတွေအတိုင်း နေထိုင်လာခဲ့ကြရ၏။ ရပါတယ် ဇေဇေ။ ရန်က ယောက္ခား တစ်ယောက်ပါ။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ရန် ခြေထောက်ပေါ်မှာပဲ ရပ်တည်ချင်နေတာပါ။

“ရန်...သမီးမြဝန်းရဲ့ ခိုင်းစေသမျှ မင်းလုပ်ရမယ်။

သမီးလေး ခြံဝန်းရံက မလိုလားရင် အားလုံးကို မောင်းထုတ်ပစ် ရမှာပဲ”

ဖေဖေ ပြောပြီးထွက်သွားတော့ ဝန်း မျက်နှာတွေထူပူပြီး အားနာစွာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

“သမီးမြဝန်းရဲ့ လိုတာတွေပြောနော်။ အန်တီသော်တာကို အားမနာပါနဲ့ကွယ်။ တကယ်တော့ သမီးဖေဖေက တာဝန်မဲ့တဲ့ ယောက္ခားတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မလွှဲသာမရှောင်သာလို့ အန်တီသော်တာကို လက်ထပ်လိုက်ရပြီး သူ့ရင်ထဲမှာရှိတာက သမီးမေမေနဲ့ သမီးငါပဲ”

မေမေသည် ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံနှင့် ပတ်သက်လာရင် ကျိုးနွံခယလွန်းနေသည်ဟု ရန် ထင်မိလေသည်။ မဖြစ်သင့်ပါ။ နှစ်ပေါင်းကြာပြီပဲ။ မေမေ အောက်ကျိလာခဲ့တာ ရန် ငယ်စဉ်လေး ထဲက တွေ့မြင်နေခဲ့၏။ ရန် အပြစ်တစ်ခုခု ကျူးလွန်မှာလည်း မေမေ အကြောက်ကြီးကြောက်နေခဲ့သည်။ သူ့အတွက်လား၊ ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံကိုပဲ မေမေ ချစ်ခင်နှစ်သက်နေခဲ့တာလား။

“သားရန်...ဖေဖေစကားတွေကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ပါ။ အရာအားလုံး သမီးလေးဆန္ဒတွေပဲ ဖြစ်ပါစေ”

မေမေထွက်သွားတော့ မြဲကြီးထဲကို ရန်က ရှေ့ထွက်လာ ခဲ့သည်။ မြဝန်းရံ နောက်မှလိုက်လာ၏။ မင်းကို ငါ လုံးဝအဖက် မလုပ်နိုင်ဘူး။ အောက်ကျလည်း မခံနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ့မေမေ ကိုတော့ စိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ငါ ငယ်စဉ် လေးထဲက ငါ့မေမေဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ ငါနေခဲ့တယ်။ မြဲကြီးထဲ ရောက်လာတော့ သူ့အနေနှင့် မြဝန်းရံနှင့် စကားပြောဘဲ နေလို့ မဖြစ်တော့ပေ။

“သားရန် မေမေကို သားအမိအပေါ် ကိုတိမ်းယံတို့ သားအမိ ကျေးဇူးတွေ အများကြီးရှိတယ်နော်။ ကျေးဇူးဆပ်ရမယ် မေတ္တာဆိုတာ အသွားအပြန်ရှိပါတယ် သားရယ်”

မေမေက ဖေဗြေဦးတိမ်းယံအတွက်ဆို ပြာယာခတ်နေလေ သည်။ ရန်ဖေဖေအရင်းကိုပင် အပြစ်ဖို့နေတတ်၏။ ရန်ကတော့ မေမေ့ကို ချစ်တယ်။ သနားတယ်။ မေမေဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ ရန်နေ

မှာပါ။

“မြဝန်းရံ”

“ပြော”

“မြဝန်းရံ...ဘာဖြစ်ချင်လဲဆိုတာ တို့ကိုပြောပါ”

ဝန်း နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ စုထော်သွားချင်ရသည်။ ရှင်က မလွဲသာမရှောင်သာတဲ့ လေသံနှင့် မျက်နှာထားက တင်းမာ နေ၏။ ဝန်းဘက်မှ အလျှော့ပေးချင်တဲ့ဆန္ဒတွေပင် ပျောက်သွားရ သည်။ မိန်းကလေးကပဲ အောက်ကျနောက်ကျ ပြောဆိုဆက်ဆံရ ပည့်ပုံပင်။ ဝန်း အမြင်ကတ်လာမိသည်။ အန်တီသော်တာနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့လူပဲ။

“အမိဖြစ်စေချင်တာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောနော်၊ နောက်မှ ရန်သော်တာ မကောင်းကြောင်းတွေ ဖေဗြေဦးတိမ်းယံကို မပြောပါနဲ့”

ပွန်း ပြောတဲ့စကားတွေက ကြည့်ပါလား။ မုန်းလိုက် တာ အကျောကြီးနဲ့။ ဝန်း စိတ်ထဲက သဘောကောင်းချင်တာတွေ

ပင် ဘယ်ညောင်ကန်ကန်ပြုလည်း မသိတော့ပေ။ နှုတ်ခမ်းသာလေး
တွေက စုထော်ချင်လာရသည်။

ဝန်းလည်း မာနတွေရှိတာပါပဲနော်။ ဝန်း အမြင်တတ်ကတ်
နှင့် အစွဲတိုက်ချင်လာရ၏။

သူက ကားတံခါးကိုဖြင့်ပြီး ဒရိုင်ဘားအခန်းမှာ ဝင်ထိုင်
လိုက်သည်။ နေဖေးက ရန်သော်တာကို ဝန်းဆန္ဒတွေ ဖြည့်ခွမ်းပေး
ဖို့ ပြောထားပေမယ့် သူကတော့ မျက်နှာထားက တင်းနေသည်။
မလွဲသာမရှောင်သာတဲ့ဝန်ကြီး လုပ်နေ၍ ဝန်း မုန်းလိုက်တာ။

“ကားမောင်းသင်မယ်ဆိုရင်တော့ အမိ အစဝတ်မ
လှေ့ကျင့်ရတာက ဂီယာထိုးတာပဲ”

သူကားမောင်းသင်ပေးနေသည်။ ဂီယာကိုကိုင်ထားတဲ့
ဝန်းလက်လေးကို သူ့ဆုပ်ကိုင်လိုက်တော့ ဝန်းရင်တွေဝန်းတွေတုန်ပြီး
အထိတ်တလန့်နှင့် မျက်ဝန်းလေးတွေ ပြူးထူးထိုင်ထိုင်ထွက်လာရ၏။
သူကတော့ အမူအရာ နည်းနည်းလေးမှပင် မပျက်ပေ။ ဆေးဆက်
တင်းမာတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက ဝန်းကို မကြည့်ပေ။

“အမိ ဂီယာထိုးလှေ့ကျင့်ပါ”

ပေဇက ရန်သော်တာကို နှိမ်ချလိုက်တဲ့သဘောနဲ့ ဝန်း
အား ကားဆောင်းသင်ခိုင်းတာလား မသိပါဘူး။ ရန်သော်တာကို
ဝန်းနှင့် ရှင်းနှီးအောင်ပဲ တမင်လွတ်ပေးထားတာလား။ ရန်သော်
တာက ဝန်းကိုမကြည့်တာပဲ ဝန်းစိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားမိ
သည်။ စိတ်ဗဟိုတဲ့သူ ဝန်းဘက်က မာန်မာနတွေ မထားတာကို
ဘာဖြစ်လို့ အသိအမှတ်မပြုချင်တာလဲလို့။

“ဖြဝန်းရဲ့ ဒီနေ့တော့ တော်ပြီ၊ မင်း ဂီယာထိုးတာ
လှေ့ကျင့်နေပါ။ တို့တို့ ဘာခိုင်းစရာရှိသေးလဲ”

ဝန်း နည်းနည်း ဒေါပွသွားရပြီး နှုတ်ခမ်းစုတင်းတင်းလေး
များဖြင့် ကြည့်လိုက်စဉ် ရန်သော်တာက ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေ
တော့သည်။



အသံနိုး [၉]

“ရန် ဇာနည်သမီး မြဝန်းရုံကို မသင်ပေးချင်ဘူး မေမေ၊
ကားမောင်သင်တန်းတွေမှာ စနစ်တကျမသင်ဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ရန်ကို
မှ သင်နိုင်ခဲ့ရတာလဲ”

“ဘာအကြောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် နေမေ့ခိုင်းတာကိုပဲ သားရန်
လှုပ်စမ်းပါ။ မေခေကတော့ ဒါပဲပြောချင်တယ်”

“မေမေ”

“ပြော...သားရန်”

“သားတို့ ဒီအိမ်ကနေ ထွက်သွားရအောင်နော် မေမေ”

“မေမေ လက်မခံဘူး ရန်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ၊ သား ဝညာရေးအတွက်လား၊ ဒါမှမဟုတ် မေမေက ဖေဖေဦးတိမ်ယံကို ချစ်ခင်နှစ်သက်နေလို့လား”

“ဘာ”

“ဟုတ်တယ် သားရန်၊ မေမေ ငယ်ငယ်လေးထဲက ချစ်ခင်နှစ်သက်ခဲ့ရတာ ကိုတိမ်ယံကိုပဲလေ။ ဖူးစာက ရွာလည်သွားတယ် သားရန်ရယ်။ သူက မြဲမြဲရုံဆိုတဲ့ မိန်းမချောလေးကို လက်ထပ်သွားတယ်။ မေမေလည်း သားရန်အဖေနဲ့ ခိုးရာလိုက် ပြေးခဲ့တယ်။ ကိုတိမ်ယံကို ရွဲပြီး မေမေယောက်ျားယူလိုက်တာ”

“သားရန် မေမေ့ကို စိတ်ဆင်းရဲမသံစကားတွေ မပြောတာ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ကျေးဇူးချင်တွေလေး မေမေ မရက်စက်နိုင်ဘူး”

ဦးတိမ်ယံက မေမေ့ကို အမြဲတမ်းနှိုက်နေတာပဲ။ သားငယ်ငယ်လေးထဲက တွေ့မြင်နေရတာပဲဟာ။ မေမေ့ကို ရန်ချစ်တယ်။ သနားတယ်။ မေခေမိတ်တွေ သောတာပန်ရောက်အောင် ရန်

မလုပ်ချင်ပါဘူး။ သားရန်က သူများအိမ်မှာ ကပ်နေတာရှက်မယ်။ မနှစ်သက်ဘူး။ ရန် ငယ်ငယ်လေးထဲက မနေချင်တာပဲ။ ဖေဖေဦးတိမ်ယံရဲ့ကျေးဇူးတွေကို ရန် စော်ကားချင်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ရန်ခြေထောက်ပေါ်ပဲ ရပ်တည်ပြီး မေမေ့ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ချင်တာပါ။

“မေမေ့စကားတွေကိုပဲ နားထောင်စမ်းပါ ရန်၊ မြဲဝန်းရုံလေးအပေါ် ငင်းသည်ခံရမယ်။ မေမေ့စကားတွေကို နားထောင်ပါ”

ဖေဖေဦးတိမ်ယံက ရန်ကို နှိပ်ထားချင်တာလား။ မယားပါသားတစ်ယောက်အဖြစ် ရက်စက်ချင်တာလား။

“သားရန်”

“မေမေ”

“မင်း အတွေးမခေါင်ပါနဲ့၊ ဖေဖေက မင်းအပေါ် သားအရင်းလိုပါပဲ၊ ဒါကို မေမေ့အပေါ် မုန်းတီးတာလည်း ဖြစ်သင့်တယ်”

မေမေ့ကို ရန် မပြောချင်တော့လေ သူများအိမ်မှာကပ်နေ

ရတဲ့ဘဝကို ရန် မုန်းတယ်။ အထင်သေးတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့ကြည့်တာ ရန် မကြိုက်ဆုံးပဲ။ ရန် အံသွားတွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကိုက်ထားမိလေသည်။ မြဝန်းရံ မင်းကရော ငါ့ကို သူများအိမ်မှာ ကပ်နေရတဲ့ကောင်ဆိုးပြီး အနိုင်ကျင့်တော့မှာ မဟုတ်လား။ ငါ ဒီဘဝကိုမုန်းတယ်။ နာကြည်းတယ်။ ငါကယောက်ျားပဲ။

“မေမေပြောချင်တာက ဖေဖေစကားကို ရန် နာခံဖို့ပဲ။ မြဝန်းရံအပေါ်သာ ရန်သူလိုမသတ်မှတ်ပါနဲ့၊ မေမေ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ်မဟုတ်လား သားရန်ရယ်နော်”

မေမေ ပြန်ထွက်သွားလေသည်။ ရန် မကျေမနပ်နှင့် ကျန်ခဲ့သည်။ မြဝန်းရံကို ရန် မပတ်သက်ချင်ပေ။ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေချင်၏။ ရင်ထဲမှာ မြဝန်းရံအပေါ် မုန်းတီးနာကြည်းမှုတွေပဲ ပြည့်နှက်နေလေသည်။

“ရန်သော်တာ”

“ဒုန်း...ဒုန်း”

“ဒုန်း”

“ရန်သော်တာ”

မြဝန်းရံအသံ ဖြစ်နေ၏။ သူတံခါးဖွင့်မပေးဘဲ ငြိမ်သက်နေမိလေသည်။ အခုပဲ ကားမောင်းသင်ပေးပြီး ပြန်ဝင်လာခဲ့တာပဲ။

“ရန်သော်တာ”

“ဒုန်း...ဒုန်း”

“တံခါးဖွင့်နော် ငါ ဖေဖေ့ကို သွားပြောလိုက်ရမလား”

ရန် မနေသာတော့ဘဲ တံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

အခန်းထဲသို့ မြဝန်းရံ ဝင်လာ၏။

“နင်...နင် ငါ့အခန်းထဲ ဘာဖြစ်လို့ဝင်လာတာလဲ၊ ထွက်ပါ”

“ဝင်တာဘာဖြစ်လဲ၊ နင်အခန်းကလည်း အပျံ့စားပါလား၊ ငါ့လိုပဲ ပြည့်စုံနေတာပါလား၊ ဖေဖေက နင့်ကိုချစ်သားပဲ၊ နင့်ကို ဝီလောက်အပြည့်အစုံ လိုလေသေးမရှိထားတာတောင် နင့်မျက်နှာကြီးက တင်းမာပြီး မကျေမနပ်ဖြစ်နေတယ်၊ ပြောစမ်းပါဦး ဘာကြောင့်လဲလို့”

အမြင်ကတ်လို့ ရန်သော်တာ အခန်းထဲ ဝန်း ဝင်မြို့ကြီးအား
မိခြင်းဖြစ်လေသည်။ စဉ်းစားမိတိုင်း ရန်သော်တာအား မကျေမနပ်
နှင့် ဒေါသပြင်လာရ၏။ ခံအားစက်စက် မာကျောကျော မျက်နှာ
ကြုံးနဲ့ အဖတ်မလုပ်ချင်တဲ့ အကြည့်တွေ နှင့်မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ
ရှိနေတာ ငါအစုန်းဆုံးပဲ။

“ပြောလေ... နှင်ဘာကိုခဏော့နပ်တာလဲ။ ငါ့ပေဖေတ
ပထွေးဖို့လို့လား။ ငါတောင် နှင့်အခေကို မိထွေးလို့ မသတ်မှတ်ဘူး
ရန်သော်တာ”

သူတာမှမပြောလေ။ ခြဝန်းရံ သက်သက်အနိုင်ကျင့်ဖို့လို့
ကျတာဟု ထင်မှတ်မိလေသည်။ နှင့်အဖေက ငါ့ကို သား
တစ်ယောက်လို့ထားခဲ့တာပဲ ရှိတာပါ။ ငါ့အပေါ် ဘယ်တုန်းတရ
ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယုယု ခြေခုံတိုဘူး။ ပြီးတော့ ငါ့ခေခေကို
နှိပ်စက်ညှင်းဖန်းတယ်။ အနိုင်ကျင့်တယ်။ နှင်ကရော- မိထွေးလို့
သဘောမထားဘူးဆိုရင် ငါ့ခေခေကို ဘာဖြစ်လို့ မေမေလို့ ခေါ်
နိုင်ရတာလဲ။

“နှင်က အခေကပ်စက် ထုံတုံတုံနဲ့ အရမ်းမုန်းစရာကောင်း
တာပဲ။ နှင်ယောကျ်ားမဟုတ်ဘူးလား။ နှင့်မကျေနပ်ချက်ကို ပြော
လေ”

“နှင်ထွက်သွားပါ”

“သွားဘူး”

“နှင် ဒါတွေပြောဖို့ လာတာလား”

“ဟုတ်တယ်လေ။ ငါ့ဘက်က အလျှော့ပေးမယ့် အရိပ်
ကွဲကွဲပြောတာတောင် နှင်က အဖတ်မလုပ်ချင်သလိုနဲ့ အဲဒါကို
ပျံ့မြင်ကတ်လို့လာတာ”

ဝန်းက အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းစွာနေချင်တာပါ။
နီဆိတ်ထဲမှာ နေလိုဝန်တို့တိုစိတ်တွေ မရှိပေ။ အန်တီသော်တာ
ကိုလည်း အမေလို့ မခေါ်ပေးမယ့် ဝန်းက မိခင်တစ်ယောက်လိုပဲ
လာတာထားလက်ခံခဲ့တာပါ။ နှင်က ငါ့အဖေကိုကြတော့ ပထွေး
လို့ သတ်မှတ်ထားတာမဟုတ်လား။ ရန်သော်တာ နှင်က ဘဝင်မြင့်
ပုတယ်။

“နင်ပြန်ထွက်သွားပါ မြဝန်းရံ၊ ငါ့ကို စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်အောင် လာမလုပ်ပါနဲ့ဟာ၊ ငါဘယ်သူနဲ့မှ ပြဿနာ မတတ်ချင်ဘူး၊ ငါ့မေမေကြောင့်ပဲ”

တကယ့်တို မကျေနပ်စရာထောင်းတဲ့ ရန်သော်တာပဲ။ ကြည့်ပါလား မျက်နှာကြီးက စုတင်းနေသည်။ မြဝန်းရံလို စိတ် သဘောထားဖြူစင်ပြီး ချောဆော့ထွတ်နေတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကိုချား နင်က အဖက်မလုပ်ချင်ဘူး။

“ရန်သော်တာ”

“ဟင်”

“တို့နှစ်ယောက်က စိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်သင့်တယ်မဟုတ် လား”

“မင်းပြန်ထွက်သွားပါ”

“မသွားဘူး”

နင်က နင်အဖေရဲ့ အရှိန်အဝါတွေနဲ့ ငါ့ကို အနိုင်ကျင့်ချင် တာလား မြဝန်းရံ။ သူများအိမ်မှာ ကပ်နေရတယ်ဆိုပြီး အဝင်

သေးနေတာလား။ ရန်ဘာမှမပြောတော့ နင်မထွက်သွားရင်တော့ ငါထွက်သွားရလိမ့်မယ် မြဝန်းရံ။ နင်နဲ့လုံးဝမပတ်သက်ချင်ဘူး။

“နင် ဘာကျေနပ်နေတာလဲ ပြောလေ၊ နင်ဘာကို အလို ပကတိနေရတာလဲ”

မပြောဘူးဟာ၊ မပြောနိုင်ဘူး။ တစ်လောကလုံးကို ငါ မကျေနပ်နေတာပဲ။ နင်အဖေက ငါ့အမေကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေတာ ငါ နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေရလို့ မကျေနပ်တာပဲ။

“ရန်သော်တာရယ် နင်မကျေနပ်တာတွေကို ပြောစမ်းပါ။

ပန်းပြင်မယ်လေ၊ ဖေဆွေ့ ပတ်သက်ပြီး နင်ခံစားနေရတာမဟုတ် လား။ ဝန်း ကြီးစားပေးမယ်လေ၊ အန်တီသော်တာ့ကို ဖေဖေက ပိတ်ထဲကပါလို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါ့မေမေ ကပေါ် ဖေဖေက တာဝန်မကျော့လို့ ထင်နေလို့ပါ။ အခု ငါ့ကို ပေးဖေက ထွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခွင့်ရနေပြီပဲ။ ဖေဖေစိတ်တွေ ပြေလျော့သွားမှာပဲ”

ရန် အံ့သွားတွေကို တင်းကြပ်စွာ ဖိကြိတ်ထားမိသည်။

မမှတ်တတ်မှ တာဝန်ကျေပါလျက်နှင့် ဖေဖေက အညှိုးအတေးထွေး

www.burmeseclassic.com

ပြီး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေတာဟု သူထင်မိနေလေသည်။ မေ့မေ့အောင်ပေးပေး ဦးတီမိသံက မတရားလုပ်တာပဲ။

“ရန်”

“နင်ထွက်သွားပါ။ လောလောဆယ် နင်ထွက်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“ဇေဒုကို နားလည်ပေးပါ။ ဝန်းလည်း ဒီဒီမိကြီးကို တစ်ယောက်တည်း အပိုင်မခါးပါဘူး။ ရန်တို့သားအဖီလည်း ဒီဒီမိကြီးထဲကနေ ထွက်သွားစရာမလိုပါဘူးနော်”

ရန်သော်တာရဲ့ ရန်လိုနေတဲ့မျက်နှာကြီးကို ဝန်း ပြောလျှော့သွားစေချင်နေမိသည်။ ဇေပေက ရန်ကို အေးစက်စက် ဆက်ဆံနေခဲ့တာလည်း ဝန်း မလိုလားမိပေ။ ဝန်း ဘယ်လိုလုပ်ရလဲ။ ရန်ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်တယ်။ ရန်နဲ့ ခင်ခင်ချင်တယ်။ ဝန်းကလည်း တစ်ကောင်ကြွတ် အထီးကျန်နေရတဲ့သူပါ။

“ရန်ကျေနပ်အောင် ဝန်း ထွက်သွားပေးပါ။ ရန်တို့ ဝန်း မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်ပါတယ်။ နာမည်နဲ့လိုက်ပတ်အောင် ရန်မလိုနေပါနဲ့နော်”

ဝန်း ထွက်လာခဲ့ပေမယ့် ရန်ကတော့ တင်းမာအေးစက်စွာ ကျန်နေခဲ့လေသည်။ ဝန်း မှားသွားလား။ ရန်ရဲ့အထင်အမြင်သေးမှု ထွက်ကို ဝန်း ခံယူလိုက်ရပြီလား။ ဝန်း ဘာဖြစ်နေရတာလဲ။ ရန်ကို ဝန်း မေ့မရနိုင်သလိုပဲ ဝန်းက အမြဲတမ်း အထီးကျန်နေခဲ့ရတယ်။ ဝန်းမီးသားစုလေးကို သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်းလေး လိုအပ်နေတယ်။

“သမီးလေး မြဝန်းရဲ့”

“အန်တီသော်တာ”

“သားရန်က သမီးကိုကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံရဲ့လားကွယ်”

“အင်း”

“သမီးလေး ဘာလိုသေးလဲ။ အန်တီသော်တာကိုပြောနော်”

“ဟုတ်”

အန်တီသော်တာကလည်း စိတ်သဘောထားဖြူစင်ပြီး ချောမောသူပါပဲ။ မေ့မေ့ရဲ့ ရန်လိုပြုပြင်မှုတွေကို အမြဲတမ်း ခံနေခဲ့ရသည်ဟု ဝန်း သိထားလေသည်။

“ဝန်း ဘာမှမလိုအပ်ပါဘူး။ အားလုံးပြည့်စုံတာထက် တောင် ပြည့်စုံနေပါတယ်လေ”

“မြဝန်းရဲ့လေးက စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝလိုက်တာ ကွယ်။ အန်တီသော်တာ ဝမ်းသာတယ်။ အရမ်းပျော်ရွှင်ရပါတယ်”

“အန်တီသော်တာရယ်... မေမေနဲ့ ဘာဖြစ်လို့များ အဆင် မပြေဖြစ်နေတာလဲ။ မေမေနဲ့ အဆင်မပြေအောင် နေလို့မရဘူးလား ဟင်”

“အန်တီသော်တာ ကကြံမှပေါ့လေ။ မရနိုင်ဘူးထင် တယ် သမီးရယ်”

ဝန်းရင်ထဲမှာ နာကျင်မှုရှုတဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားလာရလေ သည်။ ဘာဖြစ်လို့မှန်အသိတဲ့ ရန်ကိုပဲ မြင်ယောင်လာမိ၏။ ရန်ရယ် အဲဒီလိုချက်နှာထားကြီး အေးစက်တင်းမာမနေပါနဲ့နော်။ သူ့မ အိပ်ခန်းထဲပဲ ဝန်း ပြန်လှည့်ဝင်လာမိလေသည်။



အဆန်း [၇]

“မင်းတို့ ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ ထွက်သွားဖို့ ပြင်ဆင်ပါ မဆော်တာ၊ မကြာခင် ငါ့သမီးလေးကို လွှဲပြောင်းပေးမယ်။ မင်းတို့ သားအမိအတွက် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းပေးမယ်။ လိုအပ်တဲ့ငွေကြေး ပေးမယ်။ မင်းသား ရန်သော်တာအတွက် ပညာရေး ဆုံးခန်းပိုင် အောင် ငါ့တာဝန်ယူပေးမယ်”

“ဟုတ်တဲ့ ကိုတိမ်သံ၊ အဆင်ပြေသလိုပဲ လုပ်ပါ။ သော်တာ နာခံဖို့အဆင်သင့်ပါပဲ”

မဆော်တာကို စွန့်လွှတ်ရမယ်ဆိုတော့လည်း ဦးတိမ်သံရဲ့ ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲနာကျင်မှုဝေဒနာတွေ တိုးဝင်ခံစားလာရသည်။

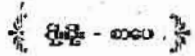
ဒီမိန်းမကို မချစ်မိအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ခင်ရှောင်ရှောင်နေခဲ့၏။ မင်းကြောင့် ငါတို့မိသားစု ပြိုကွဲခဲ့ရတာ မသော်တာဟု အနိုင်ကျင့် ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဒါပေမယ့် သမီးလေးအပေါ် မိမိတစ်ဝန်ကြေရာမှာပဲ။ နောက်မိန်းမအား အရေးတယူရှိလွန်းနေသည်ဟု အထင်မခံနိုင်ပေ။ သမီးနဲ့ မြဲမြံရီကို မိမိရွှံ့လွတ်ထားခဲ့တဲ့ တာဝန်ခံမှုအတွက် အကောင်းဆုံးပေးဆပ်ရမှာပဲ။

“မင်းကြောင့် ငါ့သမီးလေး အစွန့်ပစ်ခံဘဝနဲ့ ဆင်းဆင်းရဲရဲ ရုန်းကန်ခဲ့ရတာပဲ။ ငါ အကောင်းဆုံးပေးဆပ်ရမယ်”

“သော်တာ လက်ခံငါတယ် ကိုတိမိယံ။ နေဆိုရင်လည်း သော်တာနေပါ့မယ်။ သွားဆိုရင်လည်း သော်တာ သွားပါ့မယ်”

“မင်း အစောကြီးထဲက ငါ့အနားကနေ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်မသွားရတာလဲ၊ မေမေက ငါနဲ့မင်းကို လက်ထပ်ပေးဖို့ မကြံစည်ခင်ထဲက မင်းထွက်သွားရမှာ။ မင်းက ငါ့အမေအနားမှာ တွယ်ကပ်နေလို့ ငါ့ဘဝပျက်ရတာ”

ဦးတိမိယံ နာကြည်းကြော့ကွဲစွာ အော်ဟစ်ပစ်မိလေသည်။ သူငယ်စဉ်လေးထဲက သော်တာနှင့် မေမေက သူ့ကိုလက်ထပ်ပေး



ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ထားရှိခဲ့၏။ သော်တာက သူ့ကိုနှစ်သက်မြတ်နိုးသလောက် သူက မချစ်ခဲ့။ ချစ်သူ မြဲမြံရီကိုပဲ လက်ထပ်ခဲ့သည်။

“ငါ့မှာ မိန်းမနဲ့ သမီးရှိနေတာ သိလျက်နဲ့ မင်းအရယူခဲ့တာထဲမဟုတ်လား သော်တာ”

“အဲဒါတော့ လုံးဝမဟုတ်ခဲ့ရပါဘူး ကိုတိမိယံ။ ကျွန်မဘယ်လိုရှင်းပြရမလဲ၊ သော်တာကို မေမေက အတင်းအကြပ်လက်ထပ်ဖို့ ပြောခဲ့တာပါ”

“တော်စမ်းငါကွာ”

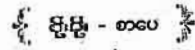
“ဝုန်း”

“ချင်လွမ်း”

မိသားစုကွဲရတဲ့အကြောင်းတွေကို တွေးမိတိုင်း သော်တာကိုပဲ စိတ်က နာကြည်းခဲ့ရလေသည်။ ရန်လိုမုန်းတီးနေမိ၏။

“ငါ့မိသားစုအပေါ် ငါတာဝန်မဲ့ခဲ့ရတာ မင်းကြောင့်ပဲ။ မင်းတို့သာအခါ ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ ထွက်သွားဖို့ပဲ ပြင်ပါ”

မေမေ မတွယ်လွန်မီအထိ သော်တာအား သည်းခံပေါင်းသင်းခဲ့ရသည်။ မေမေ ကွယ်လွန်သွားတော့မှ ဦးတိမိယံ ဇနီးမိမိ



သမီးကို ရှာရ၏။ နောက်ဆုံးတော့ သမီးကိုယ် တွေ့ရသည်။

“ငါရှာဖွေထားသမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေအားလုံး ငါ့သမီး မြဝန်းနဲ့ပဲ ရစေရမယ်။ မင်းတို့သားအဖိနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

“သော်တာ သီပါတယ်ကိုတိမ်ယံ၊ သော်တာ ထွက်သွား ပေးပါ့မယ်၊ သားရန်ကိုတော့ ဘာမှမပြောပါနဲ့နော်၊ သော်တာ သားရန်ကိုခေါ်ပြီး ဒီကနေ ထွက်သွားပါ့မယ်”

သော်တာကတော့ သူပြောဆိုသမျှ နာခံပြီး ကျိုးခွံဥစ္စာနေ ထိုင်ခဲ့လေသည်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ မုန်းတီးနာကြည်မှုတွေပဲ ရှိနေခဲ့၏။

“ငါ့အနားမှာနေလို့ မင်္ဂလာတော့မှ မပျော်စွာင်စေရဘူး၊ စိတ်ဆင်းရဲတိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေစေရမယ်၊ ငါ့မိသားစု မင်းကြောင့် ပြိုကွဲခဲ့ရတာပဲ မင်္ဂလာတော်ခံရမယ်”

အိမ်ထောင်သက်တစ်လျှောက် သော်တာ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲနှင့် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရလေသည်။ ဝညာရှိနည်းဖြင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်ခက်လာခဲ့၏။ အလိုကျေလျှင် တွေ့တွေ့သမျှ အရာတွေ ကို ရိုက်ခွဲဖျက်စီးဝစ်ခဲ့သည်။

“ကိုတိမ်ယံအတွက် သော်တာ အမြဲတမ်းပေးဆပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါတယ်”

“ထွက်သွား... မင်းတို့သားအဖိ အမြန်ဆုံးထွက်သွားကြ စမ်းပါ၊ ငါနဲ့ပေးရာကို ထွက်သွားပါ”

“ဂုန်း”

“ဒိုင်း”

“ချာလွမ်း”

ဆော်ဟန်ဆူညံသံတွေ ပစ္စည်းတွေ ပြစ်ပေါက်ကျကွဲသံတွေ ကျည်သွားလေသည်။ ရန်သော်တာခြေလှမ်းတွေက အခန်းဝတွင် တုံ့ခနဲ ရပ်သွားရ၏။ ဆူညံပေါက်ကွဲသံတွေကြောင့် သူ မေ့မေ့အခန်း ထိ ရောက်လာရ၏။

“မင်းတို့သားအဖိ ဘာမျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ တွယ်ကပ်နေ ယံဆိုတာ ငါသိတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ငါက ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် ကျပ်ရမယ် သော်တာ၊ ငါ့သမီးလေး လျှောက်ရမယ့် ရှေ့ဘဝခရီး ပေးထဲ ဖြောင့်ဖြူနေစေရမယ်၊ ငါတာဝန်ကျေချင်တယ် ဒါပဲ”

“ကိုတိမ်ယံရယ်... အရင်ကတော့ သော်တာ ရှင်အနား

မှာ နေပေးတာ ရှင်အထီးကျန်နေခဲ့လို့ပါ။ အခု သမီးလေးမြဝန်းရဲ့ ရိုနေပြီပဲ။ သော်တာတို့ မလိုအပ်တော့ပါဘူး။ အခြေနဲ့ဆဲသွားမှာပါ။”

“သွားကွာ”

“ဝုန်း”

“ဒိုင်”

မေမေက ထွက်သွားမယ်လို့ ပြောနေပြီပဲ။ မေမေဦးတိမ်ယံက ဘာဖြစ်လို့များ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲနေရတာလဲ။ ရန်တို့သား အမိအပေါ် အညှိုးကြီးလှရည်လား မေမေရယ်။ ရန် နာကျင်စွာပြော တွေးနေမိလေသည်။



အဆန်း [၈]

“မေမေ သမီးအမွေတွေကို လက်မခံပါရစေနဲ့ဦး။ အန်တီသော်တာတို့သားအဖိကိုလည်း ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ ထွက်ခွာ မသွားစေချင်သေးပါဘူး။ သမီး အထီးကျန်မဆန်ချင်လို့ပါနော်”

“သော်တာတို့သားအဖိအတွက် ပေးအေးအားလုံး စီစဉ်ပေး ထားပြီးပါပြီ။ တိုက်ခန်းရယ်၊ ငွေကြေးရယ်၊ ပြီးတော့ ရန်သော်တာ အတွက် ပညာရေးဆုံးခန်းတိုင်အောင် တာဝန်ယူဖို့ပြောထားပြီးပြီပဲ”

“မလုပ်ပါနဲ့ဦး မေမေရယ်။ ရန်သော်တာက မေမေ့သား ပါပဲ။ ဝန်းထက်တောင် ရင်းနှီးပါတယ်။ မေမေ့လက်ပေါ်မှာပဲ ရန် ကြီးပြင်းလာရတာပါ။”

“ဖေဖေက နောက်မိန်းမက ပါလာတဲ့သားကို သမီးလောက် အခွင့်အရေးမပေးချင်ဘူး။ ဖေဖေ မျက်စိမမှိတ်ခင် အားလုံး ခပ်ပြတ်ပြတ် ဖေဖေ လုပ်ချင်တယ်သမီး”

တကယ်တမ်းကျတော့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေါင်းသင်းလာခဲ့တဲ့ သော်တာအပေါ် ဦးတိမ်ယံ သံယောဇဉ်တွယ်မိနေလေသည်။ မရက်စက်နိုင်တော့ သမီးအခြင်မှာ မိမိအပေါ် ကြည့်လင်စေခွင့် ရှိလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို လုပ်ပြခြင်းသာဖြစ်၏။

“အန်တီသော်တာ့ကို သမီး သံယောဇဉ်တွယ်ပြီနေပါပြီ ဖေဖေရယ်။ သမီး မရက်စက်နိုင်ပါဘူး။ ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ မိသားစုတွေ အတူတူနေချင်တယ်။ သမီးတောင်းပန်ပါတယ်နော် ဖေဖေ”

ဦးတိမ်ယံလည်း သော်တာ့ကို မရက်စက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ချေလေသည်။ နှစ်အကြာကြီး ပေါင်းသင်းခဲ့ကြလို့လား။ သားရန် သော်တာကိုလည်း မိမိတရင်းတန်း၊ ခဆက်ဆံခဲ့ပေမယ့် သားအရင်းလိုပဲ သဘောထားခဲ့လေသည်။

“ဖေဖေ”

“ဟင်”

“ဝန်းအဆွေတွေ ယူချင်လို့လာခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူးနော်။ ဖေဖေ အချစ်တွေမေတ္တာတွေ လိုအပ်နေလို့ပါ”

“ဒါကြောင့် ဖေဖေမေတ္တာတွေကို ပေးနေတာပေါ့။ မြကို သစ္စာနဲ့ပြီး သော်တာနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဖေဖေ သက်သေပြတာပေ”

“ဖေဖေမေတ္တာ စေတနာတွေကို သမီးနားလည်ပါပြီ။ နေ့တိုသော်တာတို့ သားအမိကို ဘယ်မှမထွက်သွားစေပါနဲ့နော်”

“ကောင်းပြီလေ သမီးဆန္ဒအတိုင်းပဲ ဖြစ်စေရမယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးခလိုလားတဲ့အခါ အားလုံးကို မောင်းထုတ်နိုင်တယ်နော်”

“ဟုတ်တဲ့ပါ ဖေဖေ”

ရန်သော်တာရယ် နင့်ကို ထွက်မသွားစေချင်ပါဘူး။ နင်က ကားကြီးလွန်းလို့ အခြင်ကတ်ပေမယ့် ဝန်းလေ နင့်ကို အမြဲတမ်း ပြုစုတွေ့နေချင်တယ်။ ဝန်းက စိတ်သဘောထားယုတ်မာ

ကောက်ကျစ်တဲ့ မိန်းကလေးမဟုတ်ပါဘူး။ ဝန်း ခြေလှမ်းလေး ထွေက အန်တီသော်တာရှိနေတဲ့ မီးဖိုခန်းဆီ ရောက်လာလေသည်။

“အန်တီသော်တာ”

“ဟင်...သမီးလေး”

“ဒီအိမ်ကြီးကို ဖေဖေက ပြောင်းပေးပေးမယ့် ဝန်းက လက်မခံသေးပါဘူးနော်၊ အန်တီသော်တာတို့လည်း ဒီကနေ ထွက်သွားပါနဲ့ဦးနော်”

“ဝန်းရယ်...အန်တီသော်တာလည်း ထွက်သွားချင်ပါဘူးထွယ်၊ ဒါပေမယ့် သမီးဖေခွဲဆန္ဒကို အန်တီသော်တာ ပြည့်စွမ်းပေးရမယ်လေ”

“ဖေဖေကိုလည်း ဝန်း ပြောပြီးပါပြီ၊ သမီးသဘောပဲတဲ့၊ ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာပဲ ဆက်နေပေးပါနော်၊ အန်တီသော်တာ ကျွန်တို့တို့ အစားအသောက်တွေကို ဝန်း အရမ်းနှစ်သက်နေပြီလား၊ ဝန်းကို ထားခဲ့ပြီး ဘယ်မှထွက်သွားပါနဲ့နော်”

“အေးပါကွယ် အန်တီသော်တာ နေပေးပါ့မယ်၊ သမီး

မေး ကျေနပ်မယ်ဆိုရင်ပေါ့”

“အင်း”

ခြဝန်းရံလေးက စိတ်သဘောထားပြည့်ဝပြီး ချစ်စရာကောင်းလေသည်။ မသေခံတာကတော့ ကိုတိမ်ယံသဘောဆန္ဒက ဆိုင်းဝါပဲ ရှင်အနားကနေ မသော်တာ ထွက်မသွားချင်ပါဘူး။ နန်းသော်တာ အထူးတူနေထိုင်ကြပြီး ငယ်စဉ်လေးထဲက တိတ်တလုံးလေး ချစ်ခင်ခွဲလမ်းနေခဲ့ရတာပါ။ ရှင်အသက်ရှင်နေသရွေ့ ရှင်ကားရာနေပြီး ရှင်ကို ပြုစုချင်ပါတယ်။

“ခြဝန်းရံလေး ဘာစားချင်လဲ၊ အန်တီသော်တာ လုပ်ပေးမယ်လေ”

“အင်း...ဝန်း အန်တီသော်တာလုပ်ပေးတဲ့ ဟန်ဘာကါကို စားချင်တယ်၊ လုပ်ပေးနော်၊ ကော်ဖီပူပူလေးတစ်ခွက်လည်း ပျော်ပေးပါ”

“အင်း...ခဏစောင့်နော်၊ အန်တီသော်တာ လုပ်ပေးပါယ်”

ခြဝန်းရံလေးကို သမီးလေးတစ်ယောက်လို မသော်တာ

ပြုစုပေးချင်ပါတယ်။ ကိုတိမ်ယံ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ သမီးလေးပဲဟာ ပြီးတော့ မသော်တာကြောင့်လည်း ကိုတိမ်ယံ ချစ်သူနဲ့ရော သမီးလေးနဲ့ပါ စားခဲ့ရတာပဲ။

“မြမြရီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ အန်တီ လုံးဝသဘောမတူနိုင်ဘူး သော်တာရယ်။ သမီးနဲ့ပဲ စိတ်ချတာပါ။ ဟိုဟာမက အန်တီသာရမယ့်အမွေတွေကိုမကံပြီး အရှင်လှိုင်လို့ကံတာပါ။ မျိုးရိုးမရှိ၊ ဝညာမတတ်တဲ့ ရုပ်ချောတာပဲရှိတာ။ အန်တီ ဇွတ်ပဲခွဲထားတယ်။ သော်တာနဲ့ လက်ထပ်ပေးချင်လို့ပေ”

“အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ အန်တီရယ်။ သော်တာက အချို့မှမဟုတ်တာပဲ။ ကိုတိမ်ယံက အချို့စင်ဘဝမှာတောင် သော်တာကိုမှ မချစ်တာပဲ”

“ဘာဖြစ်လဲ... သော်တာ၊ အချို့ဖြစ်ဖြစ် အန်တီသဘောတူတယ်။ ဘာင့်ရောက်ရမယ့်ဝတ္ထုကလည်း ရှိတယ်လေ။ ဖိတ်ချင်းဖိတ် ကိုယ့်အိတ်ထဲပဲ ဖိတ်ချင်တယ်”

“မလုပ်သင့်ပါဘူး အန်တီရယ်။ မြမြရီမှာ ကိုယ်ဝန်နဲ့ပါ။ သဘောတူလိုက်ပါနော်။ သော်တာ တောင်းပန်ပါတယ်။ သော်တာ

လက်ခံပါရအောင်”

“ခရုဘူးသော်တာ အန်တီကိုချစ်ရင် နားထောင်စမ်းပါ။ သားကိုလက်ထပ်ပြီး ဘာတစ်သက်တာလုံး ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးပါလား။ သော်တာက မိန်းကလေးပီသတယ်။ ကံအကြောင်းမလှလို့ အိမ်ထောင်ရေးကံမကောင်းခဲ့ရတာပါ”

အန်တီညို အတင်းအဓမ္မ လက်ထပ်ပေး၍ ကိုတိမ်ယံနဲ့ သော်တာတို့ လက်ထပ်ခဲ့ရလေသည်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ကိုတိမ်ယံနဲ့ ဆုန်းတွေ၊ အငြိုးအအေးတွေ ပြုစုရန်လိုမှုတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလေသည်။

“ကျေး... သမီးလေး အန်တီလက်ရာတွေကို ကြိုက်တယ်။ ဟိုလို ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်”

“အရမ်းကြိုက်တာပဲ ဒါကြောင့် ဝန်းအနားကနေ ဘယ်ပြုစုကံသွားပါနဲ့လို့ ပြောတာပေါ့”

မသော်တာကတော့ မြဝန်းရံလေးအား သမီးလေးကံကောင်းလို့ ချစ်မြတ်နိုးနေမိလေသည်။ သားရန်ကို ပြုစုပေးလို အရာရာ လိုက်လံလုပ်ကိုင်ပေးလိုမိ၏။ မသော်တာ မြဝန်းရံနဲ့

www.burmeseclassic.com

လေးရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ကိုယ်တိုင်လျှော်ဖွတ်ပေးခဲ့၏။ မီးပူ
လေးတို့လည်း ကော့ယုံနေအောင် တိုက်ပေးသည်။

“အန်တီသော်တာရယ် ဝန်း အဝတ်တွေကို မလျှော်ပါ
နဲ့နော်၊ အိမ်မှာ အလုပ်သမားတွေ ရှိနေတာပဲ”

“အိုကွယ်...အန်တီသော်တာ လုပ်ပေးချင်လို့ပါ။ ခြံဝန်း
ရံလေးက အန်တီသမီးလေးလိုပါပဲကွယ်။ အန်တီပြုစုလုပ်ကိုင်
ပေးပါရစေ”

ကိုတီမိထံ သမီးလေးအား မသော်တာ ချစ်မြတ်နိုးစွာ
ကိုယ့်သမီးလေးအရင်းပမာ ပြုစုကျွေးမွေးနေလေသည်။

“အန်တီသော်တာကြောင့် ကိုတီမိထံ စိတ်သောကတွေ
ရောက်ခဲ့ရတာပဲ။ အန်တီသော်တာ ငယ်စဉ်လေးထဲက ကိုတီမိထံ
အပေါ် ချစ်ခင်နှစ်သက်ခဲ့ရတာပါ”

“အန်တီသော်တာမှာ အခြစ်ခန့်ညူးလို့ ဝန်း ထင်ပါ
တယ်။ ကံကြမ္မာအရပါပဲလေ။ တစ်နေ့ ဖေဖေသောတောပေါက်
လက်ခံလာအောင် ဝန်း ကြိုးစားမယ်။ ဖေဖေက ထွက်သွားဆို
တိုင်း အန်တီသော်တာတို့ သားအမိ ထွက်မသွားပါနဲ့နော်”

“ဒါကတော့ ကိုတီမိထံဆန္ဒပါပဲကွယ်။ သူ့မှာချစ်မြတ်
နိုးရတဲ့သမီးလေး ရှိလာပြီဆိုတော့ အန်တီ စိတ်ချလက်ချထွက်
သွားနိုင်ပါပြီ”

မေမေဟု ခေါ်ချင်ပေမယ့် အန်တီသော်တာအား အမေ
တစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် ဝန်းစိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်လာမိလေသည်။
မေမေနေရာ မပေးနိုင်တာပဲရှိတာပါ။ အန်တီသော်တာကိုတော့ ဝန်း
ချစ်ပါတယ် ခုန်သော်တာရယ်။ ဝန်းကို မမုန်းပါနဲ့။ ဖေဖေ ဘာပဲ
ပြောပြော ဝန်းနှလုံးသားတွေထဲမှာ ခုန်သော်တာက နေရာတွေ
အပြည့်ထူထားပြီးပါပြီနော်။ ဝန်း ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ထိတွေ့
ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတာ ရန်သော်တာက ပထမဦးဆုံးပါပဲလေ။

“ဝန်း တော့ငါးကိစ္စတွေသွားရမယ်။ ရန်သော်တာနဲ့လေ၊
အဝတ်အစားတွေ သွားလဲလိုက်ဦးမယ်နော်”

“အေးကွယ်”
ခေါ်သော်တာကတော့ စိတ်သောကထား ဖြူစင်တဲ့ မြဝန်း
ရံလေးအား သမီးလေးအရင်းပမာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာဖြင့် လိုလေ

သေးမရှိဘောင် ပြုရပေးချင်သည်။ မြဝန်းရံရဲ့ ဖိနပ်ဆင်မှာရှိတဲ့ ဖိနပ်လေးတွေ ဖုန်တက်နေ၍ အဝတ်စလေးနှင့် သုတ်ပေးနေမိ၏။

“မေမေ”

“ဟင်...သားရန်”

“ဒါဘာလုပ်နေတာလဲ”

ရန်ရဲ့ချွတ်လုံးတွေက မေမေ ဖုန်သုတ်ပေးနေသော မြဝန်းရံ ရဲ့ ဖိနပ်တွေဆီ ရောက်နေလေသည်။ ငါ့အမေကို ဒီလောက်အထိ နှိမ်ချသက်ဆံ့ရလား မြဝန်းရံ။ မင်းစီးတဲ့ဖိနပ်အထိ ဖုန်သုတ်ခိုင်းရ လားကွ။

“မြဝန်းရံ ဖိနပ်တွေပါသားရယ်။ ဒီကလေးက စိတ်သ ဘောထား ပြုစင်လွန်းလို့ မေမေက သမီးအရင်းလေးလို့ချစ်တယ် လေ။ အဲဒါကြောင့် မေမေ့သမီးလေးသဘောနဲ့ လုပ်ပေးနေတာပါ”

“မြဝန်းရံ ခိုင်းတာလား။ မေမေ ဦးတိမ်ယံက ခိုင်းတာ လား”

“သားရန် မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ။ မေ့တာသာ

လုပ်ပေးတာပါ။ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဝတ္တရားပါကွယ်။ မေမေ့ကို ဘယ်သူမှ မခိုင်းပါဘူး”

မမြတ်နိုင်ပါဘူး မြဝန်းရံ။ မင်းခိုင်းတာမဟုတ်လား။ ငါ့မေမေက မင်းဖိနပ်တိုက်ပေးရတဲ့ အခြေအနေ ရောက်သွားပြီလား ကွ။ ရန် ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး မေမေ့အနားကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့ လေသည်။



အမန်း [၉]

မြဝန်းရဲ့ မင်းကိုငါ အရမ်းမုန်းတယ်။ ငါတို့ကို ဒီအိမ်ကြီး
ထဲကနေ ဓထွက်သွားခိုင်းတာ မင်းခိုင်းစေဖို့မဟုတ်လား။ မင်းက
ငါ့အမေကို အခိုင်းအစေသဘောထားနေတယ်။ ရန်သော်တာရဲ့
မျက်ဝန်းတွေက ဝင်းလက်တောက်ပနေ၏။ မေမေက ဒီအိမ်ကြီးထဲ
ကနေ ထွက်သွားစရာမလိုတော့ဘူးတဲ့။ ဘာကြောင့်လဲ မေမေက
ဒီအိမ်ရဲ့ကျွန်လား။ အဲဒီအဖြစ်မျိုးကို ရန် လုံးဝလက်မခံနိုင်ပါဘူး။

“ဒီကနေ မေမေထွက်မသွားနိုင်ဘူး သားရန်၊ ဘာဖြစ်
လို့လဲဆိုတာ မမေးပါနဲ့၊ ကိုတိမ်ယံတို့သားအမိက မေမေကျေးဇူး
ရှင်ဖြစ်နေလို့ပဲ”

မေမေ အကြောင်းပြတာပဲ ဦးတိမ်သံအင်္ဂါ မေမေ နှစ်ခင် နှစ်သက်နေလို့ မဟုတ်လား။ မေမေအင်္ဂါ လုံးဝမေတ္တာမရှိဘဲ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေတာပဲ။ မေမေမှာ ဘာအပြစ်ရှိနေလို့လဲ။

“ကိုတိဇိယံက သားရန်ရဲ့ပစ္စည်း ဆိုပေမယ့် သားအရင်း လိုပဲထားခဲ့တာပါကွယ်။ အရောတင်မနေတာတစ်ခုပါပဲ”

အတိတ်ကအကြောင်းတွေကို တွေးမိတိုင်း ရန်နှလုံးသား တွေ နာထွက်ကြော့နေရလေသည်။ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲချင်နေ၏။ မြဝန်းရံနှင့်အတူ အပြင်ထွက်ရန်ရှိနေသည်။ ကျောင်းကိစ္စတွေ လုပ်ရ မည်။ မင်းက ငါ့မေမေထို ဖိနပ်တိုက်ခိုင်းတာလား မြဝန်းရံ။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေနှင့် ပေါက်ကွဲချင်နေသည်။

“ရန်”

“သွားမယ်”

“နေဦး”

သူတော့ ခြေလှမ်းတွေ ဆက်ခရစ် ကားဆီရောက် လျှောက်လာခဲ့လေသည်။ ကားပေါ်တက်လိုက်သည်။ မြဝန်းရံက

တိုက်ထဲပြန်ဝင်သွား၏။ မေမေတိုက်ပေးထားတဲ့ ဖိနပ်ကို တော့ကျော့လေးစီးထားတဲ့ မြဝန်းရံကို အမြင်ကတ်နေမိသည်။ ခုန့်အကြည့်တွေက ဈေးရနေ၏။ မီးတောက်မတတ်ပင်။

“ဝန်း ထမင်းဗူးသွားယူခဲ့တော့လေ ရန်။ ထမင်းဆိုင် တွေမှာ မစားတတ်လို့ပါ။ ငြီးတော့ ငါးဖယ်သုပ်ကို ဝန်းကိုယ်တိုင် သုပ်လာတာပါ။ ရန်ကို ကျွေးခလို့လေ၊ ရန် စားကြည့်၊ အရမ်းကို ခိုက်သွားမယ်”

ရန်သော်တာချက်နှစ်ကြီးက တင်းမာနေ၏။ ဝန်း လိုက် လိုက်လျှော့လျှော့နှင့် ပြောနေရသည်။ ဝန်း ငယ်ငယ်လေးထဲက ထမင်းတင်းချက်ပြုတ်တာတွေ သင်ထားရ၏။ မေမေ ဈေးရောင်း ထွက်လျှင် ဝန်းလုပ်ရသည်။

“မိန်းကလေးဆိုတာ အိမ်မှကိစ္စတွေ သင်ထားရမယ်၊ ဝန်း မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့တာဝန် ကျေရမယ်”

ဝန်း မေမေလက်ရာအတိုင်း အကောင်းဆုံး အသုပ်မျိုးစုံ လုပ်နည်းကို တတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ဒီအိမ်ရောက်တော့ ဖေဖေက

လုံးဝမလုပ်ရဘဲ။ အလုပ်သမားတွေနှင့် ဘော်ကျောနေစေ၏။ ရန်
မျက်လုံးတွေထဲမှာ အခြင်ကတ်အောင်လည်း မနေလိုပေ။

“ရန်ရှေ့... ဝန်းကျော ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ရမှာ အရမ်း
ကောင်းတာပဲ။ အန်တီသော်တာက ပြောတော့ ရန်က ဆရာဝန်ဖြစ်
ချင်တာဆို”

ဝန်းက ဒီလောက် ကြိုက်တုလွှားတစ်ကောင်လို တက္က
တွက်ပြောနေတာတောင် ရန်က စိမ်းသင်နေ၏။ တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်း
မရှိခဲ့။ ဝန်း တကယ်ပဲ မကျေမနပ်ဖြစ်လာရသည်။ စိတ်ဆိုးချင်လာ
၏။ အရွဲတိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ပြစ်ပေါ်လာပေမယ့် ရန်နှင့် ငြိသာရာ
မဖြစ်လို၍ ဝန်းပဲ အလျှော့ပေးခဲ့ရသည်။

“ကျောင်းကိစ္စတွေပြီးရင် ဝန်းတို့ ကားမောင်းသင်ပေးဦး
နော်ရန်”

ရှင် ကျောက်ရုပ်ဖြစ်နေပြီလား။ ဝန်းကို အဖက်မတန်သလို
လုပ်စရာလား။ မလွဲသာမရှောင်ဘာလို့ ဝန်းကို ပြောဆိုဆက်ဆံနေ
သည်။

“ရန်”

“မြဝန်းရဲ့... မင်းဘာမှမပြောတဲ့နေတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“ဟွန်း”

“မင်းအတွက် လိုအပ်တာတွေ ငါလုပ်ပေးမယ်”

“မရဘူး... ရှင် ဝန်းကို စကားပြောရမယ်”

ဝန်း အမြင်ကပ်ကပ်နှင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောပစ်လိုက်လေ
သည်။ ရန်ကတော့ ကားကိုပဲ ဂရုစိုက်မောင်းနေခဲ့၏။ ကျောက်ရုပ်
ကပ်ရုပ်လိုပဲ။

“ရန်သော်တာ နင် ဘာဖြစ်လို့ ဘဝင်မြင့်နေရတာလဲ။
လူရွာအိမ်မှာကပ်နေရတဲ့ဘဝမှာတောင် ဒီလောက်ဘဝင်မြင့်နေတာ
ပိုတိုင်းနင် ဘာထင်နေလို့လဲ။ အရမ်းအမြင်ကတ်စရာကောင်းတဲ့
ကောင်ပဲ”

ဝန်း စိတ်ထဲမှာ ဒေါသတွေဖြစ်လာသဖြင့် အမြင်ကတ်
တတ်နှင့် ပြောလိုက်မိလေသည်။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက စုထော်
ပျားရ၏။ ရန်သော်တာကတော့ ဝန်းအား လုံးဝအရေးမစိုက်သလို

စကားလည်းမပြောပေ။ ဝန်းကို အဖက်မတန်လို့လား ဘာဖြစ်လို့ စကားမပြောချင်ရတာလဲ။ ဗွန်း...ရှင် သက်သက်ဘဝင်မြင့်ရ တာပါ။ ဖေဖေကလည်း အန်တီသော်တာနဲ့သာ ရန်လိုဗုန်းတီးတာ မျိုးတွေ ရှိပေမယ့် ရန်သော်တာကိုတော့ လှိုလေးသေးမရှိ စော့ ရှောက်ထားတာပဲ။ ဝန်း အခန်းလိုပဲ ရန်သော်တာအခန်းက ခမ်းနား ပြည့်စုံနေသည်။

“ငါ့ဇနီးမေတာ ပထွေးသာဆိုပေမယ့် နှင်းအပေါ်တော့ ကောင်းပါတယ်နော် ဝန်းသော်တာ၊ နင်က အခြောက်တိုက် ဘဝင် မြင့်နေတာပဲ။ မုန်းလိုက်တာ”

ရန်ကတော့ ခမေ ဖိနပ်တိုက်နေရတဲ့ မြင်ကွင်းကို နှစ်ပစ် လို့မရတဲ့ ခြင်္သေ့အမိလေသည်။ မြဝန်းရံ မင်းကို ငါဘယ်တော့ မှ ခွင့်မလွှတ်ဘူး။ မုန်းတယ်။ နင် သဘောကောင်းချင်ယောင် ဆောင်နေတာပဲ။ အခြောက်တိုက် ဘဝင်ခြင်နေတာထက်။

“ကားကိုရပ်လိုက်တော့ ရန်သော်တာ၊ နှင်းမောင်းတဲ့ကား ကို မစီးတော့ဘူး”

ရန် ကားကိုဆက်ဆောင်းနေမိလေသည်။ မြဝန်းရံ ဘာပဲ ပြောပြော အရေးမစိုက်မီ။ နှင်းအဖေက ငါ့အဖေကို နေ့စဉ် ညှင်းပန်း နှိပ်စက်နေတယ်။ နင်က အဆေးအပိုးတစ်ယောက်လို သဘောထား နေတယ်။ နှင်းအခြင်မဖြစ်အောင် ငါ့မမေအပေါ် နင်က ဖော်ဖော် ရွှေရွှေ ဘက်ဆံပြနေတာမဟုတ်လား မြဝန်းရံ။

“ရန်သော်တာ ကားကို ရပ်လေ၊ နင်နဲ့ဆက်မသွားတော့ ဘူး။ နှင်းလို အခြောက်တိုက်ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ကောင်နဲ့ မပတ်သက် ချင်တော့ဘူး”

သူ ကားကို ရပ်ပစ်လိုက်လေသည်။ ဝန်းကို မကြည့်၍ ခံပြင်းစိတ်တွေနှင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရ၏။ ဝန်းကို လှည့်၍ပင်မကြည့် ဘဲ ထိုင်နေလေသည်။ အေးစက်မာကျောတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက ရှေ့ တည့်တည့်တို့ပဲ ကြည့်နေ၏။

“တော်ပြီ...ကားဆောင်းလည်း မသင်ပေးနဲ့တော့၊ ထောင့်ကိစ္စတွေလည်း လုပ်မပေးနဲ့တော့၊ နင်နဲ့ လုံးဝမပတ်သက် ချင်ဘူး”

သူမ ကားတံခါးကို ဖွင့်ပြီး ဆင်းလိုက်လေသည်။

“ဆက်ဆောင်းတော့ သွား...ရှင်ကားကိုလည်း မဆီးတော့

ဘူး”

“နင့်သဘောပဲနော် မြဝန်းရုံ၊ သွားပြီ”

“ရန်သော်တာ နင် လူဆိုးပဲ၊ သိမယ်၊ ဝန်းအကြောင်း

နင် ကောင်းကောင်းသိဆရမယ်”

သူကားလေးက အဆေးသို့ လှစ်ခနဲပြေးထွက်သွားလေသည်။ ဝန်းတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့လေသည်။ ဘယ်လောက် ကျေနှစ်စရာကောင်းလဲလို့ ဝန်း ခန္ဓာတိုက်လေးထဲမှာ အင်အားဆွေ ချိန်သွားသလို ယိုင်ခွေကျသွားချင်မိလာရ၏။

“ဟွန်း...ရန်သော်တာ ကောင်စုဝင်၊ နင် အခြောက်တိုက် ဘဝင်မြင့်နေတာပဲ၊ မုန်းစရာကောင်းလိုက်တာ”

ဝန်း မကျေမနပ်နှင့် ကျန်ခဲ့ရင်း သူမ ဘယ်မှမသွားတတ် တာကို သတိရသွားလေသည်။ ဘုရားရေ ဝန်းက ရန်တုန်တိုမှ သိပ်မနှံ့စပ်တာပဲ။

ဘယ်တိုင်းသွားပြီး ဘာလုပ်ရမုန်းပင် မသိတော့။ အဲဒါမှ ဒုက္ခပါပဲ။ ရန်သော်တာ ကောင်စုတ် နင်တော်တော် အကြင်နာ တရားမရှိဘူး။ ဓမ္မေကိုတိုင်ကြောမယ်။ ဓမ္မေကိုတိုင်မယ်။ ကျောင်း ကိစ္စတွေ မလုပ်တော့ဘဲ ဝန်း အိမ်ပဲပြန်ရင်ကောင်းမလား။

ဖြစ်ဆေးပါဘူး။ ရန်သော်တာ နင့်ကို ဖေဖေ ဆူပူအပြစ် တင်မှာ ငါမလိုလားဘူးဖြစ်နေတယ်။ နင် ငါ့ကိုမုန်းသွားမှာလည်း ငါအရမ်း စိုးရိမ်နေတယ်။ နင့်ဘက်က ဘယ်လောက်ပဲ ရက်စက် နှိပ်ငါ့ခေ ငါကတော့ တုံ့ပြန်ခရက်စက်နိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ် သိလား။ ဝန်း အငှားကားနှင့် ကျောင်းဝမှာ သွားပြီးစောင့်နေမိလေသည်။ အချိန်အကြာကြီး စောင့်နေရကာ ညနေစောင်းမှ ရန်သော်တာကား လေး ထွက်လာ၏။ ဝန်း လက်ပြတားမှ ကားကိုရပ်ပေးသည်။

“နင့်ကိုသနားလို့သိလား၊ ငါစောင့်နေတာ”

“မလိုငါဘူး မြဝန်းရုံ၊ သဘောကောင်းချင်ယောင် သိပ် အောင်မနေစမ်းပါနဲ့”

“ရန်သော်တာနော်”

ဝန်း တစ်နေ့ကုန် ထိုင်စေခွင့်နေရတာ ဘယ်လောက် ပျင်းရိငြီးငွေ့ပြီး ညောင်းဂိုက်နေလဲ။ မတုန်မလှုပ် ဆေးဇက်စက် မျက်ဝန်းဆွေနှင့် အကြည့်ဆွေက အဝေးသိသို့သာ ချောက်နေသည်။

“ငါ ဒီအထဲကိုလည်း မဝင်ရဲဘူး။ ဘယ်သွားလို့ ဘယ် လာရမုန်းလည်း သေးဘူး။ ဒါတောင် အငှားကားသမားက စေတနာ ကောင်းပြီး အသေအချာလိုက်ဖို့လို့ သိလား။”

ဝန်း မကျေမနပ်နှင့် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ စုထောင့်ပြီး ရန်ထောင်စစ်လိုက်ပေမယ့် ရန်သော်တာတာတော့ ကျေးဇူးတင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသိအမှတ်လည်း မဖြေစေ။ ရှင်းဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ ဘဝင်မြင့်နေရတာလဲ ရန်သော်တာရယ်။ ဝန်းရဲ့ စေတနာကြောင့်တွေကို အသိအမှတ်ပြုခမ်းပါ။

“ခြဝန်းရဲ”

“ဟင်”

“နဂိုကျောင်းကိစ္စတွေ ငါအားလုံးလုပ်ပြီးသွားပြီ၊ ဧွ လည်း သွင်းပြီးပြီ၊ ကျောင်းဝတ်ရမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ ရန်သော်တာ၊ ဝန်း တကယ်ပဲ ရန်နဲ့ ပိတ်ဆွေပွဲချင်ပါတယ်နော်”

ရန်ကတော့ ကားကိုပဲ မောင်းနေသည်။ မြဝန်းရံကို ဝန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟုပဲ မြင်ယောင်နေမိ၏။

မေ့နေ့ကို စိနပ်သုတ်ခိုင်းတဲ့ မြင်ကွင်းအား ရန် မေ့ပစ် လို့မရခဲ့။ နင်နဲ့ငါ စိတ်ဆွေတော့ လုံးဝဖြစ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ပြုဝန်းရံ။ အကြီးမားဆုံး ရန်သူတွေပဲ မြစ်သွားရမယ်။ ငါ့ရင်ထဲက ကြည့်ပြီးမှတွေ့တာ ထုထည်အိုင်အခဲတွေ ကြီးမားနေပြီ။

“ရန်”

“ပြော”

“ဝန်း မနက်ထဲက အခုထိ မနက်စာလည်း မစားရသေး ဟူး”

“နင် ဘာဖြစ်လို့ မစားတာလဲ”

“ရန်မှမရှိတာ၊ ဝန်းက နှစ်ယောက်အတူတူစားဖို့ ယူလာ

တာလေ”

“အဲဒါ နှင့်အပြစ်ပါ၊ အိမ်ရောက်တော့မှာပဲ အိမ်ရောက်
တော့ ဇင်းစားပေါ့”

“ဝန်း အရမ်းဆိုက်တာနေလို့ တစ်ခုခုစားလိုက်ကြရအောင်
နော်”

“မင်းဟာဇင်း မစားဘဲ နေတာပဲ၊ အိမ်ရောက်မှပဲစားပါ၊
ငါကတော့ ဇင်းနောက်လိုက်မစားနိုင်ဘူး၊ ခြံဝန်းရုံ”

“ဟွန်း”

ထားလေးကပဲ အချိန်နှုန်းဖြင့်မားစွာဖြင့် တာပေါ်ဆါ မောင်း
နှင်နေလေသည်။

ဝန်း နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ခုထော်ပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေ
ရုံကလွဲပြီး ဘာမှတတ်နိုင်ပေ။

ရန်သော်တာ နှင့် တော်တော် ရက်စက်တဲ့ကောင်ပဲ၊
အိမ်ရောက်တဲ့အထိ တားလေးထဲမှာ တိတ် ဆိတ်နေလေသည်။



အမုန်း [၁၁]

“ငါ့သမီးလေးကို ပြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး မင်းဘက်
ပါအောင်တော့ မလုပ်နဲ့နော် သော်တာ၊ ငါက ငါ့ရှာဖွေသမျှ
စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို ငါ့သမီးလေးတစ်ယောက်တည်း ပိုင်ဆိုင်
ချင်တာကွ”

“သော်တာ ဘာကိုမှ မယူပါဘူး ကိုတိမ်ယံရယ်၊ သာ
ကလည်း မေက်ပါဘူး၊ ခြံဝန်းရံဆန္ဒအတိုင်းပဲ နေမှာပါ”

“မင်းက ငါ့သမီးလေးကို သမီးလေးတစ်ယောက်လို
ချစ်ခင်မြတ်နိုးတယ်ဆိုတာ ငါမယုံဘူး”

“တကယ်ငါ၊ ကျွန်မ တကယ်ပဲ ကိုတိမ်ယံသမီးလေး

မြဝန်းရံကို ကျွန်မ ချစ်တာပါ။ နိတ်သဘောထား ဖြူစင်လို့ပါ။ ကျွန်မပေါ်လည်း လိုလိုလားလားနဲ့ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ဆက်ဆံခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

ကိုတိမ်ယံရယ်... သော်တာအပေါ် ရှင်ဘာဖြစ်လို့များ ဒီအချိန်အထိ အမှန်းတရားတွေ ကြီးမားပြီး ရန်လိုနေရသေးတာလဲ။ ကိုတိမ်ယံအပေါ် သော်တာ ငယ်စဉ်လေးထဲက သံသရာဧည့်ထွယ်ခဲ့ရတာပါနော်။ ကိုတိမ်ယံ လက်ထပ်သွားပြီး သော်တာ လက်ထပ်ဖို့ ရွေးချယ်လိုက်သူက ကိုတိမ်ယံနဲ့ နာညည်တူတဲ့သူပါ။ ကိုမိုးယံလေး။ ကိုတိမ်ယံနဲ့ ဝတ်သင်္ဘောရင် အမြဲတမ်း ရွေးသွပ်နေခဲ့သူပါနော်။

“ကိုတိမ်ယံ”

“ပြော”

“ရှင်အတွက် သော်တာ ညနေစာစီစဉ်ပေးထားပါတယ်။ ပြင်ဆင်လိုက်တော့မယ်နော်”

“မင်းက ဘာဖြစ်လို့ စီစဉ်ရတာလဲ။ မင်းကို ဘယ်သူက စီစဉ်နိုင်ထားလို့လဲ။ ငါ့အတွက် ဘာမှလုပ်ပေးထားရာ မလိုဘူးလို့

“ပြောထားပြီးပြီပဲ”

“သော်တာကို ဒီအခွင့်အရေးလေးတစ်ခုပဲ ပေးပါနော်။ ပျော်အနားမှာ သော်တာရှိနေသရွေ့ လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မြူစုကျွေးမွေးပါရအေ”

“မလိုဘူးလို့ ငါမင်းကို ဘယ်နှစ်ခါပြောထားရမလဲ။ တော်ပါတော့ကွာ မင်း ငါ့အနားမှာရှိနေသရွေ့ မြအပေါ် ငါ သစ္စာပိုမိုစာယံဆိုတာ တွေးမိပြီး ငါ့စိတ်တွေ ပိုပြီးချောက်ချားကြေကွဲရတယ်ကွာ။ ငါ့ဘယ်တော့မှ စိတ်တွေဖြေဖျောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး သော်တာ။ မင်းကို ငါ့အနားမှာ မလိုလားဘူးကွာ။ မင်းကို ငါဖြေထားချင်တာက ငါ့ဆီကနေ ဘာမှမျှော်လင့်မထားဖို့ပဲ သော်တာ”

“သော်တာ သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သော်တာကို ဒီ နှစ်ကလေးလေးပဲပေးပါ ကိုတိမ်ယံ အနားကနေ မထွက်သွားခင်လေးပါလား”

“မရဘူးကွာ၊ မရဘူး။ မင်း ငါ့အနားမှာရှိနေတာ ငါ မလိုလားဆုံးပဲ သော်တာ။ မင်းတစ်သက်လုံး တွယ်ကပ်တော့မှာ

လား။ မေမေလည်းဆုံးသွားပြီ မင်းကတိတွေတည်စရာ လေ့တော့
ဘူး။”

ကိုတိမိယံအနားကနေ သော်တာ ထွက်ခွာနေချင်ပါဘူး။
ဘယ်လိုဘဝမျိုးပဲ နေရပါစေ သော်တာ နေချင်ပါဘူး။ အခုတော့
ပေးထားတဲ့ကတိထက် ကိုယ်တိမိယံအပေါ် ခန့်မထားကောင်၊
တစ်ယောက်အဖြစ် သော်တာ ပြုစုလှူဒါန်းနေချင်တာပါ။

“မင်းကိစ္စမရှိတော့ဘူး သော်တာ၊ သွားနိုင်ပြီ၊ မင်းသား
ကိုလည်း ငါ့သမီးလေးကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လေ့ပုံပါ
စေနဲ့၊ အရင်က ငါသည်းခံခဲ့ပေမယ့် သမီးလေးကိုထိရင်တော့
ငါလုံးဝသည်းမခံဘူး။”

မသော်တာအပေါ် မိမိ မချစ်ခင်မနှစ်သက်ခဲ့ပေမယ့် သား
ရန်အပေါ် တာဝန်ကျေခဲ့လေသည်။ ချစ်ချစ်ခင်ခင် တယုတယုတော့
မနေခဲ့ပေ။ မိမိသမီးအရင်းနှင့် မသော်တာကြောင့် ဆေးကွာနေခဲ့ရတာ
ပဲမဟုတ်လား။ မြအပေါ် သန္တာခဲရမည့်အလုပ်တွေကို ယနေ့အထိ
မိမိရှောင်ရှားနေခဲ့သည်။ မိမိ ဘယ်လိုပဲ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ပါစေ

မသော်တာဘဝမှာ နှိမ်ချခွာနေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ဘာအခွင့်အရေးမှ
။ယူ။ သော်တာအပေါ် သံယောဇဉ်မတွယ်မိအောင်ပဲ နေထိုင်ခဲ့၏။

“မင်းထွက်သွားတော့ သော်တာ၊ အကြောင်းမရှိ
အကြောင်းရှာပြီး ငါ့အိပ်ခန်းထဲ ဝင်မလာနဲ့။”

“သော်တာက ကိုတိမိယံ စားသောက်ရေးတွေ အဆင်
မပြေမှာ စိတ်ပူပြီး”

“တော်စမ်းကွာ... အပိုတွေလာလုပ်မနေနဲ့၊ ငါ့ခန်းမြ
ကယ်လိုအခက်အခဲတွေနဲ့ ဘဝကို ရင်ဆိုင်သွားရလဲ၊ အဲဒါ မင်း
ကြောင့် သော်တာ၊ မင်းဘက်က ငြင်းဆန်လိုက်ရင် ရသားနဲ့
ပင်းလက်ထင်တာ”

မသော်တာကတော့ ကိုတိမိယံအား ဖြေရှင်းမနေလိုပေ။
“ငြင်းဆန်ခဲ့ပါတယ်။ မရခဲ့ပေ။ ယောက္ခမကြီးက ဇွတ်အတင်း
ယက်ထင်ခဲ့ပေသည်။ ရှင်ကို သော်တာ ဘယ်လိုရှင်းပြပါစေ
ပျိုးတိန်အကြောင်းနေမှာပါပဲလေ။

“မင်းထွက်သွားစမ်းပါ သော်တာ၊ မင်းအနားမှာရှိနေရင်

ငါဒေါသတွေ ထိန်းလို့မရတော့ဘူး၊ ပေါက်ကွဲချင်တယ်ကွဲ့”

“ရုန်း”

“ဒိုင်”

မိမိကိုတွေ့တိုင်း ဒေါသတွေပေါက်ကွဲတတ်သော ကိုတိပ်
ယံ အခန်းမှ မသော်တာ ပြေးထွက်လာခဲ့မိလေသည်။

“မေမေ”

“ဟင်”

သားရန်အား ဆော့ကြည့်လိုက်မိတဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ
မျက်ရည်တွေနှင့် ငြည့်ငါ့နေ၏။

“သားရန် မေမေကို”

ဆက်မပြောနိုင်အောင် အသံတွေက တုန်ရိုလှိုက်ခါနေလေ
သည်။

“သားရန် ပြန်လာပြီလား၊ ကျောင်းကိစ္စတွေရော အဆင်
ပြေရဲ့လားဟင်”

မေမေ ဦးတိမ်ယံရဲ့ အော်ဟစ်ချော့ကြမ်းအောင်းသံတွေကို

ရန် ကြားလိုက်ရသည်။ မကြာခင်က ကြားနေရ၍ မဆန်းတော့။
မေမေမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အမြဲတမ်း မျက်ရည်တွေ ပြည့်နေတတ်
တာလည်း ရန် ငယ်စဉ်လေးထဲမှ တွေ့နေရသည်။

“မြဝန်းရဲ့လေးရော သား သေသေချာချာလုပ်ပေးခဲ့တယ်၊
မဟုတ်လား၊ မြဝန်းရဲ့လေးကရော ကျွန်ုပ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သားရန် ချေးချိုလိုက်နော်၊ မေမေ ထမင်းပွဲပြင်ပေးမယ်၊
ဒီညနေစာ မေမေတို့ယံတိုင်း ချက်ထားတာပါ”

ဖေဖေဦးတိမ်ယံကို မေမေ ချက်ပြုတ်ထားတဲ့ ညစာကို
ကျွေးဖို့ မေမေသွားပြောတာ မဟုတ်လား။ ဟိုက ငြင်းဆန်ရုံမက
ဘဲ မောင်းထုတ်နေတာမဟုတ်လား မေမေ။ အဲဒီလိုအဖြစ်အပျက်
မျိုးတွေကို သားရန် မြင်တွေ့နေရတာ ရင်ထဲမှာ နာကျင်နေတယ်။
ဂမြင်မတွေ့ချင်တော့ပါဘူးဗျာ။

“သွား...သားရန် မေမေ ထမင်းပွဲပြင်ပြီး အခန်းထဲ
ယူလာခဲ့မယ်၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ထားတော့”

“ဟုတ်တဲ့”

ရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ မေမေ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွား၏။

မေမေ ဦးတီခိယံက မေမေအပေါ် ရက်စက်လွန်းသည်ဟု ထင်မိလေသည်။ သူ့အိမ်ခန်းထဲရောက်တဲ့အထိ ရန်စိတ်တွေ မရွက်ပျံ့။ ဒီလိုနေချိန်တွေက သူ့အတွက် မဆန်းတော့။ ထွက်သွားချင်ပါတယ်။ မေမေကြောင့် မေမေမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ချက်ချည်တွေနှင့် ပြည့်နှက်နေတာ ရန် မဖြစ်ချင်ပေ။

“မင်းထွက်သွားခမ်းပါ သော်တာ၊ မင်းအနားမှာရှိနေရင် ငါ့ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲတယ်”

“ဝုန်း”

“ဒိုင်”

သူ့ခေါင်းတွေကို ခပ်သွက်သွက် ခါယမ်းပစ်လိုက်မိလေသည်။ မကြားချင်ပါဘူးဆိုမှ အခြံတစ် ဩဇာနေရလေသည်။ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲဝင်လိုက်၏။ တစ်ယောက်

လုံးကို ခကော့နှင်ဘူး။ ရန် ဖေဖေအား မေမေ အကောင်းမမြင်ပေ။ ဟို ဇေဇဦးတီခိယံအပေါ်တော့ မေမေ အမြဲတမ်း အကောင်းမြင်ပူသည်။ မေမေ့ဘက်မှ ပြသနေတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို ဘာဖြစ်လို့လျှော့ အထိအမှတ်ပြုချင်ရတာလဲဗျာ။

“အား”

ရန်တစ်ယောက်တည်း ရူးသွပ်စွာ အော်ပစ်လိုက်မိသည်။

“အား”

“အား”

“အား”

ရင်ထဲမှာ နာကျင်နေသည်။ ခြံဝန်းရံ မင်းက ငါ့ကို နှိပ်ချင်တယ်ဟုတ်လား။ ကောင်းတယ်၊ မင်း ဒီလိုဖြစ်နေတဲ့ပုံစံ ငါ့သဘောအထူးဆန်းပဲ။ ငါ့မေမေ ခံစားရသလို မင်းလည်း ခံစားရမယ် ခြံဝန်းရံ။

“ရန်ကို ခင်ခင်ချင်တယ်၊ အဆင်ပြေပြေနေချင်ပါတယ်။ ကာမကျေနပ်နေရတာလဲ ပြောစမ်းပါ၊ ဝန်းကိုပြောပြစမ်းပါ”

မြဝန်းရံစကားတွေကို တွေးခိုပြီး ရန်နှုတ်ခမ်းတွေ တွန်းပြီး သွားရလေသည်။ သူ့ရေခိုပြီး အဝတ်အစားတွေ လဲကာ အဆံ့သင့်ဖြစ်နေတဲ့အထိ မေမေ ကျောက်ခလားသေးသေး။

ရန်တ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ စောသဲ ကိုသို့အခန်းထဲကို ယူစားခဲ့တာ ကြားပြီး ခေခေပဲ လာဖို့တတ်သည်။ အခုထိ အေးဘာဖြစ်လို့ မလာသေးတာလဲ။

မနက်တ ခြဝန်းရံနှင့် ပြဿနာတွေတက်ပြီး ခန့်ကမ်းမစားခဲ့ရ။ လက်ဖက်ရည်နှင့် စုန့်သာ စားခဲ့ရ၏။

ဆာသလိုလိုဖြစ် နေသည်။ သူ့စောင့်ရှင် မေးတက်မလာ၍ အောက်ထပ်ဆင်းကာ မီးဖိုခန်းထဲမှာပဲ စားစေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ဆင်းလာခဲ့သည်။ မီးဖိုခန်းထဲရောက်ော မေမေက မြဝန်းရံဘေးမှနေရင်ပြီး ယပ်တောင်ခတ်နေပေ။

“သမီးလေးမြဝန်းရံ စားနော်၊ ကောင်းရဲ့လားကွ၊ အန်တီသော်တာ ချက်တာ ကောင်းရဲ့လား”

“အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ဖေဖေတောင် ဝန်းကို အချ

တယူတယ မကျွေးမွေးခဲ့ပါဘူး။ အခု ဝန်း အရမ်းစိတ်ချမ်းသာတာပဲ”

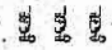
“အခုလိုကြာရတာ အန်တီသော်တာ အရမ်းပျော်ရွှင်ရတာပဲ၊ အမြဲတမ်း ဒီလိုပဲ ချက်ကျွေးမယ်နော်”

“အင်း”

“စား...သမီးလေး စား”

မေမေ ဘာဖြစ်လို့များ မြဝန်းရံအပေါ် ဒီလောက်အထိ ဆောက်ကျီနေရတာလဲ။ ပေပေဦးဆီခိယံအပေါ် မေမေ သံယောဇဉ်ထွယ်ငြိနေပြီဆိုတာ ရန် သိနေသည်။

မြဝန်းရံ ငါ့အဖေက မင်းရဲ့ အစေအပါးလား။ မင်း ဒီလိုပဲ သဘောထားနေတာငါ။ မီးဖိုခန်းထဲ မဝင်တော့ဘဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့မိလေသည်။



အခန်း [၁၂]

“သားရန်အတွက် ထမင်းပွဲပြင်ပေးဖို့ နောက်ကျသွား
တယ်ကွယ်၊ မြဝန်းရံလေးက စားတော့မယ်ဆိုလို့လေ”

တော်တော်လေး နောက်ကျမှ မေမေ ထမင်းပွဲပြင်ပြီး
ဝင်လာသည်။ သူ ဆာလွန်း၍ ကော်ဖီနှင့်မုန့်ပင် စားထား၏။

“သားရန်”

“မေမေ”

“ဆာနေပြီလား၊ မြဝန်းရံလေးက ပြောတယ်၊ မနက်စာ
လုပ်ပြီးစားရသေးဘူးဆို၊ မေမေ မေ့သွားတာပါ၊ မြဝန်းရံလေး
ကတိပေးသင့်”

“မေမေ”

“ဟင်”

“ဒီလောက်အထိ မြဝန်းရံအပေါ် သည်းသည်းလှပဲ ဖြစ်နေပါနဲ့”

“ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ သားရန်ရယ်၊ ထိုတိမ်ထဲနဲ့ မြဝန်းရံလေးအပေါ် စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှားသင့်ဘူး၊ မေမေတို့ အစွမ်းတုန်ပြုရမယ်လေ”

“မေမေအစား သာအိတ်မောလို့ပါ၊ ပြီးတော့ မေမေကို သားသနားတယ်၊ သား အရွယ်ရောက်နေပါပြီ၊ မေမေကို ဂျာဗွေ ကျွေးမွေးနိုင်ပါတယ်၊ သား ကြိုးစားမှာပါမေမေ”

“မဖြစ်ဘူး”

“ပေးပေးပြီးတိမ်ထဲက မေမေတို့မှ မနှစ်သက်တာပဲ၊ ဒီအိမ် ထဲကနေ ထွက်သွားရအောင်နော်”

“ဓမ္မာပေါနဲ့ သားရယ်၊ မြဝန်းရံလေးကလည်း ဓမ္မာပေ စေချင်ဘူး၊ မေမေတို့ရှိနေစေချင်လို့ အန္တော့တောင် လက်ခံတာ

၀”

မြဝန်းရံက သဘောကောင်းချင်ယောင် ဆောင်နေတာပါ မေမေ။ ယေ့ကြည်စမ်းပါနဲ့ မြဝန်းရံက မေမေ့ကို အစေအပါး ကပ်ယောက်လို့ပဲ သဘောထားတာ။

“ရန် ဒီမှာမနေချင်တော့ပါဘူး။ ရှက်တယ်၊ မေမေ ဦးတိမ် (မ) အထောက်အပံ့ကို ဆက်ပြီးမယူသင့်တော့ပါဘူး”

“သားရန်”

“မေမေ”

“မင်းစကားတွေက သူစိမ်းဆန်လွန်းတယ်၊ မေမေ ဦးတိမ် (မ) လို့ ခေါ်ပါနဲ့တော့၊ မေမေလို့ပဲ ခေါ်ပါလားကွယ်”

မေမေတို့ရော မြဝန်းရံက မေမေလို့ ခေါ်လိုလား။ ဖိနပ် (မ) ကွတောင် တိုက်ခိုင်းတယ်မဟုတ်လား။ မေမေ့ကို အစေအပါး (မ) ကိုကပ်ယောက်လို့ပဲ သဘောထားတာပါ။

“မေမေဦးတိမ်အပေါ် မေမေ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေးဆပ် ပြုစုပြီ၊ တော်လောက်ပါပြီဗျာ၊ ရန်တို့ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်

ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြမယ်”

“မဖြစ်ဘူး သားရန်၊ ကိုတိမ်ယံက မေမေတို့ကို မောင်းမထုတ်ပါဘူး၊ မြဝန်းရံလေးကလည်း မေမေ့ကို သံယောဇဉ်တွယ်နေပါတယ်”

သားရန်ရယ် မေမေ့ကို ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ ထွက်သွားဖို့ မပြောပါနဲ့နော်။ ကိုတိမ်ယံအနားကနေ မေမေ ထွက်မသွားပါရစေနဲ့။ ကိုတိမ်ယံဆီက တိမ်းညွတ်ယိမ်းယိုင်လာမယ့် နေ့တစ်နေ့ကို မေမေ စောင့်မျှော်နေချင်တယ်။ ဘယ်လိုဘဝမျိုးနဲ့ဖြစ်ပါစေ။

“မေမေ”

“သားရန်”

“အနှိမ်ခံဘဝနဲ့”

“တော်တော့သားရန်၊ မိသားစုတွေပဲ အနှိမ်ခံဘဝ မဟုတ်ပါဘူး၊ မေမေ ပေးဆပ်ရမှာတွေ အများကြီးပဲ၊ သားရန် ဆရာဝန်ဖြစ်အောင်ပဲ ကြိုးစားပါ၊ အဲဒါ မေမေ့ရဲ့မျှော်လင့်ချင်ပဲ”

“မေမေ့မျှော်လင့်ချက်တွေကို မပျက်စေရပါဘူး၊ ရန်

ကြိုးစားမှာပါ၊ မေမေ့ကို ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့”

“ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနဲ့မှ ဒီအိမ်ကနေ မေမေ ထွက်မသွားချင်ဘူး၊ ကိုတိမ်ယံနဲ့ မြဝန်းရံလေးက မောင်းမထုတ်မချင်းပေါ့”

“မေမေ မြဝန်းရံရဲ့ ဖိနှပ်တွေကိုတိုက်မလေးပါနဲ့”

“အဲဒါ မေမေ့ဆန္ဒပါ သားရယ်၊ ကိုယ့်သမီးလေးတစ်ယောက်လိုပဲ သဘောထားပြီး တိုက်ပေးတာပါ၊ မြဝန်းရံလေးက မတိုက်ခိုင်းပါဘူး”

မြဝန်းရံက တိုက်ခိုင်းရင်လည်း မေမေက ဖုံးကွယ်ထားမှာပဲမဟုတ်လား၊ မြဝန်းရံက ခိုင်းတာပါ။ စကားကို ပျော့ပျော့လေးပြောပြီး မေမေ့ကို အစေအပါးလိုပဲ သဘောထားနေတာပါ။ ဒီ ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ မေမေ မထွက်သွားချင်ဘူးဆိုတာ ရန်သိပါတယ်။

“ထမင်းလာစားစမ်း သားရန်၊ တခြားဘာမှ ပြောမနေစမ်းနဲ့ ဒီကနေထွက်သွားဖို့စကား နောက်ထပ်မပြောနဲ့တော့၊ မေမေတို့ သားအိမ်ရဲ့ စေတနာမေတ္တာတွေကို နားလည်လာတဲ့အထိပေါ့”

မေမေ့ကို ရန် ဘယ်လိုမှပြော၍ရမှာ မဟုတ်တော့။ မေမေ

ဦးတိမ်ယံဆီက ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို မေမေ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မရနိုင်ပါဘူးဗျာ။ ရန်ရင်ထဲမှာ မွန်းကြပ်နေရသည်။

“သားရန် စားလေ”

“အင်း”

မေမေ့ကိုလည်း ရန် ဆန့်ကျင်ခြင်းမပြုလိုပေ။ မေမေ စိတ်ဆင်းရဲမှာ စိုးရိမ်မိသည်။ မေမေ့ကို ဘာမှမပြောလိုတော့။

“သားရန်ရယ်...မေမေပြောတဲ့စကားတွေကို လက်ခံပါ။ အားလုံးနဲ့ သင့်မြတ်အောင်ပေါင်းပါ။ မေမေ့ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား”

“မေမေ့ကို ရန် သနားတယ်ဗျာ။ အသက်ကြီးပါပြီ မေမေ အနားယူသင့်တယ်လေ။ ရန်က အရွယ်ရောက်နေတဲ့သားပဲ”

“မလိုပါဘူး သားရန်ရယ်။ သား ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်သွားဖို့ပဲ။ အဲဒါ မေမေ့ကိုချစ်ရာ သနားရာ ရောက်တာပဲ။ မေမေ ဆန္ဒတွေကို ဖြည့်စွမ်းပေးတာလေ”

ဖေဖေဦးတိမ်ယံက အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ ရန်အား

တူညီလုပ်ငန်းတွေမှာ သွန်သင်လုပ်ကိုင်စေခြင်း မပြုခဲ့။ ရန်ကို ပြစ်ပယ်ထားသည်။

ရန်အား လိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့ခဲ့ပေမယ့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ လမ်းမပြခဲ့ပေ။ ရန်ကို သားအရင်းတစ်ယောက်လို မသတ်မှတ်ခဲ့လိုပဲ။

“သားရန်ရယ် လိမ္မာစမ်းပါ။ မြဝန်းရုံအပေါ် ရန်မလိုပါနဲ့ကွယ်။ စိတ်သဘောထားပြည့်ဝရှာသူလေးပါ”

မေမေက မြဝန်းရုံအပေါ် အောက်ကျိုဆက်ဆံရန် တတွတ် တွတ် မှာကြားနေတတ်သည်။ ရန် မကြိုက်ဆုံးပဲ။ ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံနှင့် ပတ်သက်တာတွေအားလုံး မေမေ ကျိုးနွံချင်နေ၏။ သူ ညဿာစားပြီး၍ မေမေက သိမ်းသွားသည်။

“သားရန် အိပ်တော့နေနဲ့၊ ဘာမှမစဉ်းစားပါနဲ့ကွယ်။ မေမေက ဒီဘဝလေးကိုပဲ ကြိုက်နှစ်သက်နေတာပါ”

မေမေ ထွက်သွားသည်။ ရန်ရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲကျန်ခဲ့၏။ ဦးတိမ်ယံက မေမေ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို ဥပေက္ခာ

ပြုနေတာကိုလည်း မကျေနပ်မိ။ မြဝန်းရံကလည်း မေမေအား အစေအပါးတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံနေသည်။

ညသည် တီတိဆိတ်ငြိမ်သက်နေပေမယ့် ရန် အိပ်မဂ္ဂ၊ မျက်ဝန်းတွေက ကြောင်နေ၏။ မြဝန်းရံအား သူ့စိတ်ထဲမှာ ချန်းတီးနေမိ၏။ မေမေ့ကို ပြန်ပယ်ထားပြီး ဂုဏ်စက်တဲ့ ဗေဗေဦးတိမ်ထံကိုလည်း ရန် မကျေနပ်မိ။ အိပ်မပျော်ဘဲ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့သည်။ မေမေအတွက် စိတ်ထိခိုက်ကြကွဲရာခိုင်း ခြံထဲဆင်းပြီး ရန် ငိုကြွေးနေကြပါ။ ဒန်းဝေါ်မှာ ရန်ဟိုငိုမိသည်။ ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲထိခိုက်နေပေမယ့် ရန် ငယ်စဉ်ကလို တာထိမိသိမ့် ရှိကံငင်ငိုကြွေးမနေမိတော့။ အေးစက်စက်ညကို ပုဂ္ဂလောင်လောင် ခံစားမိသလိုပင်။

“ရန်သော်တာ”

“ဟင်...မြဝန်းရံ”

“အပြင်မှာ အရမ်းအေးတယ်နော်”

“မြဝန်းရံ အိမ်ထဲပြန်ဝင်ပါ။ ငါတစ်ယောက်တည်း နေချင်လို့ပါ”

မြဝန်းရံအား မောင်းထုတ်ပစ်ချင်မိပေမယ့် ရန် ပိုင်ဆိုင်တဲ့ နေရာမဟုတ်ပေ။ မြဝန်းရံ ရောက်လာတာကို ရန် လုံးဝမနှစ်သက်ပါပေ။

“အပြင်မှာ အရမ်းအေးနေတယ်လို့ပြောနေတယ် မဟုတ်လား၊ စင်ရဲမယ် ရန်သော်တာလည်း အိမ်ထဲဝင်ရမယ်၊ ဒီမှာမနေရဘူး”

“ငါဝေင်ချင်ဘူး၊ နင်နဲ့ဘာဆိုင်လို့ လာပြီးအိမ်နီးပေးနေရတာပဲ မြဝန်းရံ”

ရန်အသံတွေက နည်းနည်းတော့ တင်းမာသွားရလေသည်။ မေမေက မြဝန်းရံနှင့် အဆင်ပြေအောင်ပြောဆိုဆက်ဆံဖို့ ပူးနေတတ်၏။

“ဟုတ်တယ်...အိမ်နီးပေးနေတာပဲ၊ ရန်သော်တာ ပြန်ဝင်မှာ၊ မဝင်ရင် မြဝန်းရံလည်း ဒီမှာထိုင်နေမှာပဲ”

အေးစိမ့်နေတဲ့ ခြံကြီးထဲမှာ ရန် ထိုင်နေတာကို ဝန်းကမယ်အဆိုင် စိတ်ဥပင်နေမိလေသည်။ ဝန်းစိတ်တွေကို တင်းထား

ပေမယ့် ရန် အအေးပတ်ပြီး ဖျားနာတော့မှာပဲဟာ ဆိတ်ပူငင်သောထ
တွေ စင်လာသည်။

သွားပြီးမပြောပါဘူး။ ငါနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲလို့ စိတ်ကိုတင်၊
ထားသော်လည်း မရပေ။ ဝန်း ဒေါကန်ကန်နှင့် ထွက်လာခဲ့သည်။

“နင်အထဲပြန်ဝင်ပါ မြဝန်းရံ၊ ငါ့ကိုလာပြီး ပြဿနာဧက
စမ်းပါနဲ့ဟာ။ နင် ဝင်သွားစမ်းပါ”

“မဝင်ဘူး”

“ဒုက္ခပါပဲ”

“နင်လည်းဝင်လေ။ ဒြဲကြီးထဲမှာ ထိုင်နေတော့ရော နင်
အတွက် ဘာအကျိုးရှိမှဝလဲ”

“ငါထိုင်နေကျပဲ၊ ငါ ငယ်ငယ်ခင်းထဲက ဒြဲကြီးထဲ
ထွက်ထိုင်နေကျပဲ မြဝန်းရံ၊ နင်ဝင်တော့”

“မဝင်ဘူး”

မြဝန်းရံက သူ့အနားမှာ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ခပ်ပေပေလေ၊
ရပ်နေသည်။ နေပေ၊ မြဝန်းရံ။ မင်းသဘောပဲ။ ငါကတော့ မင်၊

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂရုစိုက်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။ ရန် ဆက်ပြီးထိုင်နေခဲ့
သည်။

“ရန်သော်တာ နင် သိပ်ပြီးခေါင်းမာတာပဲ၊ နင်ထမရင်
ငါတဆွဲထူပစ်မှာနော်”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် မြဝန်းရံက သူ့လက်ကို မထင်မှတ်ဘဲ
ဆတ်ခနဲဆွဲလိုက်သည်။ သူကလည်း ဆတ်ခနဲ ရုန်းပစ်လိုက်လေ
သည်။

“ဆို”

“အမေ့”

“ဟင်”

သူ့အနားမှာ မတ်တပ်ရပ်အနေအထားမှ ဟန်ချက်လွဲပြီး
မြဝန်းရံခန္ဓာကိုယ်လေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ လဲပြိုကျလာတော့သည်။

“အမလေး”

သူလည်း ရုတ်တရက် ကြောင်သွားပြီး မြဝန်းရံကိုယ်လုံး
လေးအား သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ထားမိလေသည်။ အိစက်နေတဲ့

ကိုယ်လုံးလေး သူ့ရှင်ခွင်ထဲ အရောက်တွင် ရန်စိတ်ကူးတွေက တစ်မျိုးပြောင်းလဲသွား၏။

“ရန်သော်တာ လွတ်လေး၊ ဘာလုပ်တာလဲ၊ လွှတ်ပါ”

မြဝန်းရံက ရုန်းဖယ်နေပေမယ့် သူ့လက်ဆွဲက ခြေလျော့ သွားခြင်းအရှိတော့ပေ။ ခန္ဓာကိုယ်အိမ်လေးအား သူ့လက်ဆောင်းတွေ က စပါးကြီးမြွေတစ်ကောင်လို ရစ်ပတ်ပွေ့ဖက်ထားမိသည်။ ညက အေးစက်နေ၏။ ရန် ချင်ထဲမှာ မီးဘောက်တွေ တောက်နေသည်။

မြဝန်းရံ မင်းက သားကောင်ပဲ။ ငါက မုဆိုးလေ။



အမိန့် [၁၃]

ရန်ကို ဘယ်လိုပဲပြောဆိုစွပ်စွဲနေကြပါစေ အရေးစိုက်မှာ မဟုတ်တော့။ ကျေနုကုန်းတဲ့သူလား။ စိတ်ယုတ်မာကောက်ကျစ် ဟဲ့ကောင်လား။ အကြံပတ်စက်တဲ့လူလား။ လက်စားချေချင်တာ လား။ ရန် ဘာမှမစဉ်းစားချင်။ တံကြွမ္မာက ဖန်တီးလိုက်တာပဲ လေ။ သူ့ဘက်က စတင်တာမဟုတ်။ မြဝန်းရံက သူ့ထောင်ချောက် ထဲ တိုးဝင်တာပဲ။

“ငါ မင်းတို့အချစ်ဘူး၊ မုန်းတီးနေတာပဲ မြဝန်းရံ၊ ဒါပေ မယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားထဲက နာကျင်မှုတွေကို မင်းအဖေ ဦးတီမိယံ သိစေချင်တာကွ”

မြဝန်းရံသည် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ လွန်လွန်လေး ဖြစ်နေလေသည်။ မျက်နှာလှလှလေးပေါ်မှာ ရန် မျက်နှာက အပ်ထား၏။ နှုတ်ခမ်းလေးကို နှမ်းလိုက်စဉ် ရန်ရင်ထဲမှာ ခါးသီးနာကျင်သွားသည်။ မြဝန်းရံတို့ ချစ်ဖန်ဆောင်ပြီး အရသာရန် ကြီးစားချင်လာ၏။ ခေမေခဲစားချက်တွေကို မြဝန်းရံချော ဖေဖေဦးတိမ်ယံရော နားလည်စေချင်ပါတယ်။

“ရန် ဘာလုပ်တာလဲ၊ လွှတ်ခမ်းပါ။ ဝန်း ကြောက်တယ်၊ အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့”

ဝန်း ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနှင့် ရန်သော်တာရဲ့ ရင်ခွင်ထဲ၊ ရုန်းဖယ်ပစ်နေမိလေသည်။ ရုန်းမရ၊ ဖယ်မရ ရှင်ဘာဖြစ်နတာလဲ ရန်သော်တာ။ ဝန်းကိုချစ်တယ်လို့လည်း မပြောဘူး။ ရုတ်တရက် ကြီး ဝန်း မျက်နှာလေးပေါ် အနမ်းမိုးတွေ ရွာနေသည်။ ဘာကြော့လဲ ဝန်းစိတ်တွေ ပူလာရ၏။

ဝန်းကိုလွှတ်ပါဦး ရန်ရယ်၊ အိမ်ထဲထဲလူတွေ မြင်သွားလိမ့်မယ်၊ တို...ဟိုလော ဝန်း ဝန်း ကြောက်တယ်၊ တော်ပြီ ဝန်

အိမ်ထဲဝင်တော့မယ်”

ဝန်း စကားတွေကို ဗလုံးဗထွေး ပြောနေမိသည်။ ငြင်းပယ်၍မရ၊ ရုန်းကန်၍မရ၊ ရန်သော်တာဆိုတဲ့ ရှင်ကို ဝန်း မြင်မြင်ချင်း ဝဲ စိတ်ဝင်စားပြီး သံယောဇဉ်တွယ်မိသွားရတာပါနော်။

“ရန်ရယ်...ရန်သော်တာရယ်၊ ရှင် အရမ်းဆိုးသွမ်းတာပဲ၊ ဝန်းဘယ်လိုငြင်းဆန်ရမှာလဲ၊ အင်အားတွေတောင် မရှိတော့ပါဘူး ရန်ရယ်”

ဝန်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းနီထွေးထွေးလေးတွေက ထိုစကားလေးတွေကို တိုးတိုးလျှလျလေး ပြောနေမိသည်။ မရုန်းတော့။ ဝန်းမှာ အင်အားမရှိတော့တာပဲ။ ဝန်းနုလုံးသား ခံစားချက်တွေက ရန်သော်တာရဲ့ ယုယကြင်နာမှုတွေအောက်မှာ နစ်ပျောသွားရသည်။

အေးစက်စက်ညသည် ဝန်းအတွက်တော့ ပူနွေးလှိုက်ခါနေသည်။ ရန်အား ဘယ်လိုမှ ငြင်းဆန်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ မောပန်းနွမ်းလျှော့ ဝန်း ဟိုင်နဲ့နေသည်။

“ရန်”

“ဟင်”

“ကျွန်မတို့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲဟင်၊ မထင်မှတ်တဲ့အထိအတွေ့ကြောင့်လား၊ ရှင် ကျွန်မကို ချစ်တယ်ဆိုတာ တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးနော်”

ဝန်း မျက်နှာပေါ်မှာ အုပ်စိုးနေတဲ့ ရနံ့ချက်ဝန်းလေးတွေကို မော့ကြည့်ရင်း တိုးလျှော့ ဆေးခါးဝေသည်။ အဲဒါက ဝန်းနှလုံးသားတွေထဲမှာ အလိုအလျောက် သိနေတဲ့ သံသယပဲ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ရနံ့က ဝန်းကို နှလုံးသားထဲကနေ ချစ်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

“ရန်”

“ဝန်း”

“ဝန်းကိုချစ်လား”

ရနံ့ကမမြေဘဲ ဝန်းကိုယ်လုံးလေးနှင့် ပူးကပ်နေရာမှ ခွာပစ်လိုက်သည်။ ဝန်း ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနှင့် မော့ကြည့်မိ၏။

“ရန် ပြေလေး၊ ဘာဖြစ်လို့ မပြေရတာလဲ၊ ဝန်းကိုချစ်

လားလို့”

“ဝင်ကြမယ်”

“ရန်”

“အပြင်မှာဆက်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ မြဝန်းရုံ၊ လူကြီးတွေ တွေသွားရင် မတောင်းပါဘူး၊ ဝင်ကြမယ်”

“ဟင့်အင်း”

“စောစောက မြဝန်းရုံပဲ တို့ကိုဝင်စေချင်တာမဟုတ်လား၊ အဲထဲဝင်လို့ အမိန့်ပေးတာလေ၊ တို့မဝင်လျှင် မြဝန်းရုံလည်း မဝင်ဘူးဆို၊ အခု တို့ဝင်တော့မယ်၊ မြဝန်းရုံလည်းဝင်ပါ”

“မဝင်သေးဘူး၊ ရန်ဆီက သဲသဲကွဲကွဲ အဖြေတစ်ခုကို ယိချင်တယ်၊ ကျွန်မကိုချစ်လား”

“ဆောရီးပဲ”

“ရန်သော်တာ”

“တို့မှာသွားတယ်၊ အထိအတွေ့တစ်ခုကြောင့်ပါ၊ မထင်မှတ်ဘဲ တို့စိတ်တွေ လွှတ်ထွက်သွားလို့ပါ မြဝန်းရုံ၊ တောင်းပန်

ပါတယ်။ အနူးအညွတ်ပဲ ဝင်တော့မယ်”

ရန်သော်တာကတော့ မြဝန်းရံအား လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့လေသည်။ မြဝန်းရံက ဒြဲထဲမှာပဲ ရပ်ကုန်ခဲ့တယ် ဆိုတာ သူ့သိနေ၏။ အခုမှပဲ ရန်သော်တာ စားဝင်အိပ်ပျော်ဖြစ်သွား ရတယ် မြဝန်းရံ။ မင်းက အတွေ့ကြုံမရှိတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတော့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရှိ ရင်ခွင်ထဲ ဝင်တာ ပထမပဲမဟုတ်လား။ မင်းပါးပြင်နုနုလေးကို နမ်းခဲ့တဲ့ ယောကျ်ားက ရန်သော်တာပဲ မဟုတ်လား။

“ရန် ဖြေစမ်းပါ။ ကျွန်မကိုချစ်လား၊ ရှင်နှလုံးသားထဲက ချစ်တာလား။”

အခန်းထဲရောက်တဲ့အထိ မြဝန်းရံရဲ့ အသံတုန်တုန်ရှိရိ လေးက ပြေးကပ်လိုက်ပါလာလေသည်။ သူ့အိပ်ရာပေါ် ငြိမ်လှုံ့ချ လိုက်၏။ နှုတ်ခမ်းသားတွေ မဲ့ခြားနေသည်။

“မင်းကို ငါမချစ်ဘူး၊ မုန်းတယ်။ အရမ်းမုန်းတယ်။ ငါ့အမေက မင်းရဲ့အစေအပါးလား၊ မင်း ရိုသေလေးစားရမယ့်

ယောကျ်ားလေးဆိုတာ ကွဲကွဲပြားပြားသိစေရမယ် မြဝန်းရံ”

ရန်သော်တာကတော့ စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာပင် အိပ်ပျော် ပြုလေသည်။ မြဝန်းရံကတော့ ရန်သော်တာရဲ့ လုပ်ရပ်ကြောင့် ကျေမချမ်းနိုင်ပြီး အိပ်လို့မရဘဲ ငြိမ်နေသည်။

“ရန်သော်တာ ရှင် ကျွန်မကို မချစ်ဘူးမဟုတ်လား၊ ငါကြောင့် ကျွန်မချစ်တယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်လား”

ဝန်း ရူးသွပ်စွာဖြင့် မိုးကောင်းကင်ကြီးအထိ ထိုးဖောက် ပြုလေအောင် အော်ဟစ်ပစ်ချင်လာမိသည်။ ရန်သော်တာ ရှင်ဘာ လုပ်တာလဲ။ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ နမ်းရတာလဲ။ ကျွန်မယောကျ်ား လေးတစ်ယောက်နဲ့ ဘယ်တုန်းကမှ ပူးပူးကပ်ကပ် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပူးပူးဘူး။ ရှင်က ကျွန်မချစ်သူပဲ။ ကျွန်မလက်ထပ်မယ့် ယောကျ်ား။ ကျွန်မပါးပြင်ကို နမ်းရှိုက်ဖူးတဲ့ ယောကျ်ားနဲ့ ကျွန်မ လက်ထပ်မယ့်ယောကျ်ား တစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေရမယ်။ အဲဒါ ကျွန်မ ငယ်ငယ်လေးထဲက ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတာ။

“ဝန်း အိပ်လို့မရဘူး၊ ဝန်းကို မချစ်ဘူးလား၊ ချစ်လား

မြေစမ်းပါ။ ရှင်ပြောလေ”

ရန်သော်တာဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်အပေါ် မြင်မြင်ချင်းပဲ
ဝန်း နှစ်သက်မြတ်နိုးနေရပါပြီ။

“အန်တီသော်တာရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို ဥပေက္ခာပြု
ထားခဲ့တဲ့ မေဖေအတွက် ဝန်းက ပေးဆပ်ရတော့မှာလားဟင်”

ခြံဝန်းရဲ့ရဲ့ နှလုံးသားတွေ တာဝတ်ဆတ်တုန်ချီလှိုက်ခါပြီး
ရန်သော်တာရဲ့ အနမ်းတွေကို မေ့ပစ်လို့မရ ဖြစ်နေရသည်။ အမှတ်
တရ ဖြစ်နေရ၏။ ရင်ထဲမှာ တာဝန်ထိခိုက်နေသည်။ ရှင်ရင်ခွင်
ထဲကဲ့မဲ့ ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့များ လဲပြိုကျသွားရတာလဲဟင်။
အေးစပ်နေတဲ့ အပြင်မှာ ရှင်ထိုင်နေတာကို ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့များ
နေလို့မရအောင် စိုးရိမ်ပူပန်နေရတာလဲ။

“ရန်သော်တာ... ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မနှလုံးသားတွေကို
မထေမဲ့မြင် လှုပ်ခဲ့ရတာလဲ။ ဒီညချမ်းခဲ၊ အနမ်းပွဲပြင်လေးက ဒီမှာပဲ
ပြီးဆုံးသွားပြီလားဟင်”

မိန်းကလေးဖြစ်နေ၍ ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့စရာတွေ

ကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့် မရှိရတာလဲဟင်။
ဝန်း အိပ်စက်လို့မရသဖြင့် ထလိုက်ပြီး မှန်ရှေ့မှာရပ်လိုက်သည်။

“ဝန်း ဘယ်လောက်ချောမောလှပလဲ။ ရန် ကြည့်ပါဦး
ရှင် ဘာဖြစ်လို့ ဥပေက္ခာပြုချင်ရတာလဲ။ မေဖေကြောင့်လား။ ရှင်စိတ်
တွေ နာကြည်းနေတာမဟုတ်လား”

ယောက်ျားလေးတွေနှင့် ထိတွေ့မှုမရှိသော ဝန်းလိုမိန်းက
လေးက ရန်သော်တာလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကဲ့မဲ့
ပြုလဲကျခဲ့ရသည်။ ဝန်း စိတ်တွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေရ၏။ ရန်သော်
တာရဲ့ အနမ်းတွေကို မေ့ပစ်လို့မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ညဉ့်
အတော်လေးနက်သွားမှ ဝန်း အိပ်ပျော်သွားသည်။

“ဝန်း... သမီးလေး အိပ်လှချည်လားကွာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ
နေမကောင်းဘူးလားဟင်”

ဝန်း အသားလေးအား လာရောက်ထိတွေ့သဖြင့် ဝန်း
မျက်ဝန်းလေး ဖျတ်ခနဲ ပွင့်သွားရသည်။ သူမအနားမှာ ရပ်နေသူ
ကို ရန်ထင်ပြီး ရင်တုန်လှိုက်မောစွာ ကြည့်လိုက်မိတော့မှ မေဖေ

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေသည်။

“ဟင်...ဖေဖေ”

“သမီးလေး ဘာဖြစ်နေလို့လဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား၊ သမီး ဒီအချိန်အထိ မအိပ်ဖူးပါဘူး၊ မနိုးသေးဘူးဆိုလို့ ဖေဖေ ဝင်နိုးတာပါ”

“ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ ဝန်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ အိပ်တာ နောက်ကျသွားလို့”

“ထတော့ သမီးလေး၊ မနက်စာစားရအောင် ဖေဖေ စောင့်နေမယ်၊ မျက်နှာသစ်ပြီးရင် စားသောက်ခန်းထဲလာခဲ့နော်”

“ဖေဖေ”

“ပြော”

“သမီး တစ်ခုလောက်တောင်းဆိုချင်တယ်၊ ဖေဖေ လိုက် လျှော့မလားဟင်”

ဖေဖေလက်မောင်းတွေကို ဖက်တွယ်ပြီး ပြောလိုက်သဖြင့် ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေ ပြည့်ဝနေသော ဖေဖေမျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးတွေ

ဝင်းလက်သွားရလေသည်။

“တောင်းဆိုပါသမီးရာ...တစ်ခုမကပါဘူး၊ အခုပေါင်း မြောက်မြားစွာ သမီးလေးတောင်းဆိုဖို့ပါ၊ ဖေဖေ ပြည့်စွမ်းပေးမှာ ပေါ့”

“ဒါဆို သမီးတို့မိသားစုဝင်တွေအားလုံး ထမင်းပွဲလေးမှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စုံစုံညီညီနဲ့ စားသောက်ချင်လို့ပါ”

“ဟင်”

ဦးတိမ်ယံ နည်းနည်းတော့ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားရလေ ပါသည်။ မိသားစု စုံစုံညီညီတဲ့။ သမီး ဘာကိုတောင်းဆိုသည်ဆိုတား ဦးတိမ်ယံ သိ၏။ မသော်တာတို့ သားအမိနှင့် ဘယ်တုန်းကမှ ဝမ်းလက်ဆုံမစားခဲ့ဘူးလေ။ မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်ခဲ့။ မေမေ မိုးသွားပြီး ပို၍ပင် စိမ်းကားစွာနေထိုင်ခဲ့သည်။

“အန်တီသော်တာရယ်...ရန်သော်တာရယ်၊ ဖေဖေရယ် မိုးရယ်လေ၊ မိသားစု ပျော်ရွှင်ချင်တယ်၊ တရင်းတနှီး စားသောက် ပျော်တယ်၊ အန်တီသော်တာက ဖေဖေအတွက် အလိုအပ်ဆုံးမိန်းမပါ။

ဖေဖေ အသက်ကြီးပြီလေ၊ အညှိုးအစားတွေ အဆုံးသတ်သင့်ပါပြီ
ဖေဖေရယ်”

“ကောင်းပြီလေ ဖေဖေအချစ်ဆုံးသမီးလေးက တောင်း
ဆိုတာပဲ၊ ဖေဖေ ဖြည့်စွမ်းပေးမယ်”

“ဒါမှ ဝန်းဖေဖေတွေ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အန်တီသော်
တာကိုပြောပြီး အားလုံးစုစည်းလိုက်မယ်နော်”

ဝန်း ဝမ်းသာပျော်ရွှင်လွန်း၍ ခုန်ဆွဲဆွဲလေးပင် ဖြစ်သွားရ
သည်။ ဖေဖေရဲ့ ပြောင်းလဲလာမှုက ရန်သော်တာအား ကျေနပ်
စေမည်။ အပျော်တွေဝင်ပြီး ခုန်ပေါက်မတတ်စိတ်တွေ လှုပ်ရှား
တက်ကြွလာရလေသည်။



အမိန့် [၁၄]

“သားရန်”

“ဗျာ...မေမေ”

“ဒီမနက်စာကို မေမေတို့မိသားစုဝင်တွေအားလုံး ဆုံးပြီး
အတူတူ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စားသောက်ရမယ်တဲ့”

“ဒီအစီအစဉ်ကို ဘယ်သူစီစဉ်တာလဲ မေမေ၊ မြဝန်းရဲ့ပဲ
ပဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် သားရန်၊ ဝန်းလေးက စီစဉ်တာပဲ၊ မိသား
စုဝင်တွေ ပထမဆုံးအကြိမ် ထမင်းစားပွဲလေးပေါ့ကွယ်၊ ဒါ ဖြစ်သင့်
ပါတယ်၊ ကျွန်သရေဓင်္ဂလာ ပြည့်စုံပါတယ်”

မေမေမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျှော်လင့်ခြင်းအောင်ခြည်တွေနှင့် လင်းလက်နေလေသည်။ ဝဝမဆုံး မိသားစုထမင်းပွဲတဲ့။ မေမေနှင့် ဦးတိမ်ယံ လက်ထပ်ပြီးထဲက မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး အတူတူထမင်းသက်ခုံ စားသောက်ဖူးခဲ့တာမျိုး မရှိခဲ့။

“သားရန်”

“ဗျာ”

“ခင်းလည်း လာစားပါ။ ဒီတစ်ခါတော့ မငြင်းဆန်လိုက်ပါနဲ့ကွယ်။ သမီးလေး ခြံဝန်းရဲ့ ဆန္ဒဖြစ်နေလို့ပါ။ သား လိုက်လျောသင့်ပါတယ်။ ကိုတိမ်ယံရဲ့ ကျေးဇူးတွေရှိသေးတယ်။ သားရန် ငယ်ငယ်လေးထဲက သတမှလိုလေးသေးမရှိခဲ့ဘူးလေ။ သားရန်အတွက်ဆို ဘာတစ်ခုမှ မငြိုငြင်ခဲ့ပါဘူး။”

ဦးတိမ်ယံဆီက အဲဒီလောက်အထိ ရွှော်လင့်ချက်တွေ မေမေ မထားသင့်ပါဘူးဗျာ။ ခြံဝန်းရဲ့ နှင်က ငါနဲ့ချစ်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားတာပဲမဟုတ်လား။ ရန်သော်တာ ဆင်ထားတဲ့အတွက်ထဲ မင်းဝင်လာတာပဲ။ ယောတော်ကလေးတွေနဲ့ အထိအတွေ့ လုံးဝ

မရှိခဲ့တဲ့ ခြံဝန်းရဲ့ ခင်း ငါ့အနမ်းတွေကို စွဲလမ်းနှစ်သက်သွားပြီပဲ။ သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်မောပစ်လိုက်ချင်မိသည်။

“သားရန်ရယ် ကိုတိမ်ယံကတောင် အလျှော့ပေးလိုက်လျောလာခဲ့ပြီပဲ။ မေမေတို့မိသားစု စည်းစည်းလုံးလုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေး ဖြန့်ပြီးနေကြရအောင်နော်”

မေမေ အရမ်းကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေလေသည်။ ဦးတိမ်ယံအား မေမေ ငယ်စဉ်လေးထဲက ချစ်ခင်နှစ်သက်လာခဲ့သည်ထင်၏။

“ရန်လာမှာပါ မေမေ၊ စိတ်ချပါ။ မေမေအတွက် ဘယ်သူ့ကိုမှ မဆန့်ကျင်ပါဘူး။”

“သားရန်ရယ်”

မေမေက သူ့ကို ဝမ်းပန်းတသာ ပွေဖက်နမ်းရှိုက်သည်။ ရန်နဲ့လုံးသားတွေထဲမှာ နာကျင်နေရ၏။ ဒီအခွင့်အရေးလေးအတွက် မေမေ အရမ်းကိုတက်ကြွပျော်ရွှင်နေသည်။

“ခဏနေရင် သားရန် ဆင်းလာခဲ့တော့နော်၊ စားသောက်ခန်းထဲမှာ ဆုံကြမယ်။ မေမေက စားသောက်စရာတွေပြင်ဆင်ရမှာ”

မေမေ ချစ်ပြုတ်ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ ထမင်းတိုင်းကို မေမေ ဦးတိမ်ယံ ဘယ်တော့မှ မစားသောက်ခဲ့ပေ။ မေမေက တောင်းဆိုလျှင်လည်း ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲရုံပြီး မြင်တွေ့သမျှ ပေါက်ခဲ့ပစ်လေသည်။

“မေမေ စိတ်ချပါရအောင် သားရန်။ မိသားစုတွေ ပထမဆုံး စိတ်ဆုံစားပွဲလေးဖို့ သားရန်မျက်နှာက ကြည်ကြည်လင်လင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေး နေစမ်းပါ”

“စိတ်ချပါ မေမေ၊ အားလုံးနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေပြပါမယ်”

“လိမ္မာလိုက်တဲ့ သားရန်လေးရယ်”

ရန်ပါးလေးသား အခြောက်ကနီး ဆွဲလိမ့်ပြီး ခေမေ ပြန်ထွက်သွားသည်။ ရန်နုနုတံခမ်းသားတွေပေါ်မှာ ပြုံးသောင်တွေ သန်းနေ၏။ မြဝန်းရံကို စွဲဆောင်ရမယ်။ ခင်း ငါ့ကို အရှူးအမှူး စွဲလမ်းနေစေရမယ်။ ခင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အရာအားလုံး ငါ့ခြေပေါ်အောက်က မြူမှုန်လေးဖြစ်စေရမယ်။

အဝတ်အစားလဲပြီး မနက်စာစားရန် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ မီးဖိုခန်းထဲရောက်တော့ မေမေက အဝတ်အစားသေသေသပ်သပ် ဝတ်ဆင်ကာ မနက်စာအတွက် ပြင်ဆင်နေလေသည်။ မေမေသည် ချောမောခန့်ညားပြီး ကျက်သရေရှိလွန်းနေ၏။ ဖိတ်သဘောတရားလည်း ဖြူစင်သည်။ ဇနီးမယားဝတ္တရားလည်း ကျပြန်ခဲ့၏။ မေမေ ဦးတိမ်ယံ မတရားနိုင်စက်ခဲ့တာပဲ။ မိဘစကားတွေကို နားထောင်ပြီး မေမေ့ကို လက်ထပ်ခဲ့သည်။ မိသားစုပြိုကွဲအောင် မေမေတစ်ယောက်တည်း တရားခံလား။

“သားရန် လာလေ”

ထင်စားစားခန်းထဲမှာ မေမေ့ရန်ပဲ ရှိနေသေးသည်။

“သား ခဏလေးနော်၊ ကိုတိမ်ယံနဲ့ မြဝန်းရံလေးကို ပွားခေါ်ဦးမယ်”

“မေမေ”

“ဟင်”

“ပင်ပန်းပါတယ်ဗျာ၊ သူတို့လာပါလိမ့်မယ်”

“မဟုတ်သေးပါဘူး၊ မေမေက လာအကြောင်းကြားဖော်
လို့ ပြောထားတာ”

မေမေထွက်သွားသည်။ မေမေ ဦးတိမ်ထံနှင့် ခြင်္သေ့ရံတို့
ကိန်းခန်းကြီးပုံကို အမြင်တတ်လာမိ၏။ မေမေဟာ တာထယ်ကို
အစေအပါးပဲ။ ရန်ရင်ထဲမှာ နာကျင်စူးရှတဲ့ ဝေဒနာတစ်ခု တိုးထဲ
လာသည်။ အံ့သွားတွေကို တင်းကြပ်စွာ ဖြိုကြိတ်ထားမိ၏။ ခဏ
ကြာတော့ မေမေ ပြန်ရောက်လာသည်။

“လာကြတော့မယ် သားရန်၊ ဒီလိုနေမှာ ရယ်ရယ်ပေ၊
မော ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ ခင်မာယုဂုဏ်ထမ်း အမှတ်တရနေလေးပဲလေ”

ရန်ကတော့ ထမင်းစားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်နေလိုက်လေသည်။
စားသောက်စရာတွေက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာနှင့် မေမေ ဘယ်လောက်
အထိများ ဂရုတစိုက် စီစဉ်ထားလဲ။ အတော်လေးကြာတဲ့အထိ
ထွက်မလာကြသေးပေ။

“သား အပြင်မှာပဲ စားတော့မယ်မေမေ”

“လှေပိပါနဲ့ သားရန်ရယ်၊ မိသားစု စည်းလုံးညီညွတ်

စေမယ့် ပွဲလေးပါ။ သားရန်ဘက်က မဖျက်ပါနဲ့”

သူတို့ ဘာဖြစ်လို့ မလာကြသေးတာလဲ။ ဒီမိသားစုတွေ
ဆုံပွဲကို မေမေစီစဉ်တာလား။ အကြာကြီးနေမှ ဖေဖေဦးတိမ်ထံ
ရောက်လာသည်။ ခြင်္သေ့ရံက ရောက်မလာသေး။

“သမီးချေ”

မေမေ ဦးတိမ်ထံ အသံက မာဆတ်နေသည်။ မျက်နှာ
ဖြိုးက တင်းနေ၏။ မေမေနှင့် မလွဲသာမရှောင်သာဆုံတိုင်း ထိုကဲ့
သို့ပဲ တင်းမာနေတတ်လေသည်။

“မြင်ရုံလေး ဘာဖြစ်လို့ မလာသေးတာလဲ၊ သော်တာ

လွှားခေါ်လိုက်ဦးမယ်”

“ဒေါ်ချိုကို သွားခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါ။ ထိုင်နေ”

ရန်ကတော့ ထမင်းစားပွဲကနေ ထွက်သွားချင်လေသည်။
၁၀ မြဲတမ်းပဲ မိသားစုကို ရှောင်ရှားနေခဲ့၏။ အခန်းထဲမှာပဲ အချိန်
ထွက်ကို ကုန်ဆုံးစေခဲ့သည်။ ဖေဖေဦးတိမ်ထံက ရန်အတွက် လိုအပ်
၁၀ မျှ အကောင်းဆုံး ဖြေရှင်းပေးခဲ့ပေမယ့် တရင်းတနှီး စကားပြော

ခြင်းမရှိခဲ့။

“ဒီထမင်းစာပွဲကို သမီးစီစဉ်ပြီး ဘာဖြစ်လို့မလာသေးရတာလဲ”

“မချို့သွားခေါ်လိုက်ပါ့မယ် အစ်ကိုကြီး”

မေမေကတော့ ပြုံးရွှင်နေတဲ့မျက်နှာနှင့် ပြာယာခတ်မုသည်။ ရန် ဝိုင်နေ၏။ မေမေက ရန်ကို စတင်နှုတ်ဆက်ဖို့ မျက်နှာနှင့် အရိပ်အကဲပြနေသည်။

“ဗေဗေ”

“ပြော”

“နေကောင်းရဲ့လား”

“အေး”

“အလုပ်ကိစ္စတွေရှိလို့ ကားမောင်းခိုင်းချင်ရင် ရန်ကိုပြောပါ။ ဗေဗေအသက်ကြီးနေပြီ။ အပင်ပန်းမခံပါနဲ့နော်”

“ရတယ် မလို့ဘူး”

ရန်ဝတ္တရားကျေငြိမ်။ ဗေဗေဦးတိမ်ယံက မေးစက်မာသာ။



နေသည်။ မေမေက ကျိုးနွံသလောက် ဗေဗေ ဦးတိမ်ယံက အရေးပင်မလုပ်။ အကြာကြီးနေမှ မြဝန်းရံ ရောက်လာလေသည်။

“လူစုံနေပြီလား။ ဝန်း နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်နော်”

ဝန်း အဓိကတောင်းပန်စကားတွေ ပြောချင်တာက ရန်ပဲလေ။ ရှင်နဲ့တွေ့ဆုံဖို့ ဝန်း ဘယ်လောက်အထိ ရင်ခုန်နေရလဲသိလား။ ဝန်းအပြင်ထွက်ဖို့အရေး အလှအပတွေပြင်လို့မပြီးနိုင်။ စိတ်တိုင်းကမကျ။ ရန်မျက်စိထဲမှာ စွဲဆောင်နိုင်မယ့် ဒီဇိုင်းကို ရွေးနေရတာပါ။

“ကဲ...လူစုံပြီ၊ စားကြတော့”

“ဗေဗေ”

“ပြော...သမီး”

“မျက်နှာကြီး တင်းမာမတားပါနဲ့နော်၊ အားလုံး ရယ်ရယ်ကစားနဲ့ စားသောက်ကြမယ်နော်”

ရန်သော်တာကလည်း မော့မကြည့်။ ရှင်မသိချင်ယောင်

ဆောင်နေတာလား။ အန်တီသော်တာကပါ ပြောပေးနေသည်။

“အန်တီသော်တာ ဖေဖေ့ကို ဟင်းသည့်ပေးလေ”

“မလိုဘူးသမီး ပေးပေးမကြိုက်ဘူး”

ဖေဖေကော့ကြောင့် ဝန်း မျက်နှာတွေ ပူညွှာရလေသည်။

အန်တီသော်တာကိုလည်း အားနာသွားရ၏။

“ရပါတယ် သမီးလေးရယ်၊ ကဲ စာကြပေါ့၊ မိသားစု တွေဆုံတဲ့ ထမင်းပွဲလေးက အမှတ်တရပါ”

“ဖေဖေ ဒီလိုထမင်းလက်ဆုံစားတာ သမီးလေးဆန္ဒ ကြောင့်နော်၊ သမီးလေးကို ဖေဖေ ဘယ်လောက်ထိ ချစ်မြတ်နိုး ကြောင်း သက်သေပြတာ၊ မသော်တာ မင်း ဒီအခွင့်အရေးကို ခုတုံးမလုပ်ပါနဲ့၊ ငါ ဘယ်တော့မှ မင်းနဲ့ ဇွန်နာချင်းဆိုင် ပြုနေရင် ရှင်မနေချင်ဘူး၊ မင်းနေရာ မင်းနေပါ”

“ကိုတိန်ယံကို သော်တာ နားလည်ပါတယ်၊ ဒါလည်း ဖြစ်သင့်ပါတယ်လေ၊ ကဲ စာကြတော့”

မေမေက လေပြည်အေးအေးနှင့် အာဖာထေးထေး

ပြောလိုက်တာ ခြင်္သေ့မယ့် ရန်နလုံးသားထဲကိုတော့ သံပူရည်နှင့် လောင်းချလိုက်သလို ပူပြင်းလောင်မြိုက်သွားရလေသည်။ ဒီလို အခြေခံပျက်တွေက ရန်ငယ်စဉ်လေးထဲက တွေ့ကြုံနေကျမို့ မဆန်း ဖေမယ့် ဖြစ်ရုံနဲ့ရုံလို ရွယ်တူမိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှေ့မှာတော့ မှာကြည်ဆံပြင်းအရာထင်။ ရန်နလုံးကိုယ်မှာ ရှိနေတဲ့သွေးတွေ ဆူပွက် သွားရပြီး တူထူပူပူကြီးသည်။ ဖြစ်သွားရသည်။ မေမေအပေါ် ဒီလောက်အထိ မရက်စက်သင့်ဟု ရန်ထင်မိ၏။ အရာရာက ရန်အား မိန့်ခေါ်မှုတွေ ပြစ်သွားရလေတော့သည်။





အခန်း [၁၅]

“အန်တီသော်တာကို ရန်လိုမုန်းတီးနေတာတွေအားလုံး
မှန်ပစ်လိုက်ပါတော့ ဖေဖေ၊ ဒီလောက်ဆို တော်လောက်ပါပြီ”

ဦးတိမ်ယံရဲ့ အကြည့်တွေက အဝေးဆီသို့ လွင့်ပျံ့ရောက်
ရှိနေလေသည်။ ချစ်ဇနီးမြဲမြဲအတွက် မိမိအသက်ရှင်နေသည်။ သစ္စာ
ပိုပြုချင်သည်။ မသော်တာနှင့် မလိုအပ်ဘဲ မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်ခဲ့
ပေ။ ရင်ထဲမှာ မုန်းတီးနှာကြည်းမှုတွေပဲ သိမ်းထားသည်။ မသော်
တာဘက်မှာ အမှားခရှိတာလည်း ဦးတိမ်ယံ တဖြည်းဖြည်း
မှားလည်သိရှိခဲ့၏။ အမှားတွေကို သိလာပေမယ့် မသော်တာနှင့်
ကရင်းတန်းနေ့ဖို့ စိတ်ကူးမိတိုင်း စိတ်တွေ မလုံမလဲဖြစ်ရသည်။

“မိသားစုတွေ အဝင်ပြေဆေချင်ပါတယ် ဖေဖေရယ်၊ အန်တီသော်တာ့ကို အဆုံးရှုံးမခံပါနဲ့၊ တန်ဖိုးဆိုတဲ့မိန်းမပါ ဖေဖေ”

သော်တာ့အပေါ် သမီးက ချစ်ခင်နှစ်သက်သည်ဆိုတော့ ဦးတိမ်ဖံ ဖိတ်ချမ်းသာမိလေသည်။ မိမိဘက်မှ ဓာနမလျှော့ချင် ဤသာ တင်းမာနေရသည်။

“ဖေဖေ”

“ဟင်”

“သမီးဆန္ဒပါ။ သမီးမှာ အမေမရွံ့တော့ပါဘူး။ မိခင် တစ်ယောက်လို သမီးအပေါ်မှာ ကြင်နာတဲ့ အန်တီသော်တာ့ကို လက်လွှတ်အဆုံးရှုံး မခံပါရအေနဲ့”

“ဖေဖေကတော့ သမီးမေမေအပေါ် သေတဲ့အထိ ဖေဖေ အသက်ရှင်နေသရွေ့ သစ္စာရှိချင်တယ်။ တခြားမိန်းမတစ်ယောက် ကို မချစ်နိုင်ဘူး”

“အန်တီသော်တာ့အပေါ် ဖေဖေ အညှိုးအတေးကြီးကြီးနဲ့ နှိပ်စက်နေတာ ရုပ်စစ်လိုက်ပါ။ သမီးဘောင်းဆိုပါတယ်နော်”

“ဖေဖေ စဉ်းစားဦးမယ် သမီး၊ ဖေဖေကတော့ မြမြ အပေါ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ သစ္စာမခွဲနိုင်ဘူး၊ တခြားမိန်းမတစ်ယောက် ကိုလည်း မချစ်နိုင်ဘူး။ အရှက်ကြီးတာက သမီးလေးအပေါ် အစွမ်း ကုန်တာဝန်ကျေဖို့ပဲ”

“သမီးအပေါ် ဖေဖေ တာဝန်ကျေတာ လွန်နေပါပြီ။ သမီးဆန္ဒက မိသားစုဘဝလေး တည်ဆောက်ချင်တယ်၊ ပျော်ရွှင် မျှင်ပါတယ်”

ရန်သော်တာ့ရဲ့ အမုန်းတွေကို ဝန်း မခံစားနိုင်ပေ။ သူ မျက်ဝန်းတွေ တင်းမာဆတ်ထန်သွားတာ ဝန်း တွေ့လိုက်ရ၏။ ဖုန်သော်တာ့မှာ ယောက္ခိဋ္ဌတစ်ယောက်ရဲ့ မာနတွေ အပြည့်ရှိနေတာ ဝန်း သိနေသည်။ ရန်သော်ဟာက ဝန်း ပါးပြင်လေးကို ပထမဆုံး ပုပီးရှိုက်သွားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီပဲ။ ဝန်း နှလုံး ယားတွေထဲမှာ ရန်သော်တာပဲ မိုးမိုးသွားပါပြီ။

“ဖေဖေဘက်ကနေ လျော့ပေးလိုက်ပါနော်၊ အန်တီသော် ကကတို့ ဖေဖေ အဆုံးရှုံးခံတော့မလို့လားဟင်”

“သမီးအနားယူတော့ နေရာနဲ့လည်းသားတွေထဲမှာ သမီး
မေမေကလွဲပြီး တခြားမိန်းမ နေရာရမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။
သွားတော့ နေအလည်း အနားယူတော့မယ်”

ဦးတိမ်ထံကတော့ သမီးအသိအာရုံထဲမှာ နေထေက မေမေ
ကို ချစ်သားပဲဟု ထင်မှတ်နေစေလိုသည်။ မိမိက တာဝန်ခံခဲ့တာ
မဟုတ်လား။ ထိုယံဝန်အရင့်အစာနဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုဖြစ်ပြီး
မိခင်သဘောတူတဲ့ မိန်းမအား လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သမီးလေး မုန်း
မှာပဲ စိုးရိမ်မိနေ၏။ သမီးကိုယ်တိုင်ကလေး ခောင်ရန်သော်တာ
အပေါ် စိတ်တွေ တိမ်ညွတ်နေပြီလား။ မိမိသဘောတူပြီးသွားပြီ၊
နိုးစပ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ရှိနေခဲ့၍လည်း မောင်ရန်သော်တာအား
သမီးကိစ္စတွေ စေခိုင်းခဲ့သည်။

“မသော်တာ မင်းလည်း ငါ့ဒဏ်အတော်လေး ခံခဲ့တာ
ပဲ။ ကျိုးနွံငြားဝပ်တယ်။ မင်းက ရိုးသားဖြူစင်တဲ့မိန်းမပါ”

ဦးတိမ်ထံရဲ့ စိတ်သဘောထားတွေ ပြောင်းလဲလာပေမယ့်
မိမိဘက်မှ စတင်အောက်တို့ဖို့ကြံတော့ ဝန်လေးအမိသည်။

“ကျုပ်လည်း အသက်ကြီးပါပြီ မသော်တာရယ်၊
မင်းဆော့ လိုအပ်နေပါတယ်”

မသော်တာအား သံယောဇဉ်တွယ်နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့်
ဦးတိမ်ထံ စိတ်က ခလုံပေ။ မယားကပါတဲ့ သားက လိမ္မာပေမယ့်
မိမိအရောတောင် မရှိခဲ့။ မြမြရယ် ကိုယ် သစ္စာမဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။
မြမြအပေါ် ကိုယ်ရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို မပြောင်းလဲပစ်ချင်ပါဘူး။
ဒါပေမယ့် သမီးလေးအပေါ်ကို တာဝန်ကျေရင် မင်းကျေနပ်ပေါ့။

“အစ်ကိုကြီး ခေါ်ပါ အအေးလာပို့တာပါ”

“အေး”

မသော်တာရောဟု မေးချင်ပေမယ့် မခမ်းဖြစ်တော့။ မိမိ
ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဆန္ဒတွေကို ချိုးနှိမ်ထားလိုက်သည်။
မြမြအပေါ် ဆာဆုံးတဲ့အထိပဲ သစ္စာရှိပြသွားမယ်။ ဒါမှ သမီးလေး
လည်း ကျေနပ်မှာပါ။ အရေးကြီးတာက သမီးလေးပဲ။

“အစ်ကိုကြီး”

“ဟင်”

“ဘာလိုအပ်သေးလဲ မချိုဈေးသွားမှာဆိုပါ”

“ရေလိုတော့ဘူး၊ အဖိက ငါ့သမီးလေးပဲ၊ ငါ့သမီးလေး ဆန္ဒကိုပဲ ပြည့်စွမ်းပေးပါ”

“ဟုတ်တဲ့ပါ အစ်ကိုကြီး”

မချို ထွက်သွားသည်။ ဒီနေ့မှ ထူးထူးခြားခြား မသော်တာတို့ သတိရနေမိသည်။ သူ့အပေါ် ကျိုးနွံဖြားဝင်စွာ ဇနီးမထား တစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားတွေ တော့ဗွန်ခဲ့၏။

“အန်တီသော်တာက မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်ပါ ဖေဖေ၊ အန်တီသော်တာကို လက်လွတ်အဆုံးရုံးမခံပါနဲ့”

မသော်တာ မင်းတို့ ငါ သံဃော့ဇဉ်ထွယ်မိနေပါပြီကွာ၊ ဒါဝေမယ့် ငါဘာဖြစ်လို့များ မာန်မာနတွေ မချွန်ငင်ရတာလဲ။ မြဲမြဲကြောင့်လား။ သမီးကတော့ မသော်တာအပေါ် သံဃော့ဇဉ်ထွယ်ချင်နေလေသည်။ မသော်တာ မင်းဟာ ငါ့အပေါ် အန္တတာခံလွန်းတဲ့မိန်းမပါ၊ ထူးထူးခြားခြား မသော်တာအပေါ် သံဃော့ကြင်နာမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်နေရသည်။

“မသော်တာ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ သမီးဆန္ဒတွေ အတိုင်းပဲ မိသားစုပျော်ရွှင်ဖို့ ဖန်တီးရမလားကွာ”

ဦးတိမ်ယံ အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ မသော်တာနှင့် တွေ့ဆုံချင်နေ၏။ မိမိဘက်မှ အလျှော့ပေးလိုက်လျော့မှုတွေ မလုပ်နိုင်ရင်တောင် မသော်တာဘက်မှ အလျှော့ပေးလိုက်လျော့မှုတွေ မလုပ်နိုင်ရင်တောင် မသော်တာဘက်မှ စတင်လာလျှင် အလျှော့ပေးလိုက်တော့မည်။ လိုလိုလားလား ဆက်ခံပြောဆိုတော့မည်။

“ဟင်”

၄

မသော်တာကိုမြင်တော့ သမီးဖိနပ်တွေ တိုက်နေသည်။ ။ဖိတိုယ်တိုင်က ငါ့သမီးဖိနပ်တွေကအစ မင်းတိုက်ပေးရမယ်ဟု ပြောထားသည်။ ဒီလိုတွေ့မြင်လိုက်ရတော့လည်း ဦးတိမ်ယံ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ တားမြစ်ဖို့ စိတ်ကူးမိပေမယ့် မိမိစိတ်က ပွန်နေ၏။ ခြေမျက်နှာက သူ့ကိုတန်ကွက်တားဆီးနေသလိုပင်။

“ရှင်ကို ကျွန်မ မုန်းတယ်၊ သစ္စာမရှိတဲ့သူ၊ တာဝန်မဲ့တဲ့

ယောက်ျား၊ အကြင်နာတရားခေါင်းပါးလွန်းတယ်”

မြမြပြောတဲ့စကားတွေကို ဦးတိမ်ထံ ပြန်၍ကြားထောင်လာမိသည်။ မသော်တာအဖွဲ့အားသို့ သွားတော့မယ့် မြေထွမ်းတွေ တွန့်ဆုတ်သွားရ၏။ နေမြတိုင်းနေတာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ။ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့လေသည်။

“ကိုတိမ်ထံ...ရှင်ခံစားချက်တွေကို မသော်တာ နားလည်ပါတယ်။ ဖြစ်သင့်ပါတယ်လေ။ မသော်တာကို မုန်းတီးသင့်ပါတယ်”

မသော်တာရဲ့ စကားတွေဟာ ဦးတိမ်ထံနောက်သို့ ပြေးလိုက်လာသလိုပင် စိတ်တွေလှုပ်ခတ်လာရသည်။ မသော်တာရယ် မင်းအပေါ် ငါ့အမုန်းတွေ ပျက်ပြယ်သွားရပါပြီကွာ။ ငါ့ဓားတွေကိုသာ မချနိုင်တာ စိတ်တွေချောက်ချာငြိုး ကားမောင်းထွတ်လာခဲ့တော့သည်။

မေမေ ဦးတိမ်ထံ ကားထွက်သွားတော့ ရန် အံသွားတွေကို တင်းကျပ်စွာ ပိတ်ပိတ်ထားမိလေသည်။ မေအေအပေါ် ရက်စက်

တယ်။ ဒီလောက်အထိ နိမ့်ချဆက်ဆံနေရတာလဲဗျာ။ ရန် ရင်ထဲမှာ နာကျင်ကြောင့်နေရလေသည်။

“မြဝန်းရဲ့...မင်းတို့သိပ်ရက်စက်တယ်။ အကြင်နာတရားကင်းခဲ့တယ်။ မင်းအပေကို လက်ထပ်လိုက်မိတဲ့ ငါ့အမေရဲ့ဘဝက တစ်သက်လုံး ပေးဆပ်ရတော့မလား”

မေမေဘောက်ထပ်မှာ မြဝန်းရဲ့ရဲ့ ဖိနပ်ကို တိုက်ပေးနေရလေသည်။ မင်းတို့ကိုင်ခိုင်းတာမဟုတ်လား။ ငါ့အမေ တစ်သက်လုံး အစေအပါးတွေခဲ့အတူ အိမ်သန့်ရှင်းရေးကအစ လုပ်ပေးနေရတယ်။ ထွေးမိတိုင်း ဒေါသတွေဟာ ပေါက်ကွဲချင်လာရသည်။

“မင်းကို ငါ့ခန်းတယ်။ မင်းက ငါ့အစေအပါးပဲ။ မင်းကို လက်ထပ်တာ ငါ့စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မက်မောလို့ မဟုတ်လား။ မင်း အစေအပါးဘဝနဲ့ နေနိုင်ရင်နေ”

ပေမေ ဦးတိမ်ထံ ပြောတဲ့စကားတွေကို ပြန်၍ကြားထောင်လာရပြီး ရန် ရင်ထဲမှာ စူးရှနာကျင်နေရလေသည်။

“မင်း ငါ့ကို အရောတဝင်လာမလုပ်နဲ့။ ငါမကြိုက်ဘူး”

သူ့မျက်ဝန်းတွေက မြင်းကြီးထဲ နူးစိုက်စွာ ကျရောက်လာ
လေသည်။ မြင်းရုံနှင့် သူ ဒြဲကြီးထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို
မြင်ယောင်လာရ၏။ သူ လုံးဝမမှာသူး။ တရားမျှတပါတယ်။
မြင်းရုံ ငင်းပေးဆပ်ရမယ်။ ငါ့အဖေ ခံစားခဲ့ရတာတွေ နားလည်
ကိုယ်ချင်းစာတတ်စေရမယ်။

“သားရန်ခေ”

“ဟင်”

အခန်းဝမှ မေမေရပ်နေပြီး သူ့ကိုခေါ်နေသည်။ ရန် ပြတံ၊
ပေါက်မှ အကြည့်တွေကို ခွာလိုက်ပြီး မေမေ့ကို တံခါးဖွင့်ပေးလို၊
မိ၏။

“မေမေ”

“သားရန်နဲ့ သမီးငေးမြင်းရုံ အပြင်ထွက်ဖို့ရှိတာ
မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သားရန်နော်...မြင်းရုံငေးကို သူ့မိခင်ဆန်ဆန် မခွာ

ခံပါနဲ့နော်။ မေမေ့စကားကို ရန်နားထောင်ပါကွယ်။ သားရန်
သည်းခံပေးပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျေးဇူးရှိတယ်။ မြင်းရုံငေးက
လည်း မေမေ့အပေါ် အမေတစ်ယောက်လို သဘောထားတာပါ”
မေမေ့ကို ဘာမှမပြောတော့ ဖေဖေဦးတိမ်ယံနှင့်
ပတ်သက်လာလျှင် အတောင်းမြင်နေတတ်သူပါ။

“မြင်းရုံငေး လိုအပ်တာတွေကိုလည်း လိုလေသေးမရှိ
အောင် သားရန် လုပ်ပေးနော်”

မေမေ မှာစရာရှိတာတွေမှာပြီး အောက်ပြန်ဆင်းသွား
သည်။ မြင်းရုံနှင့် သူ အပြင်သွားစရာရှိနေ၏။ ဒရိုင်ဘာရှိနေပါ
ပျက်နှင့် သူ့ကိုခေါ်နေသည်။ မြင်းရုံ မင်းရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစား
ပျားရပြီလဲဆိုတာပဲသိတယ်။ ရန်သောတာဆိုတဲ့ ယောက်ျား
ကိစ္စသောက်ရုံ လက်ခုပ်ထဲကရေပဲ မင်းဖြစ်စေရမယ်။ မြင်းရုံနှင့်
ပြင်ထွက်ဖို့အတွက် ရန် ပြင်နေလေသည်။



အသန်း [၁၆]

ဝန်း နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တူအမ်းအမ်းလေး ဖြစ်နေဆဲပင်။
 သို့သော်လည်းကောင်း အမှတ်တရလေး ဖြစ်နေရသည်။ ဝန်းရင်ထဲမှာ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ရင်နေဆဲပင် ဖြစ်၏။ မိသားစု အဆင်ပြေချင်လို့
 ကားစုထမင်းခိုင်းလေး စီစဉ်ကာမှ ဖေဖေကြောင့် စိတ်ညစ်စရာ
 ပြုခဲ့ ကြုံတွေ့သွားရသည်။ ဝန်းစိတ်တွေ မကျေမနပ်ဖြစ်ရ၏။
 သော်တာကတော့ ဝန်းကို မုန်းသွားမှာပဲ။ ရန်သော်တာရဲ့
 ကိုယ့်အတွက် ဝန်း မခံယူနိုင်ပါဘူး။ သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ ရုန်းကန်
 လိုရာနေပေမယ့် ခြုံမြဲတဲသလက်တွေကြားမှာ အနမ်းမိုးလေး
 ပြုသေးရသည်။ မတွေးချင်တော့ပါဘူး။ ရင်တွေနုနုလိုက်တာ ရန်။

မှန်ရေ့မှာ ဝန်းရင်နေသည်။ လှပချောမောလွန်းနေတဲ့ မျက်နှာမူ
လေးက ခွဲမတ်စရာကောင်းတာပင် စိတ်တိုင်းမကျ။ ရန်သော်တာကို
ခွဲဆောင်စေမယ့် အလှူအပစ္စည်း ရှိနေစေချင်တယ်။ တင်းမာတဲ့
ရန်သော်တာ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ရီဝေယစ်ဖူးနေတဲ့ အချစ်အလိုတွေ
ပြည့်လွှဲနေစေချင်တယ်။ အဲဒါ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဟင်။

“သမီးခြံဝန်းရဲရေ ခြံထဲမှာ သားရန်စောင့်နေပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီသော်တာ၊ ဝန်း ပြီးပါပြီ”

ဝန်း အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ကြည့်သည်။ ရန်သော်တာ
က မိန်းမတွေကို သိပ်ပြီးစိတ်ဝင်စားတာမဟုတ်။ ဝန်း ဘယ်လိုခွဲ
ဆောင်ရမလဲ။ ခိုးခိုးလေးလား၊ ခေတ်မီမီလား ဝန်းက မေမေရှိခွဲ
ထဲက ဆင်းရဲနွမ်းပါးလို့ အဝတ်အစားကောင်းကောင်းတွေ မဝတ်နိုင်
ပါဘူး။ အခု ဗေဒနာရှင်နေမှ အကောင်းဆုံးတွေပဲ ဝန်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
ရလာခဲ့လေသည်။ ဝန်း အလိုလားဆုံး၊ အနှစ်သက်ဆုံး ပိုင်ဆိုင်
လိုချင်သော အရာက ရန်သော်တာကိုပါပဲ။

အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။ အန်တီသော်တာ

က ဝန်းဖိနှပ်လေးတွေကို ပြောင်လက်နေအောင် တိုက်ပေးထား
သည်။ ဝန်းက မတိုက်ပါနှင့်ဟု ပြောလည်း မရပေ။ သမီးလေး
ကစိယောက်လို သတ်မှတ်ပြီး ငြုရုထူးယပေးနေသည့်အတွက် ဝန်း
မင်းသာကျေနပ်နေမိလေသည်။

“သမီးလေး ခြံဝန်းရဲ”

“ရှင်...အန်တီသော်တာ”

“အရမ်းလှတာပဲကွယ်...သားရန်မှာ လိုအပ်တာတွေရှိ
မင်းလည်း သည်းခံပေးပါ သမီးလေးရယ်နော်”

“မိတ်ချပါ အန်တီသော်တာရယ်၊ ဝန်းက ရန်သော်တာ
၊ မိတ်ချွေဖြစ်ချင်တာပါ။ သူ့စိတ်ထဲက ခံစားမှုတွေကို ဝန်း
ဖူးလည်ပါတယ်”

“အေးကွယ်...သားရန်က သမီးဖေဖေအပေါ် အထင်
ပြုမှားမှုတွေရှိနေလို့ပါ။ အန်တီသော်တာကတော့ မေတ္တာတရားက
မကျရာကို အောင်နိုင်သွားမယ်လို့ မှတ်ယူထားတာပါ”

“မိတ်ချပါ၊ ဝန်းလည်း သိပါတယ်၊ ရန်သော်တာစိတ်

ကို ဝန်း နားလည်ပါတယ်”

ရန်သော်တာနှင့် တွေ့ရတော့မယ်ဆိုတော့ ဝန်းရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းချန်ပြီး လှိုက်လှိုက်ပိုမိုလေး ဖြစ်နေရသည်။ ရှင်ကို ဝန်း ချစ်မိနေပြီ။ ဝန်း ယောကျ်ားတွေနဲ့ ဖက်သတ်ဆက်ဆံခဲ့ဘူးတာ မရှိခဲ့လို့မျှား ရှင်လို မာကျောကျော မာနကြီးကြီး ဝန်းအပေါ် အဖက် မလုပ်ချင်တဲ့ယောက်ျားကိစ္စမှ ခွဲလမ်းနှစ်သက်သွားရတာလားနော်။

ဝန်း ပါးပြင်လေးကို ပထမဆုံး နမ်းရွိုက်ခဲ့တဲ့ ရှင်ကို ဝန်း ရယူပိုင်ဆိုင်ရမှု ဖြစ်တာနော် ရန်သော်တာ။ သူမ ခြံထဲရောက် လာတော့ ရန်သော်တာက ကားတိုက်ပြီး ရပ်နေသည်။ ဝန်း ခြေလှမ်း လေးတွေ တနှစ်ရပ်သွားရ၏။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဝန်းကို အခွဲဆောင်နိုင် ဆုံး ယောကျ်ားက ရန်သော်တာပဲ ရှိနေတာများလား။

“ဟီ”

“အမလေး”

ရန်သော်တာက ကားဟွန်းကို တီးလိုက်သဖြင့် ဝန်း အထိတ်တလန့်နှင့် အမလေးဟုပင် ခေါ်လိုက်မိသည်။ ရပ်နေတဲ့

ဝန်း ခြေလှမ်းတွေ အနိုင်နိုင်အားယူပြီး လှမ်းနေရ၏။ ဟွန်း...ရန် သော်တာ ရှင်က ဝန်းကို ဒီလောက်အထိ လွှမ်းမိုးထားနိုင်တာ ပဲနော် သိလား။

“တောင့်နေရတာ ကြာပြီလားဟင် ရန်”

“တကယ်တော့”

“အင်း”

ရန်သော်တာရဲ့ ဗျက်ဝန်းတွေက တင်းမာခက်ထန်တဲ့ အရိပ်အထောက်တွေ ကင်းစင်နေပြီ ဝန်း စိတ်သက်သာရာ ရသွားရ လေသည်။ သူ့ကားကို စက်မီးပြီးမောင်း၏။

“မြဝန်းရဲ့”

“ဟင်”

“ဘယ်သွားမှာလဲ”

“မသိဘူးလေ”

“ခင်းသွားမယ်နေရာကို ရန်က လိုက်ပို့ပေးမှာ”

ဝန်းက ရန်နဲ့အတူ သွားချင်တာက ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အပြင်

ဘတ်လေ။ အပြင်ဘက်လေ။ အမုန်းတရားတွေ မရှိတဲ့နေရာ။
အချစ်တွေပဲ ပြည့်နှက်နေတဲ့နေရာလေးတစ်ခုဆိုပါ ရန်သော်တာ
ရယ်။

“ဝန်းက လိုအပ်တဲ့ အသုံးအဆောင်တွေည်းတွေ စယ်ချင်
တာလေ။ ရန်သော်တာ ကောင်းမယ်ထင်တဲ့ နေရာရွေးပေါ့။”

တကယ်တော့ ဝန်းက ရန်သော်တာနဲ့ အပြင်ထွက်ချင်တာ
ပါ။ နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ဆုံရမယ့် အခွင့်အရေးလေးတစ်ခုကို
ဖန်တီးတာပါနော်။ ဝန်းကို ရန်သော်တာက ဘယ်အထိအေးချင်
လဲဟင်။

“ဒါဆို ဒဂုံစင်တာသွားမယ်၊ နောက်မှ လိုအပ်ရင်
ထပ်သွားမယ်၊ တုန့်တိုက်ကြီးတွေက အများကြီးပဲ။”

“ရန်”

“ဖြော”

“ဝန်း လိုအပ်တာတွေကိုလည်း ပြောပြပေးဦးနော်၊ ကျပြီး
ဝယ်ပေးပါ။”

“အင်း”

ရန်သော်တာဘာကမှ လိုက်လိုက်လျှောလျှောလေး ပြောဆို
နေ၍ ဝန်း ကျေနပ်ပျော်ရွှင်ရလေသည်။ ဘာကြောင့်လဲ အန်တီ
သော်တာကြောင့်လားဟင်။ ရန်သော်တာက တကယ့်ကို ချောမော
ခန့်ညားပြီး နှစ်သက်ခြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်
ပါပဲ။ ဝန်း စိတ်ထဲကနေ တစ်စုံစိမ့် ချိုးပွမ်းနေမိလေသည်။

ဝန်းကတော့ ကလေးတစ်ယောက်လို သွက်လက်ပေါ့ပါး
နေသည်။ ရန်သော်တာက လိုအပ်တာတွေ ပြောပြပေး၏။ တကယ့်
ထို စိတ်လိုလက်ရပါပဲ။ “ဝန်း အရမ်းပျော်သည်။”

“ဒီရေအေးက သင်းသင်းပြည့်ပြည့်လေးနဲ့ စိတ်ကို အရမ်း
ကြည်နူးစေတယ် မြဝန်းရံ၊ မင်းသုံးသင့်တယ်နော်”

“ဟုတ်လား...ရန်ရော ရေအေးကြိုက်လို့လားဟင်”

“အင်း”

“ဝန်းက ရေအေးတွေဘာတွေ သိပ်မသိပါဘူး၊ တကယ်ပဲ
ဝန်း ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်း ကြီးပြင်းလာရတာက ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့

လမ်းတွေပါပဲလေ”

“ဒီရေရွေးအချိုးအစား ကောင်းတယ်၊ မင်းသုံးသင့်တယ် မြဝန်းရံ”

“အင်း”

ရန် ညွှန်ပြတဲ့ ရေရွေးလေးကို ဝန်း အမြတ်တန်း ထူလှိုက် လေသည်။ ရှင်သဘောကျတယ်မဟုတ်လား။ ရှင် နှစ်သက်မြတ်နိုး တဲ့ ရေရွေးနံ့လေးကို ဝန်းခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ အမြဲတမ်း ရွဲထင်နေစေ မှာပါ။

မြဝန်းရံတစ်ယောက် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေသလောက် ရန်သော်တာကတော့ ဟန်ဆောင်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ရေရွေးဆို တာ ရန်အမုန်းဆိုးအရာပဲ။ မင်းကိုယ်မှာ တခင်ဆွတ်ပျံ့စေတာကွ၊ မင်းကိုမုန်းနေချင်လို့ မင်းကိုယ်မှာ ဒီဝန်အသက်ရှိနေရင် ငါမချစ်မိ စေဖို့ပဲ။

“ရန် တစ်ခုခုစားအောင်နော်၊ ဝန်း ဆာနေလို့”

“စားလေ”

မြဝန်းရံအား ရန် အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောနေမိလေ သည်။ လူရှင်းနေတဲ့ စားသောက်ဆိုင်မှာ နှစ်ယောက်ထဲ စားကြ ရ၏။ မြဝန်းရံ ချက်ဝန်းလေးတွေက ကြည်နူးရိပ်လေးတွေ လွှမ်းမိုး နေသည်။ မင်း ငါ့ကိုချစ်နေပြီမဟုတ်လား မြဝန်းရံ။ မင်း ငါဆင်တဲ့ အကွက်ထဲ ဝင်လာပြီပဲ။

“ရန်”

“ဟင်”

“ဝန်းတို့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ကြရအောင်နော်၊ မိသားစုတွေပဲ ရန်ဖြစ်နေကြတာ ကြောက်ပါဘူး”

သူ့ ငြိမ်သက်နေမိသည်။ မင်းအဖေက ငါ့အမေကို အညှိုး အစားနဲ့ နှိပ်စက်ခဲ့တာပဲ မြဝန်းရံ။ မင်း ပေးဆပ်ရမယ်။

“ပေဇေကိုလည်း ဝန်း တောင်းဆိုမယ်၊ အန်တီသော်တာ လို့ လူတစ်ယောက်ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပါဘူး”

မင်း လိမ်ညာဟန်ဆောင်နေတာပဲ မြဝန်းရံ။ တကယ်တော့ မင်းတို့သားအဖက မေမေ့ကို အစေအပါးတစ်ယောက်လိုပဲ သဘော

ထားတာမဟုတ်လား။ အေးအေး ဖိနပ်တိုက်နေရတဲ့ မြင်ကွင်းအား ရန် ဆွေဝမ်းမြောက်စရာ။ ပြီးတော့ အေးအေးတို့ဖိနပ်ရဲ့ မာန်မဲပြုစုတွေ့ ရန် မျက်ဝန်းတွေ တင်းမာလာရသည်။

မြဝန်းရဲ့ ခရိုင်မိဆောင် ယန်မပျက်နေရသည်။ ရန်ချက်ဝန်း တွေက မိန်းကလေးတွေကို ညှို့ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု မတ်ဝန်းကျင်က ပြော၏။ ထိုမျက်ဝန်းတွေက မြဝန်းရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လှစေတတ် ရှိနေ၏။

“ရန်...စားလေ၊ ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“မြဝန်းရဲ့”

“ဟင်”

“ကိုယ်လည်း မြဝန်းရဲ့နဲ့ ပြဿနာမဖြစ်ချင်တော့ဘူး၊ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် မိတ်ဆွေတွေအဖြစ်ပဲ နေကြရအောင်”

“ရန် တကယ်ပြောတာလားဟင်၊ ဝန်းက အဲဒီလိုဖြစ်ချင် နေတာပါ”

ရန်စကားတွေကြောင့် ဝန်း ပျော်ရွှင်ကျေနပ်သွားစေလေ

သည်။ အထက်ကဲ့သို့သော ချောမောခန့်ညားလွန်းနေတဲ့ ရန်သော် တာဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုတွေကို ဝန်း ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်ပါတယ်။

“ရှေးဘဝက ရေပက်တွေလားပဲမသိဘူးနော်၊ ရန် တွေတွေချင်းပဲ ရန်ကို ဝန်း စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့ရပါတယ်၊ ရန်နဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်တယ်”

“မိတ်ဆွေအဆင့်ပဲလား ဝန်း”

“ရန်နော်...ရှင်ကို အရမ်းအမြင်ကတ်တာပဲ၊ ဝန်းကို အဲဒီလို ပြုမူတာမျိုး ဝန်း သဘောမကျပါဘူးနော်”

အကြည့်တွေက ခူးရှုနေသည်။ မြဝန်းရဲ့ မျက်ဝန်းလေး တွေက ကြည်ဘောက်ဝင်းလက်နေသည်။ ရန်သော်တာရဲ့ ရင်ထဲ မှာတော့ နာကျင်ကြေကွဲနေရ၏။ မင်းနဲ့ ချစ်သူတွေ မဖြစ်ချင်ပေ မယ့် ငါကတော့ မင်းအချစ်တွေကို ရအောင်ယူရတော့မှာပဲ မြဝန်းရဲ့။ ငါ့အဖေ ဘဝတစ်လျှောက် ခံစားခဲ့ရတဲ့ နာကျင်ကြေကွဲမှုတွေ ဖင်း ခံစားဆဲရမယ်။ မင်း မလွဲမသွေပေးဆပ်ရမယ့် ပေးဆပ်မှု

တစ်ခုပဲ။

“ကိုယ့်စိတ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ တင်းတားပေးမယ့် ဝန်း
မျက်နှာလေးကို မြင်တွေ့ရတာများလို့လား မသိဘူးကွာ ထိုယ်
ဝန်းနဲ့ ရန်မပြစ်ချင်တော့ဘူး၊ ဝန်းထို မေ့မတ်ဖို့ ကြိုးစားပေးမယ့်
မရဘူး”

“ဝန်းလည်း ဒီလိုပါပဲ ရန်ရယ်၊ ဝန်း တရင်းတနှီးနေခဲ့တဲ့
တာ ရန်ပဲရှိနေတာပါ”

ဝန်းက ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် ဆိုမိလေသည်။ ရန်မျက်ဝန်းတွေတ
တကာယုံကိုပဲ နှစ်သက်စွဲလမ်းစရာကောင်းတဲ့ ညှို့မျက်ဝန်းတွေပါပဲ
နော်။ အနမ်းတွေကိုလည်း ဝန်း မြတ်နိုးစွာ အမှတ်ရနေတာပါပဲ။
နှလုံးခုန်သံတွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်လျက်နှင့် ခေါင်းလေးငုံ့ကာ စားနေ
မိသည်။

“သွားဆိုနော် ဝန်း”

“အင်း”

စားပြီးတော့ သွားကြည့်ဟုပြောပြီး ဝန်းလတ်လေးကို ရှိ

ဆုပ်တိုင်လိုက်သည်။ မျက်တောင်လေးတွေ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်ကာ
မြဲဝန်းရဲက မော့ကြည့်၏။ ရန်ကတော့ မြဲဝန်းရဲရဲလက်လေးကို
ဆွဲယူကာ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။



အသန်း [၁၇]

ဝန်းစိတ်တွေက တက်ကြွရွှင်လန်းနေလေသည်။ ရန်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်ပြီးထဲက ဝန်း အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်စေရန် အိမ်မှုကိစ္စတွေကို သင်တို့မိနေ၏။

“သမီးလေး ခြဝန်းရုံရယ်၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေက သမီးမှလုပ် စရာမလိုပါဘူး၊ သမီးလေး အနားယူပါ၊ ပညာပဲကြိုးစားပါ”

“အန်တီသော်တာလို ဝန်း အရမ်းပဲ မိန်းမပီသချင်တယ်၊ မိန်းကလေးဆိုတာ အိမ်မှုကိစ္စတွေ၊ ဟင်းထမင်းချက်တာတွေတွေ့ ဖိတ်ဝင်စားသင်တာပေါ့နော်”

“ဝန်းလေးက သင်စရာမှမလိုတာပဲ၊ မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်၊

အန်တီသော်တာ လုပ်ပေးပါ့မယ်”

“ဟင့်အင်း...ဝန်းကိုယ်တိုင်ပဲ သင်ချင်တယ်၊ သင်ပေးပါနော် အန်တီသော်တာ”

“တော်ကြာ သမီးပေးဖေက သဘောမကျရင် ခက်မယ်လေ”

“ဟင့်အင်း...ဝန်း သင်ချင်တယ်၊ ဖေဖေက ဝန်းတွေ့တဲ့အတိုင်းပဲ နေပါလို့ပြောထားတာ ဝန်း သင်ချင်တယ်၊ ဝန်းက အဖက်ဖက်ကနေ ပြည့်စုံချင်တယ်၊ တော်ချင်တယ်”

ရန်ပိတ်ထဲမှာ ဝန်းကို အထင်ကြီးပြီး ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေချင်တယ်။ တန်ဖိုးထားဆောင်ရွက်တယ်။ ရန် အမြဲတမ်းပဲ ဝန်းကို ချစ်နေဆဲချင်တယ်။ ဝန်း အနမ်းပဲ စိတ်အေးနေတယ်ရန်ရယ်။

“ဝန်း ပညာလည်း ထူးချွန်အောင် ကြိုးစားမယ်၊ အိမ်ကိစ္စတွေကိုလည်း ကျွမ်းကျင်အောင် ကြိုးစားမယ်၊ ဝန်းကို သင်ပေးပါနော်”

“သမီးလေး သင်ချင်နေတယ်ဆိုရင်တော့ အန်တီသော်တာ။”

သင်ပေးပါ့မယ်”

“အင်း”

ဝန်း အန်တီသော်တာနှင့်အတူ အိမ်မှကိစ္စတွေ သင်သည်။ ဒေါ်ချိုဝင် လန့်နေ၏။

“ဝန်းလေး ဘာဖြစ်လို့ သင်ချင်ရတာလဲဟင်၊ ဒေါ်ချိုတို့ ပြီးသားပဲကွယ်၊ ဒေါ်ချို လုပ်ပေးမှာပေါ့”

“ဝန်း တတ်ထားချင်လို့ပါ၊ အဖက်ဖက်ကနေ ဝန်းကလည်းတတ်ကျွမ်းချင်လို့ပါ”

ဖေဖေသိသွားတော့ ဝန်းကို ဘာမှမလုပ်ဖို့ ပြောသည်။ အန်တီသော်တာနှင့် ဒေါ်ချိုကို ဆူ၏။

“ဝန်းကိုယ်တိုင် အတင်းအကြပ်သင်တာပါ ဖေဖေ ဝန်းပေးပါရစေနော်၊ ဝန်း ဝါသနာပါလို့ပါ”

“ဝန်း ပညာရေးပဲ ဦးစားပေးပါ၊ ဖေဖေက သမီးကို ပေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ စည်းစိမ်တို့ အပြည့်အဝနေစေချင်တယ်၊ အိမ်မှကိစ္စတွေ ဝန်း မသင်နဲ့”

“ဝန်းဆန္ဒပါ ဒေဒေ၊ ဝန်း ဖျော်သလိုနေပါရစေအော်၊
ဝန်း မဝင်ပန်းပါဘူး”

ရန်သော်တာရယ် ဝန်းက ရှင်ရဲ့ဇနီးမယားကောင်း ပီသ
ချင်ပါတယ်။ ဝန်း ဒါကြောင့် ကြိုးစားနေတာလေ။ ရန်က သူမအား
မြတ်မြတ်နိုးနိုး ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံနေ၍ ဝန်း ဖျော်ချင်ကျေနပ်
ရ၏။

“ရန်”

“ဝန်း ပြောလေ”

“ဝန်း အရမ်းကြီးစားနေတယ်သိလား၊ ရန် ဖြစ်ဆချင်တဲ့
ဆန္ဒတွေကို ပြည့်စွမ်းပေးဖို့လေ”

ဝန်းကိုယ်လေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ မှီထွယ်လာသည်။
ရန်စိတ်ထဲမှာ နာကျင်စွာ ပြည့်နှက်နေပြီး ဆန္ဒရှိသော်လည်း အလိုက်
သင့် ပျှောက်ထားမိသည်။ မင်းကို ငါ မချစ်ဘူး မြဝန်းရုံ။ ကောင်း
တယ် မင်း အိမ်ထဲကွဲတွေ သင်ထား၊ စမ်းပါ။ မင်းလုပ်ရမယ်။
ငါ့အစေအပါးဘဝမှာ တစ်သက်လုံးနေစေရမယ်။

“ရန်”

“ဟင်”

“ကျွန်မကိုချစ်ရဲ့လား”

“အင်း”

“ဟာကွာ...ရန်အသံကြိုးက အေးစက်လိုက်တာ၊
ဝန်းစိတ်တွေတောင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရတယ်”

ငါ့မချစ်ဘူး။ မင်းကို လုံးဝမချစ်ဘူး။ ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံ
စိတ်ထဲမှာ ငါ့အမေအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာတတ်အောင် မင်းကို
အသုံးချရမယ် မြဝန်းရုံ။ သူ့လက်တွေက မြဝန်းရုံအား သိုင်းဖက်
ထားပေမယ့် အင်အားတွေမဲ့နေသည်။ သူ အမုန်းဆုံး ရေမွှေးနံ့က
ပြိုဝန်းရုံကိုယ်မှာ ရနေသည်။ သူက ဘယ်လိုရေမွှေးအနံ့ပုံဖြစ်ဖြစ်
ပန်း၏။ မနှစ်သက်။ သူ့စိတ်တွေက ဒေါသတွေနှင့် အမြဲတမ်း
ယောက်ကွဲပြီး မည်သည့်အနံ့ကိုမှ မနှစ်သက်တတ်ပေ။

မင်းကို မုန်းတီးနေအောင်လို့ ငါမုန်းတဲ့ ရေမွှေးနံ့စူးစူး
မင်းကိုယ်မှာ ရှိနေစေတာပဲ။ မင်းကို အမြဲတမ်း မုန်းတီးနေချင်

တယ်။ မချစ်မိအောင် ငါမုန်းတဲ့အနံ့၊ မင်းကိုယ်မှာ ရွဲနေတာ။

“ရန်... ဝန်း အရမ်းပိုးရိမ်နေတယ်။ ရန်ဆီက အချစ်တွေ မရမှာလေ”

“ဘာဖြစ်လို့ မချစ်ရတာလဲ။ ဝန်းတို့ချစ်တယ်။ ကိုယ်အရမ်း ချစ်ပါတယ်”

ရန်လတ်တွေက ဝန်းခန္ဓာကိုယ်လေးအား သိမ်းကြိုးဖက် လိုက်ပြီး ချက်နှာချင်းအပ်လိုက်သည်။ ခြဝန်းရံ ငါလည်း ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်ဘူး။ စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး။ နမ်းဖို့ဆို တာ ဝေလာဝေးပဲ။ ဒါပေမယ့် မင်းကတော့ ငါ့ချစ်ခြောက်နိုးတဲ့ မိန်းကလေး ခြစ်မလာနိုင်ပါဘူး။ ငါ့အမုန်းဆုံးပဲဖြစ်လာမှာပါ။ ဟုတ်တယ်။ မင်းက ငါ့ရဲ့အမုန်းတီးဆုံး မိန်းမပဲ။

“ကိုယ် ဝန်းတို့ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရတာကြောက်တယ်။ ဖေဖေက သဘောတူမှာမဟုတ်ဘူးထင်တယ် ဝန်းရယ်။ မေမေ့ကို မုန်းနေတာဆိုတော့ လက်ခံပါ့မလား”

သူ့လက်တွေက ဝန်းကိုယ်လေးကို ပွတ်သင်ချောမြေ့နေ

သလို သူ့ညှို့မျက်ဝန်းတွေကလည်း မြဝန်းရံရဲ့ မျက်ဝန်းလေးဆီ ဖူးရူးလေး ရောက်နေသည်။ မင်းကို ညှို့ယူဖမ်းစားရမယ်။ မင်း ငါ့ကိုစွဲသမ်းကြီးစွာ ချစ်ခင်နှစ်သက်နေစေရမယ်။ အဖိုဆို၍ ယင်ဖို ဖင် မသမ်းခဲ့ဘူးသေးသော အပျိုစင်နုနုထွတ်ထွတ်လေးဖြစ်တဲ့ မြဝန်းရံရဲ့ အချစ်တွေကို ရယူဖို့ မခက်ခဲပေ။ ညက အေးစက် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ရန်နှင့်ဝန်းတို့ တွေ့ဆုံနေကြတဲ့ နေရာလေးမှာ ပုဏ္ဏရိပ်ဝန်းခြုံတွေ ရှိနေ၏။

“မေမေ... သားရန်မမှားပါဘူး။ အိမ်ထောင်ရေးသက် ကမ်းတစ်လျှောက်လုံး တိုက်ချင်းစာတရား ကင်းမဲ့ခဲ့တဲ့ ဖေဖေဦးတိမ် ယ် တိုက်ချင်းစာတတ်လာအောင်ပါပဲ။ သားရန် ရက်စက်ပြရတော့မှာ ပဲလေ”

မြဝန်းရံရဲ့ နှင်းဆီငုံနှုတ်ခမ်း တူတူအမ်းအမ်းလေးတွေကို ပုဏ္ဏကြည်ညာ နှမ်းမိသည်။ မုန်းတီးမှုတွေပဲ သူ့နှလုံးသားတွေထဲသို့ ပိုဝင်လာရ၏။ ခြဝန်းရံအား အပေါ်စားဆန်ဆန် ပုဏ္ဏရိပ်ပင်နား ပြာ ချိန်းတွေ့ခဲ့၏။ ရန်မလုပ်ချင်ပေ။ မနှစ်သက်ဆုံးအလုပ်ပဲ။

“ရန်”

“ပြောလေ ဝန်း”

“ဝန်းတို့လက်ထပ်ကြမယ်၊ ဖေဖေအတွက် မပူပါနဲ့နော်၊ ဝန်းဆန္ဒတွေကို ဖေဖေက ဖြည့်စွမ်းပေးမှာပါ”

“ကိုယ်ကတော့ ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ မနေချင်ဘူး၊ ဝန်းနဲ့ အတူ ဘဝကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းချင်တယ်”

“ဟင်”

“ကိုယ်တို့ထွက်ပြေးကြမယ်၊ ဖေဖေက ဘယ်နည်းနဲ့မှ သဘောတူလက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး၊ သိသွားရင် ခွဲမှာပဲ၊ ကိုယ်လည်း ဝန်းနဲ့ မခွဲနိုင်တော့ဘူး၊ ထွက်ပြေးကြရအောင်နော်”

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ် ရန်၊ ဖေဖေက လက်ခံမှာပါ၊ ဝန်း အတင်းအကြပ်ပြောပါလေ၊ ဝန်းချော ရန်ချော ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ က ရှိသေးတယ်၊ အဓိက ရန်က ဆေးကျောင်းတက်လက်လေ”

“ကိုယ်ဆင်တက်မှာပါ၊ တိုယ်က သောကျိုးပါဝန်း၊ မပူပါနဲ့၊ အရှေးကြီးတာက ဝန်းနဲ့မဝေးစေဖို့ပဲ”

ဝန်းကတော့ ရန်နှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ လက်ထပ် မင်္ဂလာပြုကြီး ကျင်းပလိုသည်။ ဖေဖေက လက်ခံမှာပါ။ ဝန်းဆန္ဒ ပဲ။ ပြီးတော့ ရန်ကလည်း ပညာတတ်၊ ဆရာဝန်လောင်း တစ်ယောက်။ ရှင်ရည်ကလည်း သန့်ပြီး ချောမောခန့်ညားသူ။

“ဖေဖေလက်ခံမှာပဲ၊ ဝန်းနဲ့ရန်တို့ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် ခမ်းခမ်းနားနား ကျင်းပချင်တယ်၊ ဖေဖေ သဘောတူ လာအောင် ဝန်း လှုပ်နိုင်ပါတယ် ရန်”

“မဖြစ်ဘူးဝန်း...ကိုယ်သိတယ်၊ ဖေဖေက လက်ခံမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ တိုယ့်မေမေက ဖေဖေရဲ့ အမုန်းဆုံးမိန်းမလေ”

“ဝန်းက ဖေဖေရဲ့ အချစ်ဆုံးသမီးပါ၊ ဝန်း စိတ်ချမ်းသာ ဖို့ ဖေဖေ ဖြည့်စွမ်းပေးမှာပါ ရန်ရယ်”

ရန်ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာဖြင့် ဝန်းအကြည့်တွေက တောက်ပ နေသည်။ ချစ်သူအား ဘဝကို ရုန်းကန်ပြီး တည်ဆောက်ရမှာကို ဝန်း ခေလိုလားမိပေ။ ရန်ပြောသလိုပဲ ဖေဖေက သဘောတူပါ့မလား။

“ရန်ကို အခက်အခဲတွေ အကြပ်အတည်းတွေနဲ့ ရင်မဆိုင်

စေချင်ပါဘူး၊ ဖေဖေလက်ခံအောင် ဝန်း တောင်းဆိုမှာပါ”

“ကိုယ်ကတော့ ဖေဖေကို အသိမပေးချင်ဘူး၊ ကိုယ့် နောက်ကို ဝန်း လိုက်ခဲ့ပါ။ ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား ဝန်းရယ်”

မြဝန်းရဲ့ရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးအား တင်းကြပ်စွာ ပွေဖက်ထား ရင်း ရန်ပြောနေမိသည်။

“ကိုယ်ကတော့ ဝန်းကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး ဝန်း၊ ကိုယ့်နောက်လိုက်ခဲ့ပါ။ ကိုယ့်ကို ယုံကြည်တယ်မဟုတ်လား ဝန်း”

“ယုံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရန် ဖင်ဝန်းမှာတော့ ဝန်း စိတ်ပူတယ်၊ ဖေဖေကို ပြောကြည့်ကြရအောင်နော်”

“မဖြစ်ဘူး၊ ဝန်း သိတာနဲ့ ကိုယ်တို့ကို အတင်းအကျပ် ခွဲမှာပါ။ ကိုယ့်နောက်ကိုပဲ ဝန်း လိုက်ခဲ့နော်”

“အန်တီသော်တာကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်၊ ဖေဖေက ပိုပြီး မုန်းတီးမှာကြည်းသွားမှာပေါ့ ရန်၊ ဖြစ်ပါ့မလားဟင်”

“ဝန်း သတ္တိမရှိဘူး၊ ရန် သိသွားပြီ၊ ကိုယ့်ကို ဝန်းမယုံ ကြည့်တာမဟုတ်လား၊ အထင်မကြီးတာပဲ၊ ကိုယ်ယောကျ်ားပါ။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ ထူထောင်နိုင်တယ်”

ဝန်းကိုယ်လေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ဖယ်ခွာစေပြီး ရန် ထလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာလေးက တင်းမာသွား၏။ ဝန်း မျက်ဝန်း လေးတွေက ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ရန်ရယ်...အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ နော် ဝန်းက ငယ်စဉ် လေးထဲက ဆင်းဆင်းရဲရဲ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဖြတ်သန်းလာခဲ့ပါ။ ခံနိုင်ရည်ရှိပြီးသားလေ၊ ရန်က”

“မလိုပါဘူး...ကိုယ်ခေါ်ရာနောက်ကို ဝန်း လိုက်ခဲ့ရင် ပြီးပြီ၊ မေမေအတွက် မပူပါနဲ့၊ ကိုယ်တို့ခေါ်ထားမယ်”

“ဝန်းကြောင့် ရန် အခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာ”

“ကိုယ့်နောက်ကိုသာ ဝန်း လိုက်ခဲ့ပါ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း ရုန်းကန်ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုရင်ပေါ့”

ရန်ကတော့ ဝန်းကို ကျောခိုင်းပြီး အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာခဲ့

သည်။ မင်း ငါနဲ့အတူ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ သောကတွေနဲ့ ဖြတ်သန်းရ
မယ် မြဝန်းရံ။ ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာနေပြီး မင်းအိမ်နဲ့သြဇာ မခံနိုင်ဘူး။
မင်းဟာ ငါအမုန်းဆုံး နန်းဗုဒ္ဓအဖြစ် ငါ့အနားမှာ စိတ်သောက
ကြီးစွာနေရမယ်။ မင်း ပေးဆပ်ရမယ်။ သူ့အိပ်ခန်းထဲ ရောက်တဲ့
အထိ သူ့စိတ်တွေ မွန်းကြပ်နေလေသည်။



အမုန်း [၁၈၆]

“သားရန်”

“မေမေ”

“မင်းနဲ့ မြဝန်းရံလေးတို့ ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြတာလား”

ဒေါ်သော်တုအသံက တင်းမာခက်ထန်နေသည်။ ညက
မိမိအိပ်ခရရို့ အပြင်ထွက်လာတော့ ခြံထဲမှာ သားရန်နှင့် မြဝန်းရံ
လေးတို့ ချိန်းတွေ့နေတာ တွေ့လိုက်ရ၍ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရ၏။
ထင်မှတ် ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြ၍လည်း မိမိ ဘယ်လိုမှ လက်မခံ
နိုင်ဘဲ ဖြစ်ရသည်။ ဒီလောက်မြန်မြန်ဆန်ဆန် ချစ်သူတွေဖြစ်ကြ
တာ မရှိသေးဘူးဟု ထင်မိနေ၏။

“ခေမေလတ်မခံနိုင်ဘူး သားရန်၊ မြဝန်းရံလေးကို”

မင်းချစ်တယ်ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မြဝန်းရံကို မင်းနှိပ်စက်ဖို့ မဟုတ်လား၊ ပြောစမ်း”

ရန် ဘာမှမပြောခဲ့။ မေမေအတွက် ဒီထဲဝက်တွေ လက်တုံ့ပြန်သင့်သည်ဟု ထင်မိ၏။

“ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးကို မေမေကြိုက်ဘူး ရန်သော်တာ၊ မြဝန်းရံလေးနဲ့ ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေစမ်း၊ မေမေ့ကို စိတ်သောကရောက်အောင် မင်းလုပ်မလို့လားဟင်”

မေမေမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ သူ့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ဘူးခဲ့သော ဒေါသတွေကို ရန် တွေ့မြင်နေရလေသည်။ မေမေ ဦးတိမ်ယံက မေမေ့ကို ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်လာတာပါ။ မေမေ ဘယ်တော့မှ စိတ်ဆိုးဒေါသတွေ မဖြစ်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား။

“မြဝန်းရံလေးမှာ အပြစ်မရှိဘူး ရန်သော်တာ၊ မေမေ့အမှားတွေ၊ မေမေ့ကံကြမ္မာတွေကို မင်းက မြဝန်းရံကို ပုံချခေါ်လား”

မေမေ့ကို စိတ်သောကရောက်အောင် သားရန် ဖန်တီးတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မေမေ့ဦးတိမ်ယံရဲ့ ရက်စက်ညှင်းပန်းမှုတွေကို သားမုန်းတယ်။ နာကြည့်တယ်။ ကျေးဇူးတရားတွေ ဘယ်လို ပဲရီရို သားရန် မခံစားနိုင်လို့ပါ။

“မေမေ့စကားတွေကို နားထောင်ပါ သားရန်၊ မြဝန်းရံတို့ ဒုက္ခပေးပါနဲ့၊ မေမေ တောင်းပန်ပါတယ်၊ မင်း မြဝန်းရံကို လုံးဝမပတ်သက်ချဘူး”

“သားရန် မြဝန်းရံကိုချစ်တယ်”

“ဘာ”

“မြဝန်းရံကို သားလက်ထပ်မယ်”

“မမြစိတူး သားရန်၊ မင်း လုံးဝမဖြစ်ဘူး၊ မေမေကတော့မထူးဘူး၊ တားရမယ်၊ ကိုတိမ်ယံကလည်း သဘောတူလက်မှတ်မဟုတ်ဘူး မင်း လုံးဝလက်မထပ်ရဘူး၊ မြဝန်းရံ စိတ်သောကရောက်ရမယ့် ဘယ်လိုအကြောင်းကိုမှ မေမေလက်မခံဘူး”

ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ မြဝန်းရံကို လက်ထပ်မယ်။ လုပ်သင့်

တဲ့ အလုပ်ဟု ရန် ထင်ထားသေးသည်။ မေမေက ဖေဖေ ဦးတိမ်
ယံအပေါ် အနစ်နာခံလွန်းနေ၏။ မဟာရားဘူး။ မေမေအတွက်
ရန် မခံစားနိုင်တော့တာပါ။

“မဖြစ်ဘူး... မဖြစ်ဘူး သားရန်၊ မင်း မြဝန်းရံကို မထိရ
ဘူး၊ မင်းချစ်တယ်ဆိုတာ မေမေ မယုံဘူး။ လက်လည်းမခံနိုင်ဘူး။”

မေမေက ဇွတ်အတင်းပင် တားဆီးနေသေးသည်။ ရန်ကို
ကတိတွေတောင်းနေ၏။

“မေမေ့ကို ကတိပေးစမ်းပါ ရန်၊ မြဝန်းရံလေးကို
လက်မထပ်ရဘူးလို့လေ၊ ကတိပေးစမ်း။”

“မြဝန်းရံကိုပဲ တားဆီးပါ မေမေ။”

မေမေက အထပ်ထပ်တားဆီးပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။
ရန်သော်တာကတော့ လက်သီးတွေကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထား
မိ၏။ မေမေဘဝတစ်သက်လုံး ဦးတိမ်ယံအပေါ် အနစ်နာခံပေးဆုံး
နေတော့မှာလားဗျာ။

မြဝန်းရံ မင်းဆုံးဖြတ်ပါ။ မင်းတံကြားမှာပဲလေ။ ငါတော့

ဇွတ်အတင်း လက်မထပ်ပါဘူး။ မင်းစဉ်းစား။

သူ့အကြည့်တွေက အဆေးသို့ စူးရှစွာ ရောက်နေသည်။

မြဝန်းရံ အရိုက်တွေထဲ သူ့ဇွတ်ဝန်းတွေထဲမှာ ဖယ်ထုတ်၍မရအောင်
ဖြစ်နေရ၏။ ငန်းကျော်ဆွေးထနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးငုံငုံလေးကို သူ
နင်းရှိုက်ခဲ့မိတာ မှုတ်မိ၍မရ။ မင်းကို အမှတ်မရအောင်ဘူး မြဝန်းရံ။
မုန်းချင်တယ်။ ငါငယ်စဉ်လေးထဲက မြင်တွေ့နေခဲ့ရတဲ့ မေမေနှလုံး
သားထဲမှာ နာကျင်မှုတွေကို ငါဘယ်လိုမှ မမှတ်မိရဘူး။

“ရန်”

“ဟင်”

မြဝန်းရံရဲ့အသံ သူ့နောက်ကျောဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။
မေမေပြန်ထွက်သွား၍ အခန်းတံခါးက မပိတ်မိပေ။

“အန်တီသော်တာက ရန်ကို ဝန်းနဲ့ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း
နေဖို့ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လားဟင်”

“ဟုတ်တယ် ဝန်း၊ မင်းနဲ့လက်မထပ်ဖို့ ကိုယ့်ဆီမှာ
ကတိတောင်းတယ်”

“ရန် ဘာပြောလိုက်လဲ၊ ကတိပေးလိုက်ထား”

“ဟင့်အင်း”

“အမလေး...တော်ပါဆေးရဲ့ ရန်ရယ်၊ ဝန်း စိတ်ကလိုက်ရတာ”

“ဝန်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်က အဓိကပါပဲလေ”

အန်တီသော်တာပြောတဲ့ စကားတွေကို ဝန်း ကြားရသည်။ ရန်သော်တာက ဝန်းကိုချစ်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ လက်ပံထပ်ရဘူးတဲ့။ ဗေဒဖော်သွားရင်လည်း ရန်သော်တာက ဝန်းကိုချစ်တယ်ဆိုတာ လက်ခံယုံကြည်မှာမဟုတ်ပါဘူး။

“ဝန်း မေးမယ်နော်၊ ရန်ကရာ ဝန်းတို့ ချစ်ရဲ့လားဟင်၊ တကယ်ပဲ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ ချစ်တာလား”

မြဝန်းရဲ့ရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကို ဧည့်ခနဲ ဖွဲ့ယူသိုင်းအက်လိုက်လေသည်။

“အို”

နှုတ်ခမ်းလေးဆိုမှ အထိတ်တလန့်နှင့် ငြီးတွေးသံလေ။

ယံ့ယာထွ်ရင်နှင့်

ထွက်ပေါ်လာ၏။ ရန်အကြည့်တွေက သူမမျက်ဝန်းတွေထဲအထိ ဖူးစိုက်နေသည်။

“ဝန်း မယုံဘူးလား၊ ကိုယ် သက်သေပြရမလားကွာ၊ ငပြာလေ”

“ပတ်ဝန်းကျင်က မယုံချင်နေပါစေရန်ရယ်၊ ဝန်းကတော့ ယုံကြည်ပါတယ်နော်”

ရန်စိတ်ထဲမှာ ကြိတ်ပြီး သဘောကျသွားရလေသည်။ ပင်းဆီက ဒီစကားမျိုးပဲ ငါကြားချင်တာမြဝန်းရဲ့။ ရန်သော်တာဆိုတာ ငါ့ကို မင်း ဇွဲလမ်းနှစ်သက်ပြီး ငါထားရာနေ စေရာသွားရ ယုံဘဝကို မင်းရောက်စေရမယ်။ ငါက အချစ်ရဲ့အတွေ့အထိ မငွေအထက်တွေနဲ့ ဖမ်းစားညှို့ယူထားတာပဲ။

“ဘယ်လိုဘဝမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်နောက်ကို ဝန်းလိုက်မယ်၊ ဘဝကို ရင်ဆိုင်ပါ့မယ်၊ ရန်ထားရာနေ စေရာသွားပါ့မယ်နော်”

“ဝန်းရယ်”

မြဝန်းရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကို ခပ်တင်းတင်းလေး ဖက်ထားမိ

သည်။ သူထားရာနေ စေရာသွားမည်ဆို၍ ရန် ကျွန်ုပ်သွားရ
သည်။ ဖြစ်သင့်တယ်။ အဲဒီလိုပဲဖြစ်ရမယ်။ မင်းက ငါ့ရဲ့အစေ
အပါးကျေးကျွန်လေ။

“ကျွန်မ ရှင်ကို ချစ်ခြင်းမိားရယ်တယ် ရန်ဆောင်တာ
ရယ်၊ ကိုယ့်ကို ဝန်း အရမ်းချစ်ပါတယ်။ ကိုယ်အော်ရာ ဝန်းလိုက်
ပါတော့မယ်နော်”

မြဝန်းရဲ့ရဲ့လက်တွေက တုံ့ပြန်ပြီး ဖက်ထွယ်လာလေ
သည်။ မျက်နှာလေးက မော့လာ၏။

“မြဝန်းရဲ့လေးကို မင်း ဒုက္ခမပေးပါနဲ့နော်။ ခေမေလက်
မခံဘူး၊ မြဝန်းရဲ့မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး။ ခေမေအပြစ်နဲ့ မေမေ
ကံကြမ္မာပါ”

မေမေစကားတွေကို ရန် ပြန်၍ကြားယောင်လာလေ
သည်။ အပြစ်ကင်းစင်နေတဲ့ မျက်ဝန်းတောက်တောက်လေးက
လှပသန့်စင်လွန်းနေ၏။ ရန်စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ သူ့
ခန္ဓာကိုယ်မှာ စွဲထင်နေတဲ့ ရေမွှေးနံ့က သူ့ရင်ထဲမှာ အမုန်းတွေက

တိုးပွားလာရ၏။

“ကျွန်မတို့ ထွက်ပြေးကြရအောင်နော်၊ ဝန်းလည်း ကိုယ့်နဲ့
မခွဲနိုင်တော့ဘူး၊ ရန်နောက်ကို ဝန်း လိုက်ပါ့မယ်နော်”

“ဝန်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလား”

“အင်း”

“ခဏနေရင် ရန်တို့ အပြင်ထွက်ကြမယ်၊ ဝန်း ကိုယ့်
နောက်ကို လိုက်ခဲ့နော်”

“အင်း”

ရန်ကတော့ မြဝန်းရဲ့အား လက်ထပ်ယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေသည်။ မင်း ငါ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ရမယ် မြဝန်းရဲ့။

“ခင်းအဖေဆီက ဘာဝစ္စည်းမှ မယူလာပါနဲ့ မြဝန်းရဲ့၊
ကိုယ်တို့ဘဝကို ကိုယ်တို့အဖွဲ့အစည်း တူဆောင်ကြရအောင်”

“ရန်သဘောပါပဲ”

မြဝန်းရဲ့ကို ခေါ်ပြီး ရန် တိတ်တဆိတ်လေး ထွက်လာခဲ့
လေသည်။ မေမေကိုတော့ သားရန် တောင်းပန်ပါတယ်။ သူတို့

စိတ်ထဲမှာ ကိုယ်ချင်းစာတရားလေး နည်းနည်းပဲရှိနေစေချင်လို့ပါ။

“ရန်”

“ပြော”

“အန်တီသော်တာ့ကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်၊ ဖေဖေက

စိတ်ဆိုးမလား၊ ဝန်း စိတ်ပူတာက အန်တီသော်တာ့ကိုပဲ”

“ဖေဖေ ဦးတိမ်ယံက မေမေ့ကိုတော့ ထားမှာပါ၊ မောင်၊

မထုတ်ပါဘူး ဝန်းရယ်၊ ခမည်းခမက်တော်စပ်သွားပြီ မဟုတ်လား”

“အန်တီသော်တာ့အတွက် ဝန်း စိတ်ပူတာပါနော်”

ရန်လက်မောင်းတွေကို ဝန်း တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထား၊

မိလေသည်။ ဖေဖေ ဘာပြောမလဲ။ သမီးမိုက်လို့ပြောမလား။

ဝန်း ဘာတွေဖြစ်သွားပြီလဲမသိပါဘူး ဖေဖေရယ်။ ရန်ကို မြင်ပြန်

ချင်းပဲ ချစ်မိသွားမယ်။ ကံကြမ္မာပဲလားဟင်။

“မင်း မြဝန်းရံကို ချစ်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ရန်သော်တာ၊ မေမေသိတယ်”

ရန်မေမေ အန်တီသော်တာ ပြောတဲ့စကားတွေကို ကြား

ယောင်မိလာတော့လည်း ဝန်း တုန်လှုပ်မိသည်။ ဒါပေမယ့် ရန်ကို

ချစ်မိသွားပြီဆိုတော့လည်း သူထားရာနေ စေရာသွားရတော့မှာပဲ

လေ။ ရန်နောက်ကို ဝန်း လိုက်လာမိပြီပဲ။ အန်တီသော်တာက

ဟန့်တားပိတ်ဖင်နေ၍ ဝန်း အလောတကြီး ရန်နောက် လိုက်လာခဲ့

ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဝန်း”

“ဟင်”

“မင်းအဖေဆီက ဘာမှယူမလာခဲ့ဘူးနော်”

“မယူလာပါဘူး၊ ဝိုက်ဆံပဲ နည်းနည်းပါးပါး ယူလာ

တယ် ရန်”

“ကောင်းတယ်၊ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ပြီး ဘာ

ကို ကြိုးစားကြမယ်”

“ရန်သဘောပါပဲလေ”

ရန်ရင်ခွင်ထဲမှာ ဝန်းဘဝက အရာရာကို ပြီးပြည့်စုံနေ

သည်ဟု ဝန်း ထင်မှတ်ထားမိလေသည်။

“ဝန်းအတွက် အခါကအတူဆုံးက ရန်သူ ချစ်ခြင်းအတ္ထာ
တွေကို ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိနေဖို့ပါပဲလေ”

ချစ်သူရင်ခွင်ထဲသို့ ဝန်း တိုးဝင်ဖက်တွယ်ထားမိလေ
သည်။ ဖေအကတော့ သမီးနိုင်လို့ ထင်တော့မှာပဲ။ ဝန်း မှားယွင်း
သွားပြီလားမသိပါဘူး။ ကိုကို ဝန်းချစ်တယ်။ သံယောဇဉ်တွေ
ကြီးမားစွာ တွယ်ငြိနေရပါပြီ။ ကိုအတွက် ဝန်း သယ်အရာမဆို
ပေးဆပ်ဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ ငြီးတော့လေ အန်တီသော်တာကို
ဖေဖေ ကိုယ်ချင်းစာတတ်ဆချင်လို့ပါနော်။ ရန်သူထဲမှာ ရှိနေတဲ့
နာကြည်းချက်တွေကိုလည်း ပြေပျောက်သွားဆချင်လို့ပါ။

“ထိုရယ် ဝန်းနဲ့လုံသားတွေထဲအထိ ချစ်မြတ်နိုးရပါ
တယ်လေ”

ချစ်သူ၏ အနမ်းတွေက သူမပါးပြင်လေးပေါ်သို့ တစ်ရှိုက်
မက်မက် ကျရောက်နေလေသည်။



အသန်း [၁၉]

“သော်တာ တောင်းပန်ပါတယ် ကိုတိမ်ယံ၊ သားရန်ကို
ကွန်မ တွေ့အောင်ရှာမယ်၊ မြဝန်းရံလေးကို ရှင်လက်ထဲ ပြန်အပ်
ပေးပါမယ်”

ဦးတိမ်ယံရဲ့ အကြံဉာဉ်တွေက ယခင်ကလောက် တင်းမာ
ခက်ထန်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ သမီးကပဲ ပေးဆပ်ချင်တာလား၊
မောင်ရန်သော်တာကပဲ သမီးကို လက်တုံ့ပြန်လိုတာလား။

“ကွန်မ ဒီကနေ ထွက်သွားပါတော့မယ် ကိုတိမ်ယံ၊
သားရန်ကို ရှာမယ်၊ သမီးလေးမြဝန်းရံကို ရှင်လက်ထဲပြန်အပ်ပေးမှာ
ပါ။ ဖြစ်တော့ သားရန်က မြဝန်းရံကို ချစ်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ မုန်းတီး

နာကြည်းနေမှာပါ။ ကိုတိမ်ယံလည်း ရှာပါဦး။ ဟို...ဟို ကျွန်မသား
ကိုလည်း ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါနော်”

သားရန်ရယ်။ မင်းတော်တော် မိုက်မဲတဲ့ကောင်ပဲ။
သားမိုက်၊ ကျေးဇူးကန်းတဲ့ကောင်။ မြဝန်းရံလေးမှာ ဘာအပြစ်ရှိနေ
လို့လဲ။ ပြီးတော့ မြဝန်းရံက အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ပင် မပြည့်သေး
ဘူးထင်တယ်။ ဘုရားရေ မသော်တာ မတွေးရဲ့တော့။ သားရန်ရဲ့
ပညာရေး ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ သားရန်အကြံတွေက ပက်စက်လှ
ချည်လားကွယ်။

“ကျွန်မ တွေ့အောင်ရှာပေးပါ့မယ်၊ သတင်းစာကြော်ငြာ
ထည့်ပါ့မယ် ကိုတိမ်ယံ၊ စိတ်မပူပါနဲ့နော်”

ဦးတိမ်ယံကတော့ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ရုပ်နေလေ
သည်။ မသော်တာ မင်းကို အပြစ်မပြောချင်တော့ပါဘူး။ အားလုံး
ငါ့ရဲ့အပြစ်တွေပါ။ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
လက်ထပ်ထားရတယ်ဆိုပြီး အနိုင်ကျင့်ခဲ့သည်။ သားရန်လည်း
ခံစားရမှာပဲလေ။

“သားရန်ကို မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီး ကိုတိမ်ယံလက်ထပ်
ပြန်အပ်မှာပါ။ ကျွန်မတို့သားအမိ ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ အပြီးအပိုင်
ထွက်သွားတော့မှာပါ”

ဒေါ်သော်တာ အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပြီး ကိုတိမ်ယံ
အနားကနေ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ သားရန်ကို ရှာရမယ်။ မဖြစ်
ဘူး မြဝန်းရံလေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ မိုက်မဲတဲ့သား ဒီအိမ်ကြီးထဲ
ကနေ ထွက်သွားတော့မယ်။ ကိုတိမ်ယံအနားမှာ ကျွန်မ နေခွင့်မရှိ
တော့ဘူး။ သားရန် မင်းကျေးဇူးကန်းတာပဲ။

“မမကြီး”

“ဟင်...ဒေါ်ချို”

“အစားအမှန်၊ အအိပ်မမှန်နဲ့ ကျန်းမာရေးထိခိုက်နေပါပြီ။
ပုဂံကြီးကို သနားလိုက်တာ၊ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ပင်ပန်းနေပါ
ပြီ”

“ဒေါ်ချို သားရန် မိုက်မဲတယ်၊ လူမဆန်ဘူး၊ မသော်တာ
ပျားဝခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး”

“စိတ်ကိုလျှော့ပါ မကြီးရယ်၊ ကြည့်ရတာ စိတ်ကောင်းလိုက်တာ၊ သားရန်ကိုလည်း အပြစ်မတင်ပါနဲ့လေ၊ သူငယ်စဉ်လေးထဲက မြင်တွေ့ခဲ့ရတော့လည်း စိတ်ခံစားချက်တွေ ရှိနေမှာပါပဲ”

“ကျွန်မ လုံးဝလက်ခံခံနိုင်ဘူး။ ခွင့်လည်းမလွှတ်ဘူး။ မြဝန်းရံလေးမှာ အပြစ်မှမရှိတာပဲ”

သားရန်ရယ် မေမေ သည်းခံနေတာ သားရန်ရဲ့ အနာဂတ်အတွက်လည်း ပါပါတယ်။ သားရန်တညာရေးလေ အခုဘယ်လိုရှေ့ဆက်မလဲ။ ဘာမှလည်း ယူမသွားဘူး။ ဘယ်လိုနေထိုင်စေ၊ သောက်ကြမလဲ။ မင်းတ ခြဝန်းရံလေးကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်တော့မှာမဟုတ်လား။

“ကျွန်မစိတ်တွေ အရမ်းပူရတယ်။ အားလုံး ဒုက္ခရောက်ရတော့မယ် မချီရယ်”

မကြီးရဲ့ ခံစားနေရမှုတွေကို တစ်ခါတစ်ရံ ခေါ်ချီဖတ်စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲရသည်။ အစ်ကိုကြီး ဦးတိမ်ထံ ရက်စက်နေတာ နှစ်တွေကြာပြီပဲ။

“ကိုတိမ်ထံ အရမ်းပဲ စိတ်ထိခိုက်နေပါပြီ မသော်တာအပေါ် ပိုပြီးမုန်းတီးနာကြည်းနေတော့မယ်”

ကိုတိမ်ထံရယ် သမီးလေးမြဝန်းရံကို ရှင် အရမ်းချစ်လေသည်။ သားရန်အပေါ် ဘယ်လိုရည်းနှိမ့်မှ ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်တော့။ ဒေါသော်တာလည်း သားရန်ကိုရှာသည်။ အစအနပျောက်နေ၏။ သတင်းစာကြော်ငြာထည့်လိုက်သည်။ မေမေ့ကို အမြန်ဆက်သွယ်ပါလို့။ မေမေ့ကို အသတ်ဆက်ရှင်သန်စေချင်ရင် သားရန် အမြန်ဆက်သွယ်ပါလို့။ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစိတ်တွေက ရင်ထဲမှာ ပြည့်ကျပ်လှောင်ပိတ်နေရလေသည်။

ဦးတိမ်ထံကတော့ သမီးကို ရှာဖွေဖို့ ပြင်ဆင်တာမျိုးတွေ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့ပေ။ ရန်သော်တာ မင်းရင်ထဲက အမုန်းတွေ ပြုစေချင်တယ်။ ဖေဖေ မှားပါတယ်ကွာ။ သမီးကိုယ်တိုင်ကလည်း မင်းရင်ထဲက အမုန်းတွေ ချေဖျက်ဖို့ရော၊ ဖေဖေရင်ထဲက ကိုယ်ချင်းကော့ ခင်းအောက်လိုက်သွားတာပါ။ လူငယ်တွေကို အပြစ်တင်ဖို့ ဝက် ငါ့ရဲ့မိုက်မံမှု၊ ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့နေမှုတွေကိုပဲ

အပြစ်တင်ချင်တာပါ။

“အစ်ကိုကြီး”

“ဟင်”

“မနက်စာ”

“ထားခဲ့”

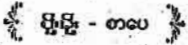
အိမ်ဖော်ကြီး ဒေါ်ချိုက နေ့စဉ် မိမိအတွက် အခန်းထဲသို့ ထမင်းပိုရလေသည်။ မိသားစု ပြန်လည်စုစည်းဖို့ သမီးမြဝန်းရံ ကြိုးစားခဲ့သော မိသားစုထမင်းပိုင်းလေးက မိမိကြောင့် ပျက်သွား ရလေသည်။

“မြဝန်းရံလေးကို မရှာတော့ဘူးလား အစ်ကိုကြီး၊ မမ ကြီးသော်တာတော့ အိပ်ရာထဲတောင် လဲနေပြီ”

“ဟင်”

မသော်တာ နေမကောင်းဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ နည်းနည်းတော့ စိတ်ပူပင်သွားရလေသည်။

“ဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ ထွက်သွားမယ်လုပ်နေလို့ ကျွန်မ



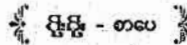
ကားနေရတယ်၊ ကျန်းမာရေးကလည်း ချို့တဲ့နေပုံပါပဲ”

“ထွက်သွားစရာလည်း မလိုဘူး၊ ရှာလည်းမရှာနဲ့လို ပြောလိုက်ပါ၊ သူတို့ဟာသူတို့ ရုန်းကန်ပါစေ၊ မသော်တာ ထွက် ပွားရင် ရန်သော်တာက ကျုပ်သမီးကို ပိုပြီးညှင်းပန်းနှိပ်စက်မယ် လို့ ပြောလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဒေါ်ချို ထွက်သွားမှ မိမိ ဘာဖြစ်လို့များ ပြောပြလည် (ပည့် မပြောလိုက်ရတာလဲလို့ နောင်တရမိလာရသည်။ မသော်တာ တော်တော်လေး နေမကောင်းဖြစ်နေပြီလားပဲ။ မိမိအပေါ် တစ်သက် ပုံး ကျိုးနွံစွာ အနစ်နာခံပေါင်းသင်းလာခဲ့သော ငယ်သူငယ်ချင်း သော်တာ။

“ကိုတိမ်ယံရယ် သော်တာဘက်က ငြင်းပါသေးတယ်၊ ပါပေမယ့် အတင်းအကြပ် လက်ထပ်စေခဲ့တာပါ၊ မေမေ လူလော (ကကြီးထဲမှာ မရှိတော့တာနဲ့ သော်တာ ရှင်ကို ကွာရှင်းပေးပါ့မယ်၊ သော်တာ ရှင်ဆီက ဘာအခွင့်အရေးမှ မယူပါဘူး”



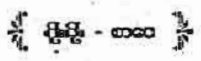
မိမိများခဲ့သလားပဲ။ တကယ်တော့ မသော်တာက အေးပူကို အားကိုးမှီတွယ်နေရတာဆိုတော့ မင်း မငြင်းနိုင်ဘူးဆိုတာ ငါသိပါတယ်။ ငါတို့ယုံတိုင်က သတ္တိမရှိတာပါ။ မေ့ဆော့နေတဲ့ ငါတို့ယုံတိုင်လည်း မငြင်းဆန်ဘဲ လတ်ခဲခဲ့တယ်။

တကယ်တမ်း မသော်တာက ထွာရှင်းဖို့ပြောခဲ့တာက မင်းနေမကောင်းဖြစ်နေလား၊ ငါ့သမီးအတွက် မင်းစိတ်ထိခိုက်ပျက်နေမယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်။

ဦးကိမိယံ စိတ်ပူပြီး သော်တာ အခန်းဆီ ထွက်လာလေသည်။ အောက်ထပ်မှာ အခန်းကျဉ်းနှင့်နေသော မသော်တာက နံချာလွန်းနေသည်။ သားရန်တစ်ယောက်ပဲ ပြည့်ပြည့်နဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထားပေးခဲ့၏။

“ငါကပထွေးဆိုပြီး မင်းသားကိုတော့ ခရုကံစက်သူ၊ ငါ့အမေက မင်းသားကိုပဲ မြေးလို့သတ်မှတ်တာ”

“ကိုတိမိယံသဘောပါနော်၊ မသော်တာက သယ်လိုပဲ၊ ရနေရ ဖြစ်ပါတယ်”



သော်တာကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျိုးနွံပြားဝပ်စွာ မိမိညှင်းပန်းနှိုင်းစက်လေပြီ သည်းခံနေထိုင်ခဲ့လေသည်။ မသော်တာ အခန်းများ ရောက်တော့ ငြီးငြူညံ့သဲ့သဲ့ကြားရ၏။

“ဟင်း...ဟင်း...ဟီး...ဟီး”

“ဟင်း”

ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဒေါ်ချိုကရော မသော်တာကို ဂရုပြုစိုက်ဘူးလား။ သော်တာတစ်ယောက်တည်း ဖျားနေသည်။ ပင်သွေးရင် ကောင်းမလား။

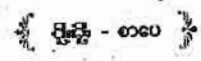
“ဟင်း...ဟင်း”

ငြီးငြူသံလေးကြောင့် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲလာရသည်။ မသော်တာအတွက် စိတ်ပူနေမိ၏။ ဦးကိမိယံအခန်းတံခါး ဖွင့်ကြည့်ပါ၏။

“ဟင်း...ဟင်း”

“ဟီး...ဟီး”

“မသော်တာ”



“ဟီး...ဟီး”

“မသော်တာ”

မသော်တာ အဖျားတွေတက်ပြီး အသိမရှိနေလေသည်။ ဦးတိမ်ယံ စိတ်ပူသွားကာ မသော်တာကိုယ်လုံးကို ချွေ့ချွေ့လိုက်ပါသည်။

“ဟင်”

မှေးမှိန်းနေသော မျက်နှာက ဖြူဖြူနေသည်။ သွေးမရှိတော့သလိုပင်။ မသော်တာလည်း ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်ပါပဲ။

“မသော်တာ”

“မသော်တာ”

မချို စိတ်တွေပူပြီး မိသားစုဆရာဝန်ထံ ပန်းဆက်ငါး လိုက်လေသည်။

“အဖျားကြီးနေတယ်၊ သွေးအားလည်းနည်းနေတယ်။

စိတ်မောလူမော ဖြစ်နေတယ်ထင်တယ်၊ အနားယူပါစေ”

ဦးတိမ်ယံကတော့ မသော်တာအနား မကပ်ဘော့။။

ယတိရလာပြီဆိုတော့ ဒေါ်ချိုနှင့်ပဲ အပ်ထားသည်။ မသော်တာကတော့ အကြင်နာတွေနှင့် ဆက်ဆံသင့်နေပါပြီ။ မိမိ သတ္တိကြောင့် အပြန်ပြန်ပဲ။ သမီးလေး အနှိပ်စက်ခံနေရပြီလား။

“အစ်ကိုကြီး”

“ဟင်”

“မသော်တာ အဖျားကျသွားပါပြီ၊ အနားယူခိုင်းထားပါဟယ်၊ အစ်ကိုကြီးပြောလို့ မသော်တာ အဖျားတက်နေတာ ယီတာလို့ပြောတော့ အရမ်းကျေးဇူးတင်နေတယ်လေ”

“ဒေါ်ချို သွားတော့”

“အစ်ကိုကြီးရယ် မိသားစု ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စုစုစည်းစည်း ပြန်နေပါတော့၊ အထက်တွေကြီးပါပြီ၊ ကလေးတွေကို ပြန်ခေါ်ပြီး ဆောင့်ရှောက်ထားစေချင်ပါတယ်”

“ကျုပ်တို့ ဘာမှလားမပြောပါနဲ့ ဒေါ်ချို၊ မသော်တာကိုပဲ

ပြောထားလိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

မသော်တာကို တရင်းတနှိုး ပြန်ဆက်ဆံဖို့ ဝန်လေးနေမိ

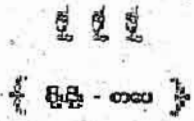
လေသည်။ မိမိသတ္တိမရှိခဲ့တော့။ အရင်ကလည်း မိမိပဲတွေ့ပြေ၊
ပြတ်သားမှုမရှိခဲ့၍ စိတ်သေတကွ ရင်မှာပိုက်ထားရလေသည်။

“မင်း ဒီအိမ်ထဲကနေ ထွက်သွားမှာဆိုတော့ ငါ အရမ်းပဲ
စိုးရိမ်ပူပန်နေမိပါတယ် မသော်တာရယ်၊ မင်းသာဝဏှာ အရမ်းကို
ပင်ယန်းနွမ်းနယ်နေပါပြီ”

မသော်တာထံ မိမိစိတ်တွေကပဲ ကျောက်နေလေသည်။
သွားပြီး အားပေးနှစ်သိမ့်ချင်ပေမယ့် သတ္တိကြောင့်စွာဖြင့် တုန့်နေ၊
နေသည်။

“မသော်တာရယ် မင်းကို ငါ သနားတယ်၊ မင်းအထံ
ငါ ဒီလောက်အထိ မရက်စက်သင့်ပါဘူးကွာ”

မသော်တာ နေကောင်းမကောင်း မိမိ အမြဲတမ်း နားစွင့်နေ
ခဲ့လေသည်။ အနားယူနေလို့လည်း ဒေါ်ချိုမှတစ်ဆင့် သတိပေးနေမှု
၏။ တစ်နေ့ကျရင်တော့ တို့ဒီးသားစုလေး ငြိမ်ပြီး စည်းရုံးပျော်ရွှင်ကြ
ရမှာပါ။ ဦးတိမ်ယံမာနတွေကို ချစ်စို့ပဲ လိုအပ်နေလေသည်။

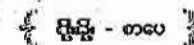


အခန်း [၂၂၀]

“ကို ကျောင်းဆက်တက်ပါနော်၊ ဝန်းမှာ ပိုက်ဆံပါပါ
ကယ်၊ ဝန်းက အရေးကြီးပေမယ့် ကိုပညာရေးကိုတော့ ဆုံးခန်း
ရှင်အောင် ဆက်သင်စေချင်လို့ပါ”

“အင်း...ကိုကျောင်းဆက်တက်မယ် ဝန်း၊ အဲဒါက
လည်း မိသားစုရှေ့နေအတွက်ပါ၊ မင်းတော့ အလုပ်ထွက်လုပ်ပြီး
ပျူပျူရယ်ထင်တယ်”

“ဝန်း ရှာမယ်လေ၊ ကိုပဲ ကျောင်းဆက်တက်ပါ၊ ဝန်း
လုပ်ရှာမယ်၊ ငြီးတော့ ဝန်းက ဂုဏ်ထူးတွေထွက်ထားတာဆိုတော့
ကိုလုပ်မယ်၊ တို့အတွက်ဆို ဝန်း ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရုန်းကန်



ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒီလိုစီစဉ်တာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ၊ မင်းအလုပ်ရှာတော့”

“အင်း”

ဝန်း ပါလာသမျှပိုက်ဆံလေးနှင့် အိပ်ခန်းလေးတစ်ခန်း၊ ငှားသည်။ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းပစ္စယ နည်းနည်းငါးငါး ဝယ်ခဲ့ကြတယ်။ ကိုကို ကျောင်းဆက်တက်နိုင်အောင် ဝန်း ကြိုးစားရမယ်။ ကိုချစ် ဝန်းအပေါ် ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ပဲ လက်ထပ်ပါစေလေ ဝမ်းကတော့ ကိုကို ချစ်မြတ်နိုးတယ်။ ဝန်း သေးဆင်ပါ့မယ်။

ဝန်းတို့နှစ်ယောက် တရားရုံးတွင် နှစ်ဦးသဘောပျက် လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက် ကိုရဲချောက်နှာသာ တင်းမာပြီး အေးစက်စက် ဖြစ်လာသည်ဟု ဝန်း ထင်မိလေသည်။

“ဝန်းကတော့ စာပေးစာတူနဲ့ပဲ ဘွဲ့ရအောင် ပျာလိုက်ပါတော့မယ် ကိုရယ်နော်”

“ကောင်းတယ် ဝန်း၊ ကိုပဲ ကျောင်းဆက်တက်မယ်”

“အန်တီသော်တာရော ဘယ်လိုနေမလဲမသိဘူး၊ ဝန်း စိတ်ပူလိုက်တာ”

“မပူပါနဲ့ ဝန်း၊ မင်းအဖေက မေမေ့ကို ပိုပြီး ညှင်းပန်း နှိပ်စက်နေမှာပဲလေ၊ ပြီးတော့ မေမေကလည်း မင်းအဖေရဲ့ ရက်စက်သဗ္ဗကို ကျေကျေနပ်နပ် ခံယူနေမှာပါ”

ရန်ကတော့ သူ့ရည်မှန်းချက်တွေ အောင်မြင်ပြီးနောက် မြဝန်းရံအား ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ရမလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစားကြံစည်နေလေသည်။

“ငါက ရက်စက်ချင်တာမဟုတ်ဘူး မြဝန်းရံ၊ မင်းအဖေကို တိုယ်ချင်းစာစေချင်တာပါ။ ငါ ငယ်စဉ်လေးထဲက မြင်တွေ့လာရတဲ့ မေမေရဲ့ သိမ်ငယ်မှုအတွက် စိတ်ပြေလက်ပျောက် မင်းအဖေကစားကြည့်တာပါ”

မြဝန်းရံက သူ့ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာဖြင့် လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုယုယနေလေသည်။ အလုပ်ထွက်ရှာနေ၏။ ကျောင်းသားတွေကို ဓားပြပေးဖို့လည်း အဆက်အသွယ်ရှာနေသည်။

ရန်သော်တာထာတော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲလေ။ ကျောင်း
တက်ဖို့ပဲ ပြင်ဆင်နေသည်။ မြဝန်းရံအား စာရေးစာယူနဲ့ပဲ ရိုးရိုးဘွဲ့
တစ်ခုရရန် ကျောင်းပြောင်းတက်စေသည်။ မင်းကို ငါ ဝညာရှိ
နည်းနဲ့ပဲ စိတ်သောကတွေ ပင်လယ်ဆင်နေအောင် လုပ်ပစ်ရမယ်။
မင်းဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ဆိတ်တုည့်နေစေရမယ်
မြဝန်းရံ။ မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုရင် ငါ့အမေမှာရော အပြစ်ရှိခဲ့လို့
လား။ ငါ့အမေလည်း ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ။

“ထိုရေ...ဝန်း အလုပ်ရပြီလား၊ ကုမ္ပဏီမှာ စာရေး
မလေးလေ၊ ဝန်းကို မြင်မြင်ချင်းပဲ အလုပ်ခန့်လိုက်တာ၊ ဝန်းတို့
အပျိုလို့ထင်နေလားသလိုပါပဲ။ ငြီးတော့လေ ဝန်းက ဆယ်တန်းမှာ
ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်ထားတယ်လေ”

“ကောင်းတယ်ဝန်း...မင်းအလုပ်ရတော့ ကိုကျောင်း
ဆက်တက်လို့ရတာပေါ့၊ ကိုက ထူးချွန်ထက်ခြက်တဲ့ ဆရာဝန်
တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်သေးတယ်လေ”

“ဟုတ်တယ် ထိုကြိုးစားနော်၊ ဝန်း အလုပ်ကြိုးစား

ငြီး ရွှေရှာမယ်၊ ဒါနဲ့ ကို ဝန်းလေ ကျွန်မအပျိုမဟုတ်ပါဘူး၊
အိမ်ထောင်နဲ့ပါလို့ ပြောလိုက်ရင် ကောင်းမလားပဲ”

“မပြောနဲ့ ဝန်း ကုမ္ပဏီတွေက အိမ်ထောင်နဲ့ဆို အလုပ်ခန့်
ချင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အပျိုပဲပြောထားပါ၊ လောလောဆယ် မင်းအလုပ်
ရှိမှဖြစ်မယ်”

“အင်းနော်”

မြဝန်းရံအား တမင်အပျိုဟု ပြောခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်လေ
သည်။ ဒါမှ မင်းကို တခြားယောက်ျားတွေက ချစ်ကြမယ်လေ
တရင်းတန်းနေကြမယ်။ မင်းကို ချဉ်းကပ်ကြမယ်ယောက်ျားတွေ
ရှိလာလို့ မင်းတောင်ခံမထားနိုင်ရင် မင်းကံကြမ္မာပဲပေါ့။ ငါလည်း
မင်းကို လာကြည့်ဖို့မလိုတော့ဘူး။

“ဝန်းထာတော့ အပျိုပဲ”

“မပြောထားချင်ပါဘူး၊ ဝန်းမှာ ယောက်ျားရှိတယ်လို့
ဝန်း လိမ့်ညာမထားချင်ပါဘူးနော်”

“အလုပ်သဘောအရပဲ ဝန်းရယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ အလုပ်လို့

အပ်နေတာမဟုတ်လား၊ အပျိုပဲပြောထားလိုက်ပါ။”

“အင်းနော်”

ဝန်းလက်တွေက သူ့လက်မောင်းတွေကို ဖက်တွယ်လာလေသည်။ မြဝန်းရံကိုယ်မှာ ဆွတ်ထားတဲ့ ရေမွှေးနံ့က သူ့စိတ်တွေကို တိမ်းညွတ်ယစ်မှူးမသွားအောင် နှိုးဆော်ပေးနေခဲ့၏။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရန်က ရေမွှေးနံ့ကို အရမ်းစုန်းတီးလို့ပါပဲ။ တမင် မြဝန်းရံကိုယ်မှာ ရေမွှေးနံ့ကို ဆွတ်ခိုင်းထားလိုက်တာ။

“ဝန်းလေ ရန်ကို အရမ်းပဲချစ်တယ်သိလား၊ ရန်က အရမ်းကို ခန့်ညားချောမောတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ပဲ။ ဝန်းယောကျ်ားအတွက် ဂုဏ်ယူပြီး ဝန်းက တွဲပြုချင်တာလေ။”

“ဝန်းယောကျ်ားက ဝန်းယောကျ်ားပဲလေ၊ အလုပ်သဘော အရ ဝန်းက အပျိုလိုပဲနေစမ်းပါ။ ကိုယ့်မိန်းမက အတိုနဲ့တော့ဘူး၊ တကယ့်ကို အပျိုစင်လေးပဲ။”

“ကိုနော်”

လောလောဆယ်တော့ မြဝန်းရံအား ပြဿနာရှာရှာချင်သေး

ဝေ။ ခင်းကို ဒီထက်ခွဲလမ်းနှစ်သက်လာအောင် အချိန်တစ်ခု လိုအပ်သေးတယ်။

“ကို နေ့ကဖြန်ပဲ ကျောင်းစတင်တော့မယ်နော် ဝန်း။”

“တတ်လေ ကို၊ ဝန်းလည်း အလုပ်ရပြီပဲ ဟိုအရင်က ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့ ကျောင်းတက်နေတာဆိုတော့ အခုအဆင်ပြေပါ့မလားဟင်။”

“ရပါတယ် ဝန်းရယ်၊ ကို ဘတ်စ်ကားပဲ စီးသွားပါ့မယ်၊ တစ်ခါတလေကုရင် ကိုယ့်သူငယ်ချင်း ကိုယ်ပိုင်ကားတွေလည်း ရှိပါတယ်။”

“အင်းလေ...နောက်ဆို တို့ အငှားကားနဲ့ ကျောင်းတက်နိုင်မှာပါ။ ဝန်း၊ ဝင်ငွေတွေ အများကြီးရအောင် ရှာမယ်၊ ကိုက ချောအောခန့်ညားတဲ့ ယောကျ်ားဆိုတော့ ဝန်း သေသေချာချာ တာဝန်ယူမှုဖြစ်မှာပါလေ။”

မြဝန်းရံရဲ့ လက်တွေက သူ့ရင်ဘတ်ကို ထိတွေ့ပွတ်သတ် ဆော့ကစားရင်း ကြည့်လင်တောက်ပတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနှင့်

မော့ကြည့်နေသည်။

မျက်စောင်ကော့ကော့လေးတွေ ဝန်းရံထားတဲ့ မျက်ဝန်းနက်နက်လေးက ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ညှို့ပူပမ်းစားနိုင်စွမ်းအပြည့်ရှိနေ၏။ ဒါပေမယ့် ရန်သော်တာရဲ့ နှလုံးသားကိုတော့ ဖမ်းစားညှို့ပူနိုင်စွမ်းမရှိပေ။ ခင်းကိုယ်မှာ ခွဲထင်နေတဲ့ ရေမွှေးနံ့ကို ငါအရမ်းမုန်းတာပဲကွာ။ ငါမကြိုက်တူး။ ရေမွှေးနံ့ဆို ဘယ်လောက်အမျိုးအစားကောင်းပါစေ ရန်သော်တာရန်သည်။ မကြိုက်ပေ။ မင်းခန္ဓာကိုယ်မှာ ဒီရေမွှေးနံ့ သင်းပျံ့နေစေတာ ငါ့ရဲ့ အခုန်သင်္ကေတပဲ မြဝန်းရံ။

“ကိုကတူနီမကို မချစ်တော့မှာကို ကျွန်မအကြောက်ခံဆုံးပဲသိလား၊ ကိုသာ ကျွန်မကို ပြစ်ပယ်ထားသွားရင် ကျမအသက်ရှင်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးသိရဲ့လား ရန်”

“အဲဒါတစ်ခုတော့ ကို အာမခံချက်ထိပ်မပေးနိုင်ဘူးနော် ဝန်း”

“ဘာပြောတယ်ကို”

“ကိုက ဘယ်အရာမျိုးမဆို အစွဲအလမ်း သိပ်မကြီးတတ်ဘူးဝန်း၊ တစ်ခါတလေ ပစ္စည်းတစ်ခုကို အရမ်းကြိုက်ပြီးမှ လက်ထဲရောက်ရင် မကြိုက်တော့တာမျိုးလည်း ရှိတတ်တယ်”

“ကိုနော်”

“ကိုယ့်အကျင့်စရိုက်တွေကို ပြောပြထားတာပါ”

“ဒါဆို ကိုက ဝန်းကိုရော ရပြီးပြီဆိုတော့ မကြိုက်တော့ဘူးပေါ့”

“ကိုယ့်အကျင့်စရိုက်ကိုပဲ ပြောပြထားတာပါ ဝန်းရယ်”

“ကို”

“ပြော”

“ဝန်းကိုတော့ ပြစ်မထားခဲ့ပါနဲ့နော်၊ ကိုသဘောကျ ဝန်းနေပေးပါ့မယ်၊ ကိုမုန်းသွားမှာ ဝန်းအရမ်းကြောက်တာပဲ”

“ဟွန်း...ဟွန်း...အဟွန်း”

“ကိုဘာရယ်နေတာလဲ၊ ကျွန်မ အရမ်းစိတ်ပူလာပြီနော်”

“မြဝန်းရံက ကိုယ့်ဘက်ကနေ စတင်ဖြစ်ခွာမသွားမယ့်”

မိန်းမပါ။ မင်းဘက်ကနေ စတင်ခွဲခွာသွားရင်တော့ ထိုတာဝန် မဟုတ်ဘူးနော်”

“ကိုကို ဝန်းဘက်ကနေ ဘယ်တော့မှ ဇွန်ပစ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဝန်းလည်း ကိုခေခေလိုပဲ ထို့အနားမှာ ထာဝရ ရှိနေမှာပါနော်”

သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခြံဝန်းရံကိုယ်လေး တိုးဝင်လာလေသည်။ ရန်လက်တွေက ပျော့နေ၏။ မြဝန်းရံ ကိုယ်သင်းနဲ့တွေ့ကာ ရန်ခေါင်း တွေကို မူးနောက်၍ မိုခပ်လာစေ၏။ စိတ်တွေကျဉ်းကြပ်လာလေ သည်။

“ကိုရယ် ဝန်းအရမ်းစိတ်ပူနေတယ်။ ထို့အနားမှာပဲ ဝန်းကို ထာဝရ နေခွင့်ပေးပါနော်”

ဝန်းလက်လေးတွေက ရန်ရင်ဘတ်ကို ဖြတ်သပ်နေလေ သည်။ ရန်ကတော့ ရင်ခုန်လိုက်မောသော အချစ်ခံစားမှုတွေအစား မေမေရဲ့သိမ်ငယ်နိမ့်ကျမှုတွေပဲ မြင်ပေါင်လာရသည်။

“မြဝန်းရံ မင်းလည်း ငါ့မေအမှတ်ကို ရောက်စေရမယ်။ မင်းအဖေအတွက် မင်းပေးဆပ်ရမယ်လေ”

ဝန်းခန္ဓာကိုယ်လေးကို သိုင်းဖက်ထားတဲ့ သူ့လက်တွေက အင်အားခွဲချင်နေသည်။ အချစ်တွေကို ဟန်ဆောင်၍ပင် မခံစား ချင်တော့။ ဝန်းကသာ သူ့အား တင်းကြပ်စွာ သိုင်းဖက်လာသည်။

“မင်းခန္ဓာကိုယ်က ရေမွှေးနံ့ကြီးကို ငါအရမ်းမုန်းတယ်။ ဟုတ်တယ် အဲဒီအနံ့ကြီးက မင်းကိုယ်မှာ ရှိနေစေရမယ်”

ခြံဝန်းရံရဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးငုံငုံလေးကိုပင် နမ်းချိုက်ရမှာ တွန့်ဆုတ်နေမိလေသည်။ အကြည့်တွေကို လှုပ်စိတ်လိုက်တော့၏။ မြဝန်းရံရဲ့ မျက်တောင်ကော့ကော့လေး ဖျတ်ခနဲ ကော့တက်သွား ထာ အထိတ်တလန့်လေးကြည့်သည်။

“ကိုသွားစရာရှိတယ်။ ကျောင်းကိစ္စတွေရှိလို့”

ခြံဝန်းရံကို လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ရန်ထွက်လာခဲ့ လေသည်။ သူ့ခြေလှမ်းတွေက နှေးကွေးချင်နေ၏။ မင်းစိတ်တွေကို တင်းထားစမ်းပါ ရန်သော်တာ။ အလုပ်သင့်ဆုံးအလုပ်ပဲ မြဝန်းရံ ပေးဆပ်ရမယ်။ ဒါမှ တရားမျှတမှာ။ လုပ်ပြီးမှတော့ နောက်မဆုတ် ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။



အမုန်း [၂၁]

ရန် ဘာဖြစ်သွားရတာလဲ။ အကြည့်စိမ်းစိမ်းတွေကို ဝန်း
အမှတ်မထင် ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။ သူမ အထိတ်တလန့်
ဖြစ်သွားရ၏။ ရန်စိတ်ထဲမှာ ဝန်းကို နာကြည်းတဲ့စိတ်တွေ
ငါ့နိုးအောင်းနေတယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ရန်ကို ဝန်း ပေးဆပ်ချင်မိ
တာပါပေါ့။ အပေးအပေါ်မှာ နာကြည်းမှုတွေ လျှော့ပါးစေချင်တယ်။
ဝန်း ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ရန်ဆီမှာ အမုန်းတွေ ပြေလျော့သွားစေချင်တာ
ပါ။

“မြဝန်းရဲ့”

“ရှင်”

“ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးက မင်းကိုတွေ့ချင်နေတယ်၊ ဝင်
တွေ့လိုက်ပါ”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

ဝန်းစိတ်တွေ လေးလေးလပ်လပ်နှင့် ကုမ္ပဏီကို ထွက်လာခဲ့
လေသည်။ အလုပ်ရှင်က အပျိုထင်မှတ်နေ၍ ဝန်း စိတ်ကမလုပ်ပေ။
ရန်နှင့်လည်း အဆင်မပြေ၍ ဝန်း စိတ်မသတ်မသာခြင်းနေရသည်။
အခန်းထဲဝင်သွားတော့ သူမထက် အသတ်အနည်းငယ်သာထြေး
မည်ဖြစ်သည့် ချောဆောခန့်ညားသော ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို
တွေ့ရလေသည်။

“မြဝန်းရဲလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကိုယ့်နာမည်က နန္ဒမိတ်ပါ”

“ရှင်”

“နန္ဒမိတ်လေ...မင်းကို လူတွေစစ်ဆေးတုန်းက တိုယ်။

တာပဲ၊ သိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း”

“ဟာကွာ”

“ထွန်းမက စိတ်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်ခုန်နေလို့ ပတ်ဝန်း
ကျင်မှာ ဘယ်သူတွေရှိနေမှန်းတောင် သတိမထားမိပါဘူး”

“ထားပါတော့လေ...ကိုယ်က ဒီကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ပဲ။

မြဝန်းရဲကို အဓိကအိမ်အိမ်တွေရတာတော့ မင်းက ဆယ်တန်းမှာလည်း
ဂုဏ်ထူးတွေရထားတော့ မင်းကို ကိုယ့်အတွင်းရေးမှူးမလေးအဖြစ်
ရန်အပ်မလို့ပဲ မြဝန်းရဲ”

“ရှင်”

“မင်းက တူးချွန်ထက်မြက်မယ်လို့ ထင်တယ်လေ။

ပျင်ငန်းကတော့ သင်ရင်းတတ်သွားမှာပါ။ မင်းအမှတ်တွေက
အလိပ်စာမှာ အရမ်းကောင်းနေတာ ကိုယ်သဘောအကျဆုံးပဲ”

ငယ်ရွယ်နုပျိုတဲ့ သူဌေးရဲ့အနားမှာ ဝန်း အနီးကပ် အလုပ်

လုပ်လို့ပေ။ ဝန်း အပျိုမူမဟုတ်တာ။

“မင်းက ဆေးတက္ကသိုလ်အမှတ်မီသားပဲ၊ တကယ်လို့

ကိုယ်က ပညာရေးမိမ့်ဒါနအဖြစ် သင်ပေးမယ်ဆိုရင်ရော မင်းတက်
မလား”

“ဟာ...မတက်ပါဘူး၊ ကျွန်မ အလုပ်လုပ်ပြီး စာပေးစာ
ယူပဲ တက်ပါ့မယ်၊ ကျွန်မ ဆရာဝန်လည်း မဖြစ်ချင်ပါဘူး၊ လူသေ
တွေကို ကြောက်တယ်၊ တိရစ္ဆာန်တွေ မကိုင်းခဲ့ဘူး”

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ၊ နှမြောစရာကောင်းလိုက်တာ၊
ကောင်းပြီလေ မင်း အလုပ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း လုပ်ပါ၊
ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ရေးအရာရှိအဖြစ်ပေါ့၊ သခင်လည်း ကောင်းတယ်လေ”

ကျွန်မကို ရှင်က အပျိုထင်နေလို့မဟုတ်လား၊ မဟုတ်ဘူး
လို့ ပြောပြချင်ပေမယ့် လောလောဆယ် ဝင်ငွေရဖို့က အရေးကြီးနေ
သည်။ ထားလိုက်ပါတော့လေ ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ အရေးကြီး
တာက ရန်ကို ကျောင်းဆက်ထားနိုင်ဖို့ပဲလေ။ ရန်ဘက်က ဘယ်
လောက် မုန်းတီးနာကြည်းနေပါစေ၊ ဝန်းဘက်ကတော့ ဘယ်တော့
မှ အချစ်မပျက်ပါဘူးရန်ရယ်။

“ဘယ်လိုလဲ မြဝန်းရံ မင်းအလုပ်ကို လက်ခံမယ်ဟေ့၊
လား”

“ဟုတ်ကဲ့...ဒါပေမယ့် ကျွန်မက အလုပ်သဘောကို
သိမ်းနားမလည်သေးတော့ ဖြစ်ပါ့မလားဟင်”

“ဖြစ်ပါတယ်၊ အလုပ်ကသင်ပေးသွားမှာပါ စိတ်မပူပါ
မြဝန်းရံ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဟိုစားပွဲက မင်းထိုင်ဖို့ပဲ၊ လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေကိုတော့
ကိုယ့်လက်ထောက်က သင်ပေးလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဝန်း ထိုင်ရမယ့်စားပွဲဆီ ထလာခဲ့သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ထိုင်ရတော့လည်း အဆင်ပြေတာပေါ့။ ဝန်း ကြီးစားပြီးလုပ်မယ်။
ပျက်စိတ်ဝင်ငွေရဖို့လည်း ရှာရဦးမယ်။ လက်ထောက်မန်နေကျာ
“ဝင်လာပြီး ဝန်းကို လုပ်ငန်းတွေ သင်ကြားပေးလေသည်။

“မြဝန်းရံက တော်တယ်၊ ထက်မြက်တယ်၊ ဆေး
ပျက်သိုလ်ဆက်မတက်နိုင်တာတော့ နှမြောစရာကွယ်”

“ဝန်းဘဝနဲ့ ဝန်းပါပဲလေ၊ အိမ်အတွက် ငွေပဲလိုအပ်နေ
ပါ။ နောက်ထပ် ကျောင်းသားတွေကို ဝိုက်လုပ်ပေးတဲ့ အလုပ်ရှိ

www.burmeseclassic.com

ရှင်တောင် လိုချင်နေတာပါ”

“အင်းပေါ့လေ... မိသားစုအခက်အခဲ ရှိနေတော့လည်း ဝင်ငွေရတဲ့အလုပ်ပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့၊ မဂ္ဂပါနဲ့ အန်တီကျော ရှာပေးမယ်၊ မြဝန်းရံက ဝိသားစုဘယ်နှစ်ယောက်လဲ၊ သမီးအကြီး ဆုံးလား”

“အင်း”

ဝန်း သိပ်ပြီးစကားမပြောချင်တော့ဘဲ အလုပ်မှာပဲ အားရ ခိုက်ထားလိုက်လေသည်။ အားလုံးက ဝန်းအား အပျိုဟုပဲ ကင်ပွဲကြွ၏။ ဝန်းကလည်း မပြော။ အလုပ်ချိန်ပြီး၍ အိမ်အပြန်တွင် ကိုနုနုမိတ်က လိုက်ပို့ပေးမည်ပြော၍ ဝန်း ငြင်းပြီး အမြန်ပြန်သည်။ အဲဒီနောက်တော့ ရန် ရေရှောက်သေးပေ။ သော့ပွင့်(။) ဝန်းအထဲဝင်လိုက်၏။ အဝတ်အစားတွေလဲကာ ညစာအတွက် ငြင်ဆင်ရသည်။

“ရန်က ငါ့အကြီးနှစ်ဘာကို ကြိုက်တယ်၊ အသုင်လျှင် ကြိုက်တယ်၊ တော်ပါသေးရဲ့နော် သင်ထားလို့”

ရန်ရဲ့ အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်သည်။ ရန်ဆီမှ အထင်တကြီးနှင့် ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေကို ဝန်း ခံယူလို၏။ ရန်ရယ်ရှင်ဘယ်လောက်ပဲ ဝန်းကို လက်စားချေတဲ့ပြန်ပါစေ အန်တီသော်တာလိုပဲ ဝန်းက သည်းခံပြီး ရန်အနားမှာ တစ်သက်လုံး နေသွားမှာ နော်။

“တီ...တီ”

“တီ...တီ”

အပြင်ဘက်မှ လူခေါ်ဘဲလဲနှိပ်သံကြောင့် ရန် ပြန်လာပြီဆိုတာ သိလိုက်သည်။ တံခါးကို အပြေးအလွှား လာရောက်ဖွင့်ပေးခိုက်မိ၏။

“ဟင်”

အခန်းဝမှာ ရန်နှင့် မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ကို တွဲလျက်တွေ့လိုက်သည်။ ရန်မျက်နှာပေါ်မှာ ပြုံးရွှင်ကျေနပ်ပီတိတွေ ဖြာဝေနေတာ အမြင်ကတိစရာကောင်းအောင် တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကိုယ့်ကိုလိုက်လို့တာ ကျေးဇူးပဲချော၊ အထဲဝင်ထိုင်ဦးမလား၊ ဒါက ကိုယ့်ဇနီး မြဝန်းရဲ့တဲ့၊ တိုယ်တို့နှစ်ယောက်ကို သဘောမတူလို့ အိမ်ကဝခမ်းထားတာလေ။”

“ဪ...ဟုတ်လား ရန်နဲ့ချောက ကျောင်းနေဖက်တွေပါ၊ ဆယ်တန်းထဲက အတူတူလေး၊ အခုလည်း ဆေးကျောင်းမှာ အတူတူပဲ။”

“ဟုတ်ကဲ့...အထဲဝင်ပါဦး။”

“ခဝင်ဆော့ပါဘူး၊ ရန်နဲ့ စကားကောင်းလာလို့ ဒီအထိ ပါလာတာ၊ သွားမယ်နော် ဘယ်လိုလဲ ရန် ချင်တာ ဘတ်စ်ထား မစီးချင်ဘူးဆိုတော့ မနက်ဖြန် ချောဝဲလာကြိုဖယ်လေ။”

“ကောင်းတယ် ချော၊ လာကြိုလေ တို့အတွက် အရမ်း အိုကေတာပေါ့။”

“ဆောင့်နေ။”

“အင်း။”

ချောဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ထွက်သွားမှ ရန် အထဲဝင်လာ

သည်။ ဝန်းရင်ထဲမှာ ငရဲမီးနှင့် အပက်ခံလိုက်ရသလို စပ်ဖျင်းနာ ကျင်သွားရ၏။ ဘာဖြစ်လို့များ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့တွဲပြီး ဝင်လာရတာလဲ ရန်ရယ်။ ဝန်းကို စိတ်သောကရောက်အောင် လုပ်တာမဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် ရန်ကို အပြစ်မတင်ဖို့ပဲ ဝန်း ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

“ရန်...ရေချိုးနော်၊ အနားယူလိုက်ဦး၊ ပြီးရင် ရှင်ကြိုက် တဲ့ဟင်းတွေ ဝန်း ချက်ပြုတ်စီစဉ်ထားတယ်သိလား။”

“ကိုယ်မစားတော့ဘူးဝန်း၊ ချောနဲ့အတူ ညစာစားလာခဲ့ပြီးပြီ။”

“ဘာပြောတယ် ရန်။”

“ကိုယ်စားခဲ့ပြီးပြီ၊ မင်းဟာမင်း စားလိုက်တော့။”

“အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ရန်ရယ်၊ ဝန်းနဲ့အတူတူ နည်းနည်းတော့ ဝင်စားပါ၊ ရန်အတွက် ချက်ထားတယ်လေ။”

“ကိုယ်ဘယ်စားနိုင်မှာလဲ မင်းပဲစားပါ၊ ချောကားကို လိုက်စီးရမှာဆိုတော့ အလိုက်အလိုက် ပေါင်းထားရတာလေ။”

ဝန်း ဘာပြောလို့ရမှာလဲ။ ရန် တမင်သက်သက် လုပ်တယ် ဆိုတာ ဝန်း သိလိုက်လေသည်။ အရင်က ရန် မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်တာမှ မဟုတ်တာပဲ။

“အင်းလေ ရန်မစားရင်လည်း နေပါ။ ဝန်းပဲ စားလိုက် မယ်၊ ရန် အနားယူပါ”

ဝန်း မိမိခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့လေသည်။ ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲ စွာ ငိုပစ်ချင်လာရ၏။ ရန် ရုတ်စက်တယ်။ ရန် မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ တွဲလာတာကို ဝန်း မခံစားနိုင်ဘဲ အုန်းကွဲခတ်ဖြစ်နေ လေသည်။ ရန်ရယ် ရှင်တခင်လုပ်တာပါ။ ဝန်းကို စိတ်သောက တွေ့ရောက်အောင် လုပ်ပြတာပဲဟုတ်လား။ ဝန်း မျှတ်ဝန်းလေး တွေထဲ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လာသည်။ ရှင်တို ဝန်း အရမ်းချစ်မြတ် နိုးတယ်ဆိုတာ သိရဲ့သားနဲ့ ဝန်းတစ်ယောက်တည်း ညစာစားရ သည်။ အိပ်ရာဝင်တဲ့အထိ ရန်က စာတွေဖတ်နေ၏။

“ရန်”

“ပြော”

“ဝန်းလေ အလုပ်က အရမ်းအဆင်ပြေတာပဲသိလား။ သူဌေးက သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရေးအရာရှိ တန်းပြီးခန့်လိုက်တယ်”

“ဘာ”

“လခပိုရသွားတာပေါ့၊ အားလုံးက ဝန်းကို အပျိုပဲထင် နေကြတယ်သိလား”

မြဝန်းရဲစကားကြောင့် ရန် နည်းနည်းတော့ မနာလိုဝန်တို မြစ်သွားရလေသည်။ ဟိုလူက ဝန်းကို အပျိုထင်ပြီး အခွင့်အရေးပေး တာ ဖြစ်မှာပဲ။

“ဝန်းစိတ်တွေ မလုံပါဘူးနော်၊ နောက်မှ ရန်အတွက် ဆွဲလိုနေတာမို့ ငြိမ်နေလိုက်ရတယ်”

ရန်များ မနာလိုဝန်တို ဖြစ်မလားလို့ ဝန်း ပြောနေပေမယ့် ရန်ကဆော့ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို့ ငြိမ်သက်နေသည်။ စာဖတ် ယူပျက်၊ ရှင်ဘာဖြစ်လို့ အေးစက်နေရာတာလဲ ရန်။ ကျွန်မနဲ့ပတ် သက်ပြီး ဘာတစ်ခုမှ ခံစားချက်မရှိဘူးဆိုတဲ့ သဘောလားဟင်။ ဝန်း ငိုချင်လာရသည်။ ဝန်း အလျှော့ပေးပါတယ်။ အရာအားလုံး

အလျှော့ပေးပါတယ်။

“ညနေရုံးဆင်းတော့လည်း ဝန်းကို လိုက်ပို့ပါရစေတဲ့၊ ဝန်း လက်မခံပါဘူး။ အတင်းငြင်းပြီး ပြေးလာရတယ်လေ”

“ကိုယ့်ကို ကော်ဖီတစ်ခွက်ချော်ပေးပါ ဝန်း။ မင်းအိပ်တော့ ကိုယ် စာဖတ်ရဦးမယ်”

ရန်က ပြောပြီး စာဆတ်ဖတ်နေလေသည်။ ဟွန်း...ရန် ဘာမှမခံစားရဘူးပဲပါလေ။

“ကိုယ်က ညဆို တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတာကို ပိုကြိုက်တယ် ဝန်း”

ဝန်း ထပြီး ကော်ဖီချော်ပေးကာ အိပ်ရာထဲဝင်လိုက်သည်။ ညက တကယ်ပဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။ ဝန်းကတော့ တစ်ယောက်တည်း အိပ်စက်နေရသည်။ လက်ထပ်ပြီးကာမှ ဇနီးဆောင်နဲ့က စိမ်းကားထွန်းနေသည်ဟု ထင်မိ၏။ အရမ်းချစ်ပြီး အကြောင်နာတွေ အယုယတွေ အခွမ်းကုန်ပေးရမယ့်အချိန်မှာ ဝန်း တစ်ယောက်တည်း ဘယ်ညာလူးလိမ့်ပြီ အိပ်စက်နေရလေသည်။



အခန်း [၂၂]

“ဝန်းရယ်...ရန် အရမ်းချစ်တာပဲ။ အရမ်းကိုပဲ မြတ်နိုးရပါတယ်ကွာ”

ရန်အရမ်းတွေက ဝန်းနှုတ်ခမ်းလေးအပေါ် ပူနွေးဖိုလိုက်စွာ ကျရောက်လာလေသည်။ ဝန်းအန္တာကိုယ်လေးက ရန်လက်တွေနှင့် ရစ်သိုင်းပွေ့ဖက်ထားခြင်း ခံရလေ၏။ ရန်ရဲ့ ချစ်ရည်ရွန်းလက်နေသော ညှို့မျက်ဝန်းထောက်တောက်တွေကို ဝန်း စူးစိုက်ကြည့်မိနေလေသည်။

“ရန်ရယ်...ဝန်းကို တကယ်ပဲချစ်တာလားဟင်၊ တကယ်ပဲ ချစ်မြတ်နိုးတာလား”

“ချစ်ပါတယ်ဝန်းရယ်၊ ရန် ဇနီးချောလေးကို ချစ်တဲ့နေ့ပျိုမလား၊ ချစ်ခြင်းလွန်းလို့ မရမက လက်ထပ်ယူခဲ့တာပဲ”

“ရန်ရယ်...ဝန်းပျော်လိုက်တာ၊ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ၊ ဝန်း အလိုလားအထောင့်တဆင့်က ရန်ရဲ့ချစ်ခြင်းပူတွေပါပဲအော်”

ဝန်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းတူထူအမိအမိလေးတွေ ပူစပ်မှာကျင်သွားရသလို လည်တိုင်ကျောကျောလေးတွေတစ်လျှောက် အနမ်းမွှင်လေးတွေက တခြေခြေ ခြေလျားသွားရလေသည်။ ရန် လက်သန်သန်တွေကလည်း ဝန်းခန္ဓာကိုယ်လေးအား တင်းတင်းပွေ့ပက်ထား၏။ ဝန်းနှလုံးသားလေးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါလာအောင် လှိုက်ခါမောလျလာရသည်။

“ဝန်းကိုချစ်တယ်၊ အရမ်းချစ်တယ်၊ ကိုယ့်ဇနီးချောလေးကို ချစ်ခြင်းလွန်းလို့ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရတာ အရမ်းကို ဖိုးမိန်ကမိတယ်ကွာ”

ရန်အသံတွေက လှိုက်ပိုကြည်နူးဖြယ် တိုးလျှောင်သွားသည်။ ရန်မျက်ဝန်းအစုံက အကြင်နာတွေနှင့် ရီဝေမှေးစင်းဆော်။

ဝန်း ပျော်လိုက်တာနော်။ ရန်ရဲ့ အချစ်တွေ အကြင်နာ အယုယတွေကို ရယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့လို့လေ။

“တီ...တီ”

“တီ”

“ဟင်”

အခန်းဝမှ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ လူခေါ်ဘဲလဲသံကြောင့် ဝန်း ထိုယိမ်းလေး ဆတ်ခဲတုန်သွားပြီး လန့်နိုးသွားရလေသည်။

“ဟင်”

ဝန်း အိပ်မက်တွေ မက်နေတာပါလား။ သူမဘေးတွင် ရန်ရှိမနေပေ။ အိပ်ရာပေါ်မှာပင် ရန် ဝင်အိပ်သည့် ခြေရာလက်ရာ ဟိုခဲ။ ရန်ဘယ်မှာ အိပ်တာလဲ။ ညက ရန်တစ်ယောက်တည်း တစ်နေနေရာမှာ အိပ်ပုံပင်။ အခန်းထဲမှာလည်း ရန်မရှိ။

“ဟင်...ရန်ကော ဘယ်ထွက် ဘူးပြီလဲ”

သူမ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် အိပ်ရာပေါ်မှ လူးလဲထလိုက်လေသည်။

“တိ...တိ”

“တိ”

အပြင်မှ လူခေါ်ဘဲလိသံကလည်း မြည်နေဆဲပင်။ ဝန်း၊ အခန်းအပြင်ဘက် ရောက်လာတော့ ရန်က နည်းခန်းမှာ မြက်ပျံ ခင်းပြီး အိပ်နေ၏။

“တိ...တိ”

“တိ...တိ”

လူခေါ်ဘဲလိသံကြောင့် ရန်လည်း လူးလဲထလာခိုသည်။

“ရန်...ရှင်ဘယ်မှာအိပ်နေတာလဲ အခန်းထဲမှာ ဘာပြု”

လို့ မအိပ်တာလဲ”

“တံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်ပါ ဝန်း”

ဝန်း အခန်းတံခါးကို သွား၍ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ အခန်း

မှာ ရပ်နေသူက ရန်သူငယ်ချင်း ချောပင်။

“အိပ်လှချည်လား ရန်ရယ်၊ ချော ရောက်နေတာကြောင့်”

နေပါဦး နှစ်ယောက်လုံး နေမြင့်အောင်အိပ်နေကြတာလား”

ရန်သူငယ်ချင်း ချော အထဲဝင်လာသဖြင့် ဝန်း စိတ်မသက် မသာဖြစ်သွားရသည်။ ကြမ်းပြင်မှာ အိပ်ရာခင်းပြီး ရန်အိပ်နေတာ တွေ့သွားပြီဖြစ်၏။

“ဟင်...ရန် ရှင်က ဘယ်မှာအိပ်တာလဲ၊ ညက လင်မ ယား ရန်ဖြစ်ကြလို့လား”

ဗေဒီမဆိုင် စပ်စုနေတဲ့ ချောကို ဝန်း အမြင်ကတ်လာမိ သည်။ ရှင်နဲ့ဘာဆိုလို့လဲ၊ ညက ရန်လည်းမဖြစ်ဘဲနဲ့ ရန်ကရော ဘာဖြစ်လို့ အပြင်မှာသွားအိပ်နေရတာလဲလို့။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ချောရာ၊ ကိုယ် စာဖတ်ရင်း အပြင် မှာ အိပ်ပျော်သွားရတာပါ၊ ဒီနေ့ ကိုယ် တော်တော်နေမြင့်အောင် အိပ်လိုက်တာပဲ၊ ဝန်း မင်းရောမထဘူးလား၊ ကိုယ် ကျောင်းသွား ရုမယ်လေ၊ မင်းရော ရုံးသွားရမှာပဲမဟုတ်လား၊ တော်တော်အပျင်း ထုတဲ့ခိနီးမပဲ”

ချောရှေ့မှာ ပြောလိုက်သဖြင့် ဝန်း မျက်နှာလေး ထူပူ သွားရလေသည်။ ဝန်းလည်း ညက ညဉ့်နက်မှအိပ်ပျော်သွားလို့

အိပ်ရာထနောက်ကျသွားခြင်း ဖြစ်၏။

“ကပါ ထ၊ မြန်မြန်ချုတ်နှာသစ်ပါ။ ကျောင်းတရပါ တယ်။ ရန်အတွက် သွားတိုက်ဆေးတွေတာတွေ အသင့်ငြင်ဆေး မယ်။ စာအုပ်တွေလည်း အချိန်စာရင်းနဲ့တိုက်ပြီး ထည့်ပေးထား မယ် လုပ်လေ”

“ကျေးဇူးနဲ့ ချောရယ်၊ ကျညီမိန်းပါဦး”

ရန်အခန်းထဲဝင်ပြီး ချောက ဗျာဟာခတ်အောင် လုပ်ပေးနေ လေသည်။ ဝန်းလည်း ရုံးသွားရမှာဖြစ်၍ မျက်နှာသစ်ရန် ရေချိုး ခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့၏။ ရေချိုးခန်းထဲတွင် ရန်နှင့် ဆုံကြသည်။

“ဝန်း”

“ဟင်”

“ချောကို နည်းနည်းအလေးမှ မပြိုင်မိအောင်နော်၊ ချောက ကို ကိုယ်က နေ့စဉ်ထပ်စီးရမှာ”

ဒီချောဆိုတဲ့ မိန်းမက နေ့စဉ် ရန်နှင့်တတ်တွဲလုပ်တော့ပျက် သဘောပင် ဖြစ်နေလေသည်။ ဝန်းရင်ထဲမှာ မကျေနပ်မှုတွေက

ဦးချင်းသွားရ၏။ ညက အိပ်မက်နှင့် အပြင်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် နေသည်။ ရန် ရှင် တမင်သက်သက် ဝန်းကို စိတ်သောကရောက် ဆောင် လှစ်ပြုနေတာမဟုတ်လား။

“ရန် မြန်မြန်လုပ်လေ၊ ရှင်ဝတ်မယ့် အဝတ်အစားလည်း ချောရွေးပေးထားဇယ်နော်”

“ချောသဘောပဲဟေ့ ကိုယ်ကတော့ ကူညီမှတော့ မယ်”

ဝန်း မကြားချင်ပေမဲ့ ကြားနေရလေသည်။ ချောကလည်း ရန်ရဲ့ဝေယျာဝစ္ဆတွေကို ဗြာဟာခတ်အောင် လုပ်ပေးနေသည်။ ဝန်း လည်း ရုံးသွားရမည်ဖြစ်၍ ငြင်ဆင်နေမိ၏။ အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် အဝတ်အစားကို အလှဝဆုံးဝတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“ရန် ကျောင်းစာအုပ်တွေလည်း ထည့်ပေးပြီးပြီနော်၊ မနက်စာတော့ ချောနဲ့ အပြင်မှာစားတော့၊ မြဝန်းရံ အလုပ်ရှုပ်နေ မှာစိုးလို့ ချောက ပိုင်းကျတာပါနော်”

ဝန်း တုန်တုန်ရီရီနှင့် စိတ်ကို ငြိမ်သက်အောင် အတော် လေး ထိန်းချုပ်နေရသည်။ ရင်ထဲမှာ နာကျင်ကြောင့်နေရ၏။

“ဝန်း...ကိုယ်သွားပြီ၊ တော်သေးတယ်ထွာ ချောရောက် လာလို့ပဲ”

ရန်နှင့်ချောကတော့ ကျော့ကျော့ကော့ကော့လေး ထွက် သွားကြသည်။ ဝန်းတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရင် ဘာမှဆက် လုပ်နိုင်စွမ်းမရှိအောင် အင်အားတွေ ချိန်သွားရတော့သည်။ မတ်တပ်ပင် ရပ်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ပေ။ ဝန်း မျှတ်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေပြည့်လာရသည်။ တကယ်ဆို ဝန်းတို့လည်း ရန်တို့နှင့် အတူ ခေါ်သင့်သည်။ ရှင် သိပ်ရက်စက်တယ် ရန်ရယ်။

“မြဝန်းရဲ့အဖို့ မင်းမချစ်ဘူး သားရန်၊ မင်းလက်တို့ဖြန့်ဖို့ မဟုတ်လား”

အန်တီသော်တာ ပြောတဲ့စကားတွေကို ဖြန့်၍ကြားဖောင် လာမိသည်။

ဝန်းသိပါတယ်။ ရန်ရဲ့အာဇာတတွေ ခြေပျောက်ဖို့ ဝန်း လိုက်လာခဲ့တာပါ ခုန်ရယ်။ ဝန်းရင်ထဲမှာ ဝူလောင်နေပြီး ယိုင်ခွေ ကျချင်နေလေသည်။

“ကျွန်မ ရန်တို့ချစ်တယ်၊ ရန်က ကျွန်မအပေါ် ဘယ်

လောက်ပဲ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ပါစေ ရန်အနားမှာ ဝန်း ထာဝရနေမှာ ပါအော်”

ဝန်း ကုမ္ပဏီကိုသွားဖို့ အလှပဆုံး ပြင်ဆင်ထားခဲ့ပေမယ့် ရန်က နည်းနည်းမှ စိတ်ဝင်စားဟန်မပြပေ။ အခုလောက်ဆိုရင် ချောနဲ့များ ချောက ဓွကြေးချမ်းသာပြည့်စုံတဲ့ ဆရာဝန်မလောင်းပဲ။

ဇေဇေရော ဝန်းကို အမိုက်မဆိုပြီး ပစ်ထားလိုက်တာ လားဟင်။ ဇေဇေ ဝန်းကို စိတ်ဆိုးနေပြီလား။ အန်တီသော်တာရော အဆင်မပြေခဲ့လား။ ဝန်းကတော့ အန်တီသော်တာဝင်တွေ လည်နေ ပြီလားထင်ပါတယ်အော်။ ဝန်း စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်လိုက်ကာ ဖြင့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

“မြဝန်းရဲ့”

“ထင်...ကိုနန္ဒမိတ်”

“ထားပေါ့ဇာကလေး”

“နေပါစေ ဘတ်စိကားနဲ့ပဲ ဝန်းသွားပါရစေ”

“တက်ပါ မြဝန်းရဲ့ရယ်၊ ကိုယ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ၊ လမ်းကြိုတာ

လား”

“နေပါစေ ထိုနန္ဒမိတ် ဝန်းကို ငတ်ဝန်းထွင်က တစ်မျိုး ထင်မှာစိုးလို့ပါ။ ဝန်း ဘတ်စံကားနဲ့ပဲသွားပါရစေ”

ဝန်း မစီးချင်ပါဘူး။ ရန်လို့မဟုတ်ပါဘူး။ ရန် အထင်သေး အမယ့်ကိစ္စတွေကို ဝန်း ဘာမှမလုပ်ချင်ပေ။ ကိုနန္ဒမိတ်နှင့် မလိုဝ် ပေ။

“ဝန်း မာနကြီးတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝန်းဘာဝနဲ့ ဝန်းငါပဲ။ ဒီအတိုင်းနေချင်လို့ပါဆရာ”

“ကိုယ့်ကို ဆရာလို့ခေါ်ပါနဲ့ ဝန်းရယ်။ ထိုနန္ဒမိတ်သို့ ရင် ရပါပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဝန်း ကိုယ့်ကို မစိမ်းပါနဲ့နော်။ ဝန်းလို့ ရိုးသားဖြူရပ် တဲ့မိန်းကလေးကို ကိုယ် ကူညီချင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဘေးရူးပါပဲ”

ကိုနန္ဒမိတ်ရဲ့ ကားကို ဝန်း မစီးခဲ့ပေ။ ဝန်းရဲ့ ကိုယ်ကျွန် တရားတွေကို နည်းနည်းလေးမှ အထိအပါးခန့်နိုင်ပါဘူး။

ကုမ္ပဏီကို ဝန်းရောက်လာတော့ အချိန်ပင်နောက်ကျ။

သည်။

“ဆရာကပြောတော့ ဝန်းကို လမ်းမှာတွေ့ခဲ့တယ်ဆို”

“အင်း”

“ဘာဖြစ်လို့ ကားကြိုလိုက်မစီးတာလဲ”

“ဟင့်အင်း...ဝန်း ဘတ်စံကားနဲ့ပဲ သွားချင်တယ်။

အကျင့်ဖြစ်မှာစိုးလို့ပေ”

“ဝန်းရယ်”

ဝန်းက အိမ်ထောင်နဲ့ပါ မမရယ်။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ဝန်းအတွက် ငွေလိုအပ်နေလို့ပါနော်။ ဝန်း လိမ္မာလှည့်ဖြားတား တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

“ဝန်း”

“ရှင်”

“မျက်နှာလည်းမကောင်းပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲကွယ်။ လိုအပ်တဲ့အကူအညီရှိရင် မမကိုပြောနော်။ ဆရာကလည်း ဝန်းလိုအပ်တာ တူညီဖို့ ပြောထားတယ်”

ကိုနန္ဒမိတ်က ဝန်းကို စိတ်ဝင်စားနေကြောင်း သိသည့်အခါ

ဝန်း နှလုံးသားတွေထဲမှာ ရန်ပဲရှိနေတာပါ။ ရန်က ဝန်းချဲ့ထားဝရ လက်တွဲဖော်ပါပဲ။

“ဝန်း ဂိုက်လုပ်ဖို့အတွက် ဆရာတူမလေးရှိတယ်”

“ရှင်”

“ဆရာက ဝန်းကိုပြောမယ်တဲ့။ ဘယ်လိုလဲ ဝန်း လက်ခံ မှာလား”

“ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဝန်းရဲ့။ ဆွေလိုနေတယ်ဆို၊ ဆရာတူလေး က ခြောက်တန်းပဲဆိုတော့ ဝန်းလည်း သက်သာတယ်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့...ဝန်း လက်ခံရမှာပေါ့လေ။ အလုပ်က လိုအပ်နေတာပဲမဟုတ်လား”

ဝန်းအတွက်ကတော့ ငွေပိုရမယ့် အလုပ်ကို လက်ခံရမှာ ပဲ။ ရန်ကို ငွေပေါပေါများများ ထေးချင်တယ်။ တာခြာသူကို ရန် အထင်တကြီး အားမကိုးနေစေချင်ပါဘူး။ ဝန်းစိတ်ဆွေ ဝူလောင် နွမ်းလျနေရလေသည်။

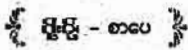


အခန်း [၂၄]

ရန် ထွက်သာလာခဲ့ရသည်။ ဝန်းကို စိတ်မချသလို ဖြစ်ပြီး နောက်ဆံတင်းနေရလေသည်။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က ဝန်းကို အပျိုဟု ထင်နေ၏။ အဆိုပါ ယောက်ျားကျီပါတယ်လို့ ပြင်ပြောခိုင်းရင်ကောင်း မလားပဲ။ မင်း ဘော်တော်အလှဆွေပြင်နေတာပဲ မြဝန်းရံ။ အပျိုလုပ် နေတာ မဟုတ်လား။ ဒီနေ့ မြဝန်းရံ ပြင်ဆင်ထားတာ အပျိုရှုံး တယ်။ ရန်စိတ်ထဲမှာ ဘာမှန်းမသိဘဲ မကျေမနပ်ကြီး ဖြစ်နေရ သည်။

“ရန်”

“ဟင်”



“ရှင်ဘာတွေ စဉ်းစားတွေဝေနေတာလဲ၊ ချောသားမှာ ရှိတာကို သတိရပါဦး”

“ဟင်”

ချော မင်းနဲ့တွဲနေတာ ငါမှားများသွားပြီလား၊ မြဝန်းရံကို ရွံ့ပြီး တွဲပေမယ့် သူ့စိတ်ကမပါပေ။ သူ့ဘယ်တော့မှ မိန်းကလေး တွေနှင့် မပတ်သက်ခဲ့။ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေခဲ့သည်။ သူ့စိတ် တွေ လေးလံနေရ၏။

“မြဝန်းရံကို ရှင်မချစ်ဘူးမဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ သဝ ကို စိတ်သောကတွေနဲ့ လျှောက်လှမ်းရမှာလဲ ရန်ကင်း ကွာရှင်း လိုက်စမ်းပါ။ ရန်ကင်းလိုအပ်တာတွေတို့ ချော ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ပါ တယ်နော်”

ချော မျက်ဝန်းတောက်တောက်လေးတွေက ရုန်းအပေါ် ဘယ်လောက်အထိ မျှော်လင့်နေကြောင်း သိသာလွန်းနေသည်။ မြဝန်းရံကို အရွံ့တိုက်ချင်လို့ ချောနှင့်တွဲနေခဲ့ပေမယ့် သူ့စိတ်ဆွဲ က မြဝန်းရံဆီပဲ ရောက်နေလေသည်။

“ရန် စားလေ”

“အင်း”

“ဒီမိန်းမကို မချစ်မနှစ်သက်ဘဲများ လက်ထပ်ယူရလား ရန်ရယ်”

“ကိုယ့်တို့ ကျောင်းသွားကြစို့ ချော”

“နေပါဦး ရန်၊ ကျောင်းက အချိန်ရပါသေးတယ်”

“ကိုယ် သွားချင်ပြီချော၊ ကိုယ် ဒီမှာဆက်မနေချင်တော့ သွား”

“ရန် ဘာမှစားရသေးဘူးလေ”

“မစားချင်တော့လို့ပါ၊ လျောင်းကိုပဲသွားကြစို့”

“ရန် ရှင်ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ တစ်ခုခုလိုအပ်နေတာ ရှိရင် ချောကိုပြောစမ်းပါ”

“ဧရိပါဘူး၊ ကိုယ်တို့ ကျောင်းကိုပဲသွားကြမယ်”

သူထသည်။ ချောနှင့်သူ့ကို မြဝန်းရံ အထင်လွဲပြီး စိတ် သောကတွေရောက်နေမလား။ သူက အဲဒီလိုဖြစ်ချင်တာပဲ မဟုတ်

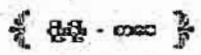
လား။ မင်းစိတ်သောဏတွေ ချောက်ခမ်းပါ မြဝန်းရံ ငါက အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်နေချင်တာ။ မင်း ခံစားရလေ ငါဝမ်းသာချော်ရွှင်လေပဲ။

“ချောကတော့ ရန်ကို အမြဲတမ်း ပျော်ရွှင်နေစေချင်ပါ တယ်။ ရန် လက်ထပ်ယူလိုက်တဲ့ မြဝန်းရံကို ရန်မချစ်ဘူးမဟုတ် လား။ ရန် မုန်းတီးနေတယ်ဆို”

ရန် အခြေမပေးတတ်။ လောလောဆယ် ရန်စိတ်တွေထဲ မြဝန်းရံ အပျိုလုပ်ပြီး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးနဲ့ ငြိစွန်းသွားမှာပဲ စိတ်ပူ မိလေသည်။ ဘာဖြစ်လို့ မြဝန်းရံကို စိတ်ဝင်နေတာလဲ။ မြဝန်းရံအား စွန့်လွှတ်ရန် သူ့စိတ်တွေထဲ မလိုလားနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။ ချောနှင့် ဆက်ထိုင်နေလို့တော့သဖြင့် သူ့ အတန်းတွေပဲ တက်နေ လိုက်၏။

အတန်းတွေပြီးပြီးချင်း ဘတ်စ်ကာဆီပြီး အိမ်ပြန်ဖို့လုပ် တော့ ချောက သူမကားနှင့် ဇွတ်အတင်း လိုက်ပြီသည်။ ရန် စိတ်တွေက ချောနှင့် ဟုဉ်တွဲပြန်ရမှာ ဝန်လေးနေမိ၏။ မြဝန်းရံ အထင်လွဲမှာကို မလိုလားသလိုကြီး ဖြစ်နေရသည်။

“ရန် ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ။ ချောကို အလိုမကျလို့လား။



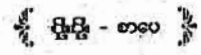
ဟင်း၊ ရန် စိတ်ချမ်းသာအောင် ချော ဘယ်လိုဖြည့်စွမ်းပေးရမလဲ ကွာ ဟင်”

“ဆောက်နေ ကိုယ် ဘတ်စ်ကာနဲ့ပဲ သွားတော့မယ် ချော၊ ဇင်းလားကြည့်တော့ ကိုယ်အကျင့်ပါသွားမှာစိုးလို့ပါ”

“ရန် ဘယ်တုန်းက ဘတ်စ်ကားစီးဖူးလို့လဲ၊ ချော အပို့ အကြိုလုပ်ရတာ အပန်းမကြီးပါဘူး ရန်၊ လာပါ”

ချောက ဇွတ်အတင်း ခေါ်နေတော့လည်း ရန် မငြင်းချင် တော့ပဲ လိုက်လာခဲ့ရသည်။ ရန်ပဲ မြဝန်းရံအား လက်တံပြန်ရန် ချောကိုတပ်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ အားနာပါးနာနှင့် ချောကားနဲ့ပဲ လိုက်ခဲ့ရသည်။

ရန် အခန်းတိုပြန်ရောက်တော့ မြဝန်းရံက ရောက်နေသည်။ ဘယ်သူနဲ့လာတာလဲ။ ဟိုကုမ္ပဏီသူဌေးပဲ လိုက်ပို့ပေးတာလား။ သူ့သိချင်နေပေမယ့် မမေးဖြစ်တော့။ အခန်းတံခါးကို မြဝန်းရံက လာဖွင့်ပေးပြီး ချောပါ ဧည့်ခန်းထဲဝင်လာသည်။ ရန် လန့်နေ၏။ ချောနှင့်သူ့ကို မြဝန်းရံ အထင်လွဲမှာ စိတ်ပူပင်နေမိသလိုပင်။



“မမြဝန်းရံ ဘာဟင်းချက်နေလဲဟင်၊ ချောစားမှာနော်”

“ရူပါတယ် မချော စားသွားပါ”

“အလဲကစားပြောတာပါနော်၊ ချော ပြန်တော့မယ်၊ ရန် မနက်ဖြန်စားစာထနေ၊ ချောလာခေါ်မယ်၊ ရှင် ဘတ်စ်ကားမစီးနိုင် ပါဘူးနော်”

ဝန်းကတော့ ကိုနုနုစိတ်က လိုက်ပို့ပေးမည်ဆိုပေမယ့် ဘတ်စ်ကားနဲ့ပဲ ငြိန်လာခဲ့လေသည်။ ရန် အထင်လွှဲစေမယ့် အဖြေ အမူတွေကို ဝန်း ရှောင်ခဲ့သည်။ ရန်တယ်က မရှောင်ပေ။ ဝန်း အရမ်းပဲ ခံစားရ၏။

“ရန်”

“ပြော”

“ဒီညနေစာကိုတော့ ဝန်းနဲ့အတူစားမှာလားဟင်”

“အင်း”

“ဒါဆို ဝန်း အသင့်ပြင်ဆင်ထားပေးနော်၊ ရန် ရေချိုး တော့၊ ရန်အတွက် အဝတ်အစားတွေ ဝန်း အဆင်သင့်ထုတ်ပေး

ထားမယ်နော်”

“အင်း”

ရန်အသိချင်ဆုံးက မြဝန်းရံ ဘယ်သူကားနဲ့ ပြန်လာခဲ့တာ လဲဆိုတာပဲ။ ဟိုကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က မင်းကို အပျိုထင်နေတာ မင်းက ချော အပျိုရုံးအောင် ငြင်ဆင်သွားခဲ့တာပဲ။ ရန် ဘာကိုဒေါသဖြစ်နေ မှန်းမသိပေ။ ချောနှင့်တွဲပြန်တာကို ရပ်လိုက်ရင်ကောင်းမလားပဲ။

ရေချိုးခန်းထဲဝင်လာခဲ့ပြီး သူ ဟောင်ချာချာနှင့် ဖြစ်နေ လေသည်။ စိတ်ထဲမှာ ဘာကိုအလိုမကျမှန်းမသိ ဖြစ်နေရ၏။ မြဝန်းရံကို ဒေါသဖြစ်နေတာလား၊ သူကိုယ်တိုင်ပဲ မြဝန်းရံအား အပျိုဟု ပြောခိုင်းထားတာပဲ။

“ရန်ရေ... အရမ်းကြာနေပြီနော်၊ မြန်မြန်လုပ်လေ အဆား ပတ်မယ်”

သူ ရေချိုးပြီး အပြင်ပြန်ထွက်လာတော့ မြဝန်းရံက အဝတ် အစားတွေ အဆင်သင့်ထုတ်ထားသည်။

“ကိုယ် ဒီအဝတ်တွေ မကြိုက်ဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ

ရွေးပြီးဝတ်မယ်၊ ကိုယ် အဖြူရောင်ညဝတ်အင်္ကျီရော ဝန်း”

“ဟာ...ဒုက္ခပါပဲ ရန်ရယ်၊ ဝန်းမအားလို့ မလျော်ရသေးဘူး၊ ဝန်း မေ့သွားတာပါ”

“မင်း တော်တော်အသုံးမကျတာပဲ မြဝန်းရုံ၊ ကိုယ့် ဒီအဖြူရောင်ညဝတ်အင်္ကျီကို နှစ်နှစ်သက်သက် ဝတ်တယ်ဆိုတာ မင်းသိသားနဲ့ကွာ”

“ဝန်း မေ့သွားရတာပါ၊ မနက်က အိပ်ရာထလျှင် နောက်ကျသွားတယ်လေရန်၊ ဒီညပဲ ဝန်း လျှော်လိုက်ပါ့မယ်”

“ထားလိုက်တော့ကွာ ငါ့အ ခုညပဲဝတ်ချင်တာ။ မင်း တော်တော်အသုံးမကျတာပဲ မြဝန်းရုံ တကယ်စိတ်ကျ ကောင်းတယ်”

တကယ်တော့ ရန် မကျေမနပ်နှင့် ဒေါသထွက်နေပေမယ့် က မြဝန်းရုံ ဘယ်သူနဲ့ပြန်လာတာလဲဆိုတာ သိချင်၍ဖြစ်သလို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းကို ရှာနေရ၏။

“ရန်ရယ် နောက်တစ်ခါ ဒီလိုမဖြစ်စေရဘူး ဝန်း”

တာပါ။ ရန် လိုအင်ဆန္ဒတွေကို ဝန်း လေ့လာထားရမှာပါ။ ရန်စိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရတာ ဝန်း တောင်းပန်ပါတယ်နော်”

“ထားလိုက်တော့ကွာ ညစာစားဖို့ပဲ သွားပြင်တော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

မြဝန်းရုံက အပြေးအလွှား ထွက်သွားလေသည်။ ရန် ဘာကိုအလိုမကျန်းမသိ။ မြဝန်းရုံကို ကောင်းကောင်းဖိနှိပ် အနိုင်ကျင့်ဖို့လည်း ရန် ကျွန်ဆုတ်နေမိ၏။ မင်းကို ဒုက္ခတွေ သောကတွေကြားထဲမှာ ငါက နှစ်မြှုပ်ထားချင်တာကွ။

“ရန် ညစာပြင်ထားပြီးပြီနော်”

ရန် ထခင်းစားပွဲမှာ မြဝန်းရုံကို ပြဿနာရှာသည်။ ဟင်းချက်တာတွေ ညံ့သည်ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုပစ်လိုက်၏။

“မင်း လုံးဝအသုံးမကျတဲ့မိန်းမပဲ၊ ဟင်းချက်တာတွေ အရမ်းညံ့တယ်၊ တော်ပြီကွာ ငါ အပြင်မှာပဲ ထွက်စားတော့မယ်”

ရန် အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ မြဝန်းရုံ စိတ်ထိခိုက်ပြီး သူ့ထို ဇနီးဘီးသွားရင် ဒုက္ခပဲဟု တွေးမိသွားရသည်။ မြဝန်းရုံ

စီစဉ်ထားတာတွေက သူ့အကြိုက်တွေပါပဲ။ ကုမ္ပဏီမှာက မြဝန်းရံကို အပျိုထင်နေတာပါ။ အိမ်ထဲပြန်ရောက်လာရသည်။ အခန်းထဲတွင် မြဝန်းရံ ဟမ်းဖုန်းနှင့် စကားပြောနေ၏။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုနန္ဒမိတ်၊ ဝန်း လက်ခံပါတယ်။ ချက်ချင်း ညနေကစပြီး စာကျက်ပေးပါမယ်။ အခုလိုကူညီတဲ့အထွက် ကျေးဇူး ပါပဲနော်”

ချက်ချင်းပြန်ရောက်လာတဲ့ ရန်ကို မြဝန်းရံက တအံ့တပြဲ နှင့် ကြည့်သည်။

“ရန် ချက်ချင်းပြန်လာတာလား။ ညစာရော စားခဲ့ရဲ့လား။ ဟင်”

“ငါ ချက်ချင်းပြန်လာလို့ မင်း ဖုန်းခိုးဆက်တာ မိတယ်ပေါ့။ ဒီဖုန်းက ဘယ်ကနေရတာလဲ”

“အလုပ်ရှင်က ပေးထားတာပါ။ ဝန်းက သူ့ခွဲလား။ ထောက်ဆိုတော့လေ ဆက်သွယ်ရလွယ်အောင် ပေးထားတာ။ ရန်”

မင်းနဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က ဒီအထိတောင် ရင်းနှီးနေပြီလား မြဝန်းရံ။ ဘာဆက်သွယ်ရလွယ်အောင်လဲ မင်းဆီ အချိန်မရွေး ဖြန့်ဆက်ပြီး ညှုတ်ကမ်းပေးလွှတ်ဖို့ မဟုတ်လား။

“ဖြီးတော့လေ ရန်ကိုပြောဦးမယ်။ မနက်ဖြန်ညကစပြီး ဝန်း ကလေးတစ်ယောက်ကို တစ်လတစ်သိန်းနဲ့ ဝိုက်လုပ်ပေးရမယ်လေ”

“ဘာ...တစ်သိန်းဟုတ်လား။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာပဲ မြဝန်းရံ။ ဘယ်သူ့ဖို့လို့ မင်းကို ဒီလောက်များတဲ့လခ ပေးရတာလဲ”

“ထိုနန္ဒမိတ်ရဲ့ တူပါ။ ခြောက်တန်းပါ ရန်၊ ဒီကလေးက ခုည့်အည်းဆိုးတော့ ဝန်းက အစစအရာရာ တာဝန်ယူပေးရမယ်တဲ့။ ကလေးမိဘတွေကလည်း နိုင်ငံခြားမှာလေ။ အဘွားနဲ့နေခဲ့ရတာဆိုတော့ အလိုလိုက်ထားတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ဆရာမက တာဝန်ယူချင်အောင် လခပိုပေးတာပါ”

မမြစိန်နိုင်ဘူး။ အဲဒါ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ နန္ဒမိတ်ဆိုတဲ့လူက မင်းတို့ ငိုပန်းပြီး ကူညီတာပဲ။

“မင်းမလုပ်ဘူး”

“ဟင်”

“ငါလုပ်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး ငြင်းလိုက်”

“ဝန်း လက်ခံထားပြီးပြီလေ၊ ရန်အတွက် ကျောင်းစရိတ်တွေ လိုအပ်တာပဲမဟုတ်လား၊ ရန်ပဲ ဝန်းကို အပိုင်ဆွဲရမယ့်အလုပ်တွေ ရှာထားဆို”

အလုပ်ရှာခိုင်းတာလဲ သူပဲ။ မြဝန်းရံကို အပျိုလို့ကြောခိုင်းတာလဲ သူပဲ။ အခုတာဖြစ်လို့ သဝန်းတွေကြောင့်ချင်နေရမှုန်းမသိပါဘူး။ မြဝန်းရံ နောက်တစ်ထောက်နောက် ပါသွားမှာ ဘာဖြစ်လို့များ စိုးရိမ်ပူပန်နေရတာလဲ။

“လခက များနေပေမယ့် ဒီကလေးကို သင်ခွင့်တဲ့ဆရာမတောင် မရှိဘူးတဲ့၊ ဝန်းက စမ်းသင်လက်ခံလိုက်တာပါ၊ ရန်အတွက် ငွေကလိုနေတယ်လေ”

သူ့အကြည့်တွေက မြဝန်းရံဆီ ဆတ်ခနဲ ရောက်သွားရသည်။ စိတ်ပင်ပန်း လူပင်ပန်းနှင့် အတော်လေး ပိန်ချိုးထူးသွား၏။

မြဝန်းရံ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ရေမွှေးနံ့က သူ့အတွေးအာရုံထဲသို့ ပူးဆဝနေောက်ကျီအောင် တိုးဝင်နေလေသည်။

လှပနုထွတ်နေတဲ့ မိန်းမချောလေး ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ အမုန်းတွေပဲ ရှိနေစေရန် ကြံစည်ကြိုးစားနေခဲ့သည်။ မေမေအတွက် လက်တုံ့ပြန်ခဲ့၏။ သူ့လုပ်ရပ် အောင်မြင်လို့လား။ မြဝန်းရံအနားကနေ ရန် လှည့်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။



အမန်း [၂၄]

“မြဝန်းရဲလေးကို သားရန်က နှိပ်စက်နေတော့မယ်၊
သော်တာသိပါလားဟယ် ဒေါ်ချိုရယ်၊ ကျွန်မ ရှာမယ်၊ ကျွန်မထွက်သွား
မယ်၊ သေချင်တဲ့နေရာမှာ သေပါစေ”

“အစ်ကိုကြီးက မရှာနဲ့တဲ့၊ ဒီမှာပဲနေတဲ့ တော်ကြာ ရန်က
သူ့သမီးအပေါ် အပြုံးကြီးပြီး ပိုနှိပ်စက်မယ်တဲ့၊ မမကြီးလည်း
နေမှုမထောင်းတာပဲ အရမ်းအားနည်းနေတယ်လေ”

“သားရန်...မင်း ကျေးဇူးကန်းတဲ့ကောင်ပဲ၊ အသုံးမကျ
တဲ့သား၊ ခိုက်တယ်”

ဒေါ်သော်တာ စိတ်ထိခိုက်မကြကွဲပြီး အိပ်ရာပေါ်မှာ

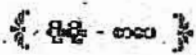
လဲတော့သည်။ မြဝန်းရံလေး အနှိပ်စက်ခံရမှာကိုပဲ မိမိ စုပင်နေရ၏။ သားရန်က နှိပ်စက်မှာပဲ။ အချစ်ဆိုတာလည်း ရှိမှာပေဟုတ်ပါဘူး။ မင်းရင်ထဲမှာ အညှိုးအတေးတွေ အရမ်းတွေပဲ ရှိနေမှာပါ။ သားရန်ရယ်။ မင်း ကျောင်းဆက်တက်ဖို့က ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ။ အခုလောက်ဆို မြဝန်းရံရဲ့ အနာဂတ်ကို မင်း ဈာန်စိတ်ထားလားပြီ။ မေမေ ခွင့်မလွှတ်ဘူး။ မင်းကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး။

“မမကြီး အနားထူနေပါနော်၊ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာခဲ့ရပြီပဲ။ ကျွန်မ သနားလိုက်တာ၊ မိသားစုအဆင်ပြေအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်”

“ကျွန်မမှာတော့ပါ ဒေါ်ချို။ ကိုတိမ်ယံတို့မိသားစု ပြုကျင့်အောင်လုပ်တာ ကျွန်မပဲ”

မသော်တာနှင့် ဒေါ်ချို ပြောနေတဲ့စကားတွေကို ဦးတိမ်ယံ ကြားလိုက်ရသည်။ မိမိစိတ်ပုလွန်း၍ မသော်တာအား လာကြည့်မိခြင်းပင်။

“မသော်တာကိုယ်တိုင်က ကိုတိမ်ယံအပေါ် ငတ်စဉ်လေး



ထဲက တိတ်တခိုး ချစ်မိပြီး လက်ထပ်ဖို့ မငြင်းပယ်ခဲ့တာပါ”

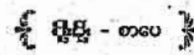
ဦးတိမ်ယံ ခြေလှမ်းတွေက တုန်ခနဲ ရပ်သွားရသည်။ ရင်ထဲမှာ နာကျင်ဆိုးနှင့်သွားရ၏။ မသော်တာကို မိမိတစ်သက်လုံး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်လာခဲ့တာပါ။ တစ်ချက်လေးမှ မပြုပြင်ခဲ့သည်။

“သားရန်ကို သော်တာ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ သမီးမြဝန်းရံလေးမှာ အပြစ်မှမရှိတာပဲ။ အခုလောက်ဆို အဖေအတွက်ဆိုပြီး အမျိုးမျိုး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေတော့မှာပါ”

“မမကြီး အတော်လေးအားနည်းနေပြီ၊ မတ်တပ်တောင်မှ ခရပ်နိုင်တာပဲ။ အစားလည်းမစားဘူး”

“ကျွန်မ သေချင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ အသက်ရှင်နေသရွေ့ ကိုတိမ်ယံ စိတ်သောတတွေ ဧရာမနေမှာပဲ။ သားရန်က မြဝန်းရံလေးကို တစ်သက်လုံး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေမှာလည်း ကျွန်မ လုံးဝ မမြင်မတွေ့ချင်ဘူး၊ ကျွန်မ သေသွားချင်ပါတယ်”

“စိတ်ကိုထိန်းပါ မမကြီးရယ်၊ ဆန်ပြုတ်လေးလောက်



၂၆၄

ထပ်ပြန်

တော့ သောက်ပါနော်”

“ဟင့်အင်း... ကျွန်မ သောက်ချင်တဲ့စိတ် မရှိလို့ပါ။

ထားခဲ့ပါနော်”

မသော်တာ မစားမသောက်ဖြစ်နေ၍ ဦးတိမ်ယံ စိတ်ဝှဲ သွားရလေသည်။ မိမိအပေါ် နှစ်ပေါင်းများစွာ သည်းခံကျိုးခွံစွာ ပြုစုယုယလာခဲ့သော မသော်တာအပေါ် မိမိ ခရုတ်စက်နိုင်တော့ ပေ။ အခန်းထဲမှ ဒေါ်ချိုထွက်လာပြီး မိမိကိုတွေ့တော့ အံ့ဩသွား သည်။ မိမိက ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်၍ ပြန်ထွက်သွား၏။

“မသော်တာ... ကိုယ် ဟန်မဆောင်ချင်တော့ဘူး။ မင်းလို မိန်းမတစ်ယောက်ကိုလည်း အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပါဘူးကွာ။ အသက် အရွယ်တွေ ကြီးလာပြီပဲ။ တစ်ယောက်ထိုတစ်ယောက် အားပေး နှစ်သိမ့်ဖို့ပဲ လိုအပ်နေတာပါကွာ”

ဦးတိမ်ယံ ဟန်ဆောင်မနေတော့ဘဲ မသော်တာရှိနေတဲ့ အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ သူ့ကိုတွေ့တော့ မသော်တာရဲ့ မျက်ဝန်း တွေက အထိတ်တလန့်နှင့် အိပ်ရာမှလှည်းလဲထ၏။

“မသော်တာ”

“ကိုတိမ်ယံ... ကျွန်မ... ကျွန်မ ဟို”

“မင်းတို့ ဆူအပြစ်တင်ဖို့ ရောက်လာတာမဟုတ်ပါဘူး။

မသော်တာ ကိုယ့်အမှားတွေကို တောင်းပန်ဖို့ပါကွာ”

“ရှင်”

“ကိုယ်မှားခဲ့တယ်။ မင်းကို တမင်သက်သက် အကြောင်း ရှာ အမှန်းပွားဖို့ပဲ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့တာ ကိုယ်မတရားတာပဲ။ သားရန်လည်း အပြစ်မရှိပါဘူး သော်တာရယ်။ သူ နေ့စဉ်မြင်တွေ့ နေတာပဲ”

“ကိုတိမ်ယံ... ရှင်သာတွေပြောနေတာလဲ။ တကယ်ပဲ မသော်တာအပေါ် မမှန်းတော့ဘူးလားဟင်”

“အင်း... ကိုယ် နောင်တရနေတာ ကြာပါပြီ။ မသော် တာရယ်။ ဒါပေမယ့် မာနမချချင်လို့ပါကွာ။ အခု မင်းကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမှာ ကြောက်လာတယ်။ ကိုယ် အဆုံးရှုံးမခံနိုင် တော့လို့ မင်းဆံ့မှာ ဝန်ချတောင်းပန်ရတာပါ”

“ကိုတိမ်ယံရယ်”

ဦးတိမ်ယံက ဖျော့တော့အားနည်းနေတဲ့ မသော်တာမဲ့ ကိုယ်ကို ဖေးမထူထေးလိုက်သည်။

“မသော်တာ ဌာနိဓာအောင် ကြိုးစားပါ။ ကိုယ်တို့ အသက်ကြီးပါပြီ။ ရှေ့ဆက်ပြီး ငျော်ပျော်ခွင့်ခွင် ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေကြရအောင်နော်”

“ဟို...သားရန်နဲ့ သမီးမြဝန်းရံတို့ကို ရှာပါ ကိုတိမ်ယံ၊ သားရန်က မြဝန်းရံလေးကို မချစ်ဘူး၊ မုန်းနေတာပါ”

“နေပါစေ မသော်တာ၊ သားရန်ရဲ့ ရင်ထဲက အရုန်းတွေ နာကြည်းမှုတွေ ပြေငျော့ကံသွားအောင် သမီးလေးမြဝန်းရံက စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်မှာပါလေ”

“ရှင်”

“ကိုယ်ယုံကြည်တယ်၊ သမီးဝန်းက သားရန်ရဲ့ အရုန်းတွေကို အချစ်တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်မှာပါကွာ”

ဦးတိမ်ယံရဲ့ လက်တွေ့က မသော်တာရဲ့ ကိုယ်အား

ညင်သာစွာ ဖေးမဖက်တွယ်ထားလိုက်လေသည်။ မသော်တာ ရင်ထဲမှာ ကေ့နှုပ်ပီတိတွေ ဖြာဝေသွားရ၏။ ကိုတိမ်ယံရင်ခွင်ထဲ ခိုတွယ်ထားလိုက်မိ၏။

“ဘာမှပူပင်မနေနဲ့တော့ မသော်တာ၊ ကိုယ်လိုအတ္တကြီးတဲ့ ဓာနခဲကြီးကိုတောင် မင်းက အရည်ဖျော်သွားအောင် မသော်တာရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေနဲ့ ပြောင်းလဲပစ်နိုင်ခဲ့တာပဲလေ”

“အချိန်အကြာကြီး သားရန်က မြဝန်းရံလေးအပေါ် ငြုန်းမလို အချိန်အကြာကြီး”

“ဘော်ပါတော့ကွာ၊ သားရန်စိတ်က ကိုယ့်ထက် အများကြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့ပါတယ်ကွာ”

ကိုတိမ်ယံရဲ့ အားပေးနှစ်သိမ့်မှုတွေကို မသော်တာ နှစ်သိမ်းချာစွာ မျှော်လင့်တောင့်တခဲ့ရတာပါပဲ။ လှပတဲ့ရောင်ခြည်တွေ လင်းလက်နေပြီမဟုတ်လား။ ကိုတိမ်ယံဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ မသော်တာ အမြန်ဆုံး နာလန်ထူစေရန် ကြိုးစားနေလေသည်။

ရန်ဆော်တာကတော့ သတင်းစာထဲမှာ မေမေ အသည်း

အသန်ဖြစ်နေသည်။ အမြန်ဆက်သွယ်ပါဆိုတဲ့ ကြော်ငြာ တွေလိုက် ရ၍ သူ့လုပ်ရပ်အတွက် နောင်တရလို့မဆုံးတော့ပေ။ မေမေ ဘယ် လောက် စိတ်ထိခိုက်နေမလဲ။ သူ့အတွက်ရော မိုးသားဖြူစင်တဲ့ မြဝန်းရံအတွက်ရောပဲ။ မေမေဆီ အမြန်ဆုံးဆက်သွယ်ချင်လာရ သည်။ မြဝန်းရံက မလာသေးပေ။ ကုမ္ပဏီအလုပ်ပြီးတော့ ဝိုက်လုပ် ရန်အတွက် ကိုနန္ဒမိတ်ဆိုတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးအိမ် သွားနေ သည်။

“မင်းကိုယ်တိုင်က ဟိုဂူအပေါ် တိမ်ညွတ်နေပြီလား မြဝန်းရံ၊ ငါ့အတွက် ငွေရှာတယ်ဆိုတာ အကြောင်းပြတာပဲ။ သစ္စာ မရှိတဲ့ မိန်းမ၊ ဖောက်ပြန်ချင်တဲ့အိမ်မ”

ရန်တစ်ယောက်တည်း ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေရလေ သည်။ ဆောက်တည်ရာခရုအောင် ပူပင်နေရပြီး မြဝန်းရံအပေါ် မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်နေရ၏။ မြဝန်းရံထံတွင် ဟမ်းပုန်းရှိနေပေမယ့် သူ့ဘက်မှ စတင်၍ မဆက်သွယ်ချင်ပေ။

“စာသင်တာဘနည်းနည်း မင်းတို့နှစ်ယောက် ကြည့်နိုး

နေတာက များများမဟုတ်လား၊ မြဝန်းရံ မင်းမှာယောက်ျားရှိ တယ်ကွ။ ငါက ဘာကောင်လဲ”

မြဝန်းရံအား ပြောပြီး သွားဆွဲခေါ်ချင်စိတ်တွေပင် ဖြစ်ပေါ် လာရလေသည်။ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေရ၏။ မြင်မြင်သမျှ အရာတွေကို ဖြစ်ပေါ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ချင်နေရသည်။ မြဝန်းရံနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ တာ သုံးလလောက်အတွင်း မထင်မှတ်ဘဲနှင့် မြဝန်းရံအပေါ် သူ သံယောဇဉ်တွယ်ငြိမ်ခဲ့ရ၏။ သူ့အမုန်းဆုံး ရေခွေးနံ့က မြဝန်းရံရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ရောက်တော့မှ အမုန်းတွေ ပျောက်သွားရသလိုလိုပဲ။

“မင်း... မြဝန်းရံကို မေမေအတွက် လက်တုံ့ပြန်မယ်ဆို ရန်သော်တာ၊ ဒီမိန်းမကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ချင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ မင်းပျော့ညံ့နေပြီး မြဝန်းရံကို မင်းချစ်မိသွားပြီမဟုတ်လား”

တစ်ယောက်တည်း အားမလိုအားမရနှင့် ဒေါသတွေ ဖြစ်နေရသည်။ မြဝန်းရံနှင့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေး ကြည်နူးနေကြမှာ ပဲဆိုတဲ့ အတွေး ဝင်လာတိုင်း စိုးရိမ်ပူပင်မှုတွေနှင့်အတူ မနာလို ဝန်တို့ဖြစ်ကာ မြဝန်းရံအား လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရမှာကို ရန် စိုးရိမ်နေ

သည်။

“တီ...တီ”

“တီ...တီ”

“ဟင်”

လူခေါ်ဘဲလဲသံကြောင့် ရန် သံသွက်သွက် တံခါးဖွင့်ပေ။

လိုက်သည်။

“ဟင်...ချော”

“ဟုတ်တယ် ရန်၊ ဒီဘက်ကို ကိစ္စတစ်ခုနဲ့လာရင်း ဝင်လာတာလေ၊ ရန်တစ်ယောက်ဘည်းထား၊ မိန်းမရော”

“ကျူရှင်သင်နေတယ်လေ၊ ပြန်မလာသေးဘူး”

ချော ရောက်လာ၍ ရန် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားရလေသည်။ အချိန်မတော် ချောနှင့် နှစ်ယောက်ထဲရှိနေနေချင်ပေ။ မြဝန်းရံ ရောက်လာလျှင် သူနှင့်အထင်လွဲမှာ ငြီးမီလာသည်။

“ရန် အောက်ဆင်းပြီး တစ်ခုခုစားရအောင်၊ ချောက ရန်တို့လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးကိုခေါ်ပြီး ကျွေးမလို့ ဝင်လာတာ

ပါ”

“နေ...နေပါစေချော၊ ကိုယ်မစားတော့ဘူး၊ ဝန်းကို ထမင်းအတူတူစားမယ်လို့ ပြောထားလို့ပါ”

“ဒါဆိုလည်း ကောင်းပါပြီ၊ ချောတော့ အအေးလေး တစ်ခွက်ထဲ သောက်ပြီးပြန်တော့မယ်”

ချောကမပြန်သေးဘဲ အအေးဖျော်ဖို့ ပြင်ဆင်နေလေသည်။

ရန် လန့်နေရ၏။ ဝန်း ပြန်လာရင် ဒုက္ခပါပဲ။ ချောနှင့် သူ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေတာ ဘယ်လိုထင်မလဲ။ တကယ်တမ်းကျ တော့ မြဝန်းရံ အထင်လွဲမှာ ရန် ကြောက်ရွံ့နေမိသည်။ မြဝန်းရံ ပြန်လာတော့မယ်။ ချောကို ပြန်စေချင်လာ၏။

“ချော”

“ဟင်”

“ပြန်တော့လေ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲရန်ရယ်၊ မြဝန်းရံကို စောင့်ဦးမယ်လေ၊ ရန်ကိုကြည့်ရတာ ကြောက်နေသလိုပဲ၊ ရှင်ပြောတော့ မြဝန်းရံကို

မချစ်ဘူးဆို အထင်လွဲလွဲမလွဲလွဲ ဂရုမစိုက်ဘူးဆို”

“မသင့်တော်လို့ပါ ချောရယ်၊ ပြန်တော့နော်၊ ကျောင်း၊ လည်း ကိုယ်ဘတ်စ်ကားနဲ့ပဲ သွားတော့မယ်၊ တွေးနူးပါပဲ ချောရယ်နော်၊ ပြန်ပါတော့”

ချောကို အထပ်ထပ်တောင်းပန်တော့မှ ပြန်သွားသည်။ ကံဆိုးချင်တော့ ချောအထွက်တွင် အခန်းဝမှာ ဝန်းနှင့်ဆုံကြ၏။

“မြဝန်းရဲ့ ပြန်လာပြီလား၊ နောက်ကျတယ်နော် ချောရောက်နေတာကြာပြီသိလား၊ ပြန်ပြီနော်”

မြဝန်းရံက မျက်ဝန်းလေးတွေ အကြောင်သားနှင့် သူ့ကို ကြည့်သည်။ ချောနှင့်သူ့ကို အထင်လွဲသွားပြီဆိုတာ သိလိုက်၏။ ဘယ်လိုရှင်းပြရမလဲ။ ချောနှင့်သူ ရိုးသားဖြူစင်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြချင်လာရသည်။

“ရန် ညစာစားပြီးရောပေါ့နော်၊ အခုမ်းဝင်ပန်းတာပဲ ရှိရယ်၊ ကလေးက တော်တော်ဆိုးတာပဲ၊ ကိုနန္ဒမိတ်ကတော့ သည်းပြီးသင်ပေးဖို့ ဝန်းကို အနူးအညွတ်တောင်းပန်နေတော့တာပဲ”

ချောရဲ့နေတာကို မြဝန်းရံက ဘာတစ်ခုမှ မေးမြန်းခြင်းမရှိပေ။ သူမ အလုပ်ကိစ္စပဲ ပြော၍ ရန် ဒေါသထွက်ရသည်။ မင်းကောင် နန္ဒမိတ်အကြောင်း ဘာဖြစ်လို့ ပြောပြနေတာလဲ။ ငါ့ကို ခွဲတာလား မြဝန်းရံ။ မင်း ဒီအလုပ်ကနေ ထွက်လိုက်တော့။ မင်းဘာအလုပ်မှ မလုပ်နဲ့တော့ ငါ ခွင့်မပြုဘူး။ ရန် အော်ဟစ်ပြောချင်မိသည်။

“ဝန်းကလည်း ကြိုးစားပြီးသင်ရမှာပဲလေ၊ ရန်အတွက် ကျောင်းစရိတ်တွေ လိုအပ်တာပဲ”

“တော်စမ်းပါကွာ”
ရန် ဒေါသတကြီး အော်ပစ်လိုက်လေသည်။



အသံနိုး [၂၅]

တစ်နေ့တခြား အိမ်ထောင်ရေးက အဆင်မပြေတော့ပေ။
 လှို အမြဲတမ်း ဒေါသတွေပေါက်ကွဲပြီး ဝန်းအပေါ် ပြဿနာရှာ
 ဒုတိယသည်။ ရန်ကုန် ဝန်း ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပေး
 မှ ရန် ကျေနပ်နိုင်လဲဟင်။ ဝန်း သိပါတယ်။ မြဝန်းရုံ စိတ်သောက
 တွ ရောက်နေမှ ဖင်ဝန်းနွမ်းနယ်နေမှ ရန် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နိုင်မှာ
 ဟုတင်လားဟင်။ ရန် ကျေနပ်တဲ့အထိ ဝန်းပေးဆပ်မှာပါ။

အလုပ်ပင်ပန်းတာကတစ်မျိုး၊ ရန်က ပြဿနာရှာနေ၍
 စိတ်ညစ်တာကတစ်မျိုးနှင့် ဝန်း တစ်နေ့တခြား ပိန်ချုံးကျလာ၏။
 ရန်က ဝန်းအနားပင်မကပ်တော့။ ဝန်း စိတ်ညစ်လွန်း၍ အအိပ်
 ဘာပင် မမှန်တော့။ အခုတလော ဝန်း အစားပျက်ပြီး အန်ချင်

သလိလို့ဖြစ်နေရသည်။ ဘုရားရှေ့ ဝန်းမှာ ကိုယ်ဝန်ချား ပြန်နေမလား
ပဲ။

“ရန်”

“ဘာလဲ”

“ဒီမှာလခလေး၊ ရန် ကျောင်းစရိတ်တွေအတွက် သုံးစို့

ပါ”

“မလိုချင်ဘူး...ငါ့ဘာတွေမှ မင်းဆီက မလိုချင်ဘူး၊
ဘာတွေလဲ မယူချင်ဘူး”

ဒီငွေကို အကြောင်းပြပြီး မင်းတ ကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ရှင်သူငွေနှင့်
နှစ်ပါးသွားနေကြတာမဟုတ်လား။ မင်းကလည်း အငြိုမဟုတ်ပါ
ဘူးလို့ ဘာဖြစ်လို့မပြောရတာလဲ။ ရန် ဒေါသတွေဖြစ်နေရသည်။
မြဝန်းရံကို ပြန်အပ်လိုက်ဖို့လည်း ရန် စိတ်က မပြတ်သားပေ။
အလုပ်တွေ မလုပ်ဖို့လည်း ဘာရပ်တည်မှုက ခက်ခဲလာမည်ဖြစ်
၏။ ချောက ထောက်ပံ့ပေးမယ့် ရန်လက်မခံလိုပေ။ ဝန်းက အထင်
လွဲမှာလည်း စိတ်ပူမိ၏။ ဝန်းအပေါ် သံသယာဇဉ်တွယ်နေမိပြီဆို

တာ ရန်သိနေပေမယ့် မာနက မချချင်၍ တောင်းဆီးခဲ့ပေ။

“ရန်အတွက် ဝန်း ငွေရှာတာပါ။ ရန် အေးအေးဆေးဆေး
ပညာဆက်သင်နိုင်ဖို့ ဝန်း ကြိုးစားနေတာ”

“ပေးခမ်း ဒီငွေတွေ မင်းက ငါ့အတွက်လို့ ပြောတယ်
မဟုတ်လား၊ ကောင်းပြီ ငါလုပ်ချင်တာလုပ်ပစ်မယ်”

မြဝန်းရံဆိုမှ ပိုက်ဆံကို ယူလိုက်ပြီး မီးရှို့ပစ်လိုက်လေ
သည်။

“ရန် ဘာလုပ်တာလဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်ပါနဲ့ ရန်ရယ်၊ ငန်း
အတွက်ထက် ရန်ညှာရေးအတွက် အရေးကြီးလို့ပါ”

ရန်ကလည်း ဝန်းအထောက်အပံ့ ပိုက်ဆံတွေကို ဖျက်ဆီးပစ်
လေသည်။ ဝန်း ကြေကွဲစွာဖြင့် ရန်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေမိ ။။
ရှင် အဲဒီလိုလုပ်ရမှ စိတ်ချမ်းသာမှာမဟုတ်လားရန်။ ဝန်း စိတ်
သောကတွေခံစားပြီး ချိန်ညှိငယ်နေမှ ရန်က ကျေနပ်ပီတိတွေ
ဖြစ်မှာမဟုတ်လား။ ဝန်းရင်ထဲမှာ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေရသည်။ ခေါင်း
ထဲမှာ မူးနောက်မို့ပေ၏။ ရေမွှေးဘယ်မှာလဲ၊ ရန် အကြိုက်နှစ်

သက်ဆုံးရန်လေ။ ဝန်း မဆွတ်ရသေးဘူး။ ကုန်နေတာပဲ။ ဝန်း မဝယ်ရသေးဘူး။ ဝန်း နင်ဟာ တော်တော်မိုက်မဲတဲ့ခန်းမပဲ။ ကိုယ့် ယောက်ျား ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ရေမွှေးကုန်နေတာဘောင် ဂရုမရှိဘဲ ဘူး။

“ရန်ရယ်...ရှင်ရဲ့ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှုတွေက ဝန်း ဘယ် အရာမဆို ပေးဆပ်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်တော့မှလည်း နောက်ဆုတ် သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူးနော်။ ဝန်းလေ ရန် နင်ထုတ်မချင်း ရန်အဖွား မှာ ထာဝရနေမှာပါ”

ရန်အရိပ်တွေက ဝန်းမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ရိဝေနေသည်။ ခေါင်းထဲမှာ မူးမိုက်နေပေမယ့် ဝန်း အားတင်းထားမိ၏။ ရန်တညာ ရေးအတွက် ဝန်း အလုပ်လုပ်ရဦးမယ်။ ငွေရှာရမယ်။ ဝန်း တျန်းဆာ နေချင်တယ်။ အသက်ရှင်ချင်တယ်။

“ရန် ပျော်သလိုနေပါနော်။ စိတ်ဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ နေပါ။ ချောနဲ့လည်း ရန်နေပါ။ ရန် ဘတ်စ်တားမစီးနဲ့နော်”

ဝန်း အားယူပြီး စကားတွေပြောနေပေမယ့် မျက်လုံးတွေ

က မှေးစင်းလာသည်။ ဝန်း အင်အားမရှိတော့ ခေါင်းထဲမှာ မိုက် သထထမိုက်လာ၏။ ရန် ပျော်အောင်နေပါနော်။ ဝန်း အင်အားတွေ တင်းထားပါတယ်။

“ရန်”

“မြဝန်းရံ”

“ကျွန်မကြောင့် ရန် စိတ်သောကတွေ လုံးဝမရောက်စေ ရပါဘူး။ ရန် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်စေရမှာပါ”

မြဝန်းရံအသံက တိုးတိမ်ညင်သာလွန်းကာ မျက်ဝန်းတွေ မှေးစင်းလာ၏။ ရန် မျက်လုံးပြူးသွားရသည်။

“မြဝန်းရံ...မင်းဘာဖြစ်တာလဲ။ ဝန်း သတိထားပါဦး”

မြဝန်းရံ ထိုယံလေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပျော့ခွေကျသွား သည်။

“မြဝန်းရံ...မြဝန်းရံ”

“မြဝန်းရံ”

မြဝန်းရံသည် တော်တော်လေး ပိန်ချုံးပြီး ရောဂါဝေဒနာ

တွေ ဖိစီးနေပုံပင်။

“ခြံဝန်းရုံ”

“ဝန်း”

ခေါ်၍မရတော့သဖြင့် ခြံဝန်းရံအား ဓွေချိုငြီး ဆေးရုံကြီးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားရလေသည်။

“ဝန်း သာဖြစ်တာလဲ၊ ဝန်းအသက်ကို ကယ်တင်ပေးပါ။ ရန်ကြောင့် ဝန်း တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာ လုံးဝလက်မခံနိုင်လို့ပါ။”

တာဝန်ကျဆရာဝန်ကြီးအား မြဝန်းရုံ အသက်ကို ကယ်တင်ပေးရန် ရန်သော်တာ တက္ကတိတွတ် ဆောင်းဆိုနေမိလေ သည်။

“ကိုယ်လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ခင်းသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ကိုယ်တရားခံပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး ဝန်း”

ဝန်းအား အရေးပေါ်အခန်းထဲ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ရန် ဆောင်တည်ရာမရအောင် စိုးရိမ်ပူပန်နေမိ၏။ မြဝန်းရုံ မင်း ကိုယ့်ကြောင့် မသေရဘူး။ ဘယ်လိုအန္တရာယ်မှ မကျရောက်စေရ

ဘူး။ ခင်းမသေပါနဲ့။ ကိုယ့်အနားမှာ မင်း ထာဝရရှိနေပေးစမ်းပါ။ အရေးပေါ် အခန်းထဲမှ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ထွက်လာတော့ ရန် ထိက်ထိက်ပြာပြာနှင့် မေးမိလေသည်။

“ဒေါက်တာ... ကျွန်တော့်ဇနီး မြဝန်းရုံ အခြေအနေသိရင် လို့ပါ။”

“ဘာမှမစိုးရိမ်ရတော့ပါဘူး၊ သွေးအား အရမ်းနည်းသွား လို့ပါ။ အခုအားဆေးတွေ သွင်းထားပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရန် ဗွန်းကြပ်နေတဲ့ သက်ပြင်းမောကြီးကို မှုတ်ထုတ်ပစ် လို့က်ရလေသည်။ ဝန်းအခြေအနေ ကောင်းသည်ဟု သိရ၍ ရန် စိတ်သက်သာရာရသွား၏။ ခဏကြာတော့မှ ဆေးပိုက်တွေတန်း လန်းနှင့် ဝန်း ပြန်ထွက်လာသည်။

“ဝန်း သတိရပြီလား”

“အင်း”

“ကိုယ် စိတ်ပူလိုက်ရတာ ဝန်းရယ်”

၂၈၂

သင်ကြားရန်

ဝန်း

ရန်ကတော့ ဟန်မဆောင်နိုင်ဘော့ဘဲ ဝန်းလက်လေးကို ဆုပ်တိုင်းဖျက်ညှစ်ထားလိုက်မိလေသည်။ ဝန်းနေရာမှလွှဲ ခုတင်ခံရောက်လာ၏။ ခုတင်ဆားတွင် ဝန်းရဲ့ ကုမ္ပဏီသူဌေး နန္ဒမိတ် လာရောက်နေသည်။

“မြဝန်းရံ”

“ဟင်... ကိုနန္ဒမိတ်”

“မြဝန်းရံ အရေးပေါ်ရောက်လာတာ ကိုယ်တွေ့လိုက်လို့ လေ၊ ကိုယ်လည်း ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို လာကြည့်တာပဲ၊ သူက ဝန်းရဲ့ခင်ပွန်းလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ကိုနန္ဒမိတ်၊ ဝန်းခင်ပွန်း ကိုရန်သော်တာ ပါ”

ရန် အံ့သြသွားရသည်။ ကုမ္ပဏီမှာ ဝန်းက အဖျိုးဟု ပြောထားသည်ထင်နေတာ။

“မဆူကမှ မြဝန်းရံမှာ ခင်ပွန်းရှိကြောင်းနဲ့ နှစ်ယောက် အတူလက်တွဲပြီး ဘဝကို ရုန်းကန်နေရတာဖြစ်ကြောင်း ပြောတယ်



လေ”

ဝန်းရယ်၊ ကိုယ်အရမ်းမှာသွားတယ်ကွာ။ ဝန်းက ရိုးသား ဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါပဲ။ ရန် လက်တုံ့ပြန်မိတာ မှားပါတယ်။

“မြဝန်းရံ လိုအပ်တဲ့အကူအညီပြောနော်၊ ကိုယ့်ဝန်ထမ်း ပဲ၊ ကိုယ်ထူညီရမယ်လေ၊ ဆေးရုံစရိတ်တွေ အခန်းခတွေ ဆေးဖိုး တွေအားလုံး ကိုယ်တို့ကုမ္ပဏီက ပေးမယ်၊ ဘာမှမပူနဲ့နော်၊ မင်း နေထောင်းအောင်ကြိုးစားပါ မြဝန်းရံ၊ ဒါမှ ကိုယ့်တူလေးကို စာကျက်ပေးနိုင်မှာ၊ ကိုယ့်တူလူဆိုးက မင်းအပေါ် သံယောဇဉ် တွယ်နေပြီလေ”

ကိုနန္ဒမိတ် စကားက ရိုးသားပေမယ့် ရန် နည်းနည်းတော့ မနာလိုဝန်တို့ ဖြစ်သွားရလေသည်။ ဝန်းအပေါ် ဘယ်သူမှ စေ့စေ့ ကြည့်တာဝင် မကြိုက်ချင်။

“ဝန်း”

“ဟင်... ရန်”

“ဝန်း နေကောင်းလို့ ဆေးရုံကဆင်းရဲရင်တော့ ဖေဖေဆီ
ပဲ ပြန်နော်”

“ဟင်...ရန်ကရော ဝန်းတစ်ယောက်တည်းတော့ လုံးဝ
မပြန်ဘူးနော်၊ ရန်အနားမှာ ဘယ်လိုပဲနေရပါစေ”

“မဖြစ်ဘူး ဝန်းဖေဖေ ဦးတီးမိသံက ကိုယ့်ကို လက်ခံမှာ
မဟုတ်ဘူး၊ မေမေကလည်း ကိုယ့်ကိုယ့်ကြည်လက်ခံမှာ မဟုတ်
ဘူး၊ မေမေလည်း အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲနေတယ်တဲ့၊ တိုယ့်ကို အခြံနဲ့
ဆက်သွယ်ဖို့ သတင်းစာမှာ ကြော်ငြာနေတယ်”

“ဟင်”

“ဝန်း ဖေဖေအရိပ်မှာပဲ ပြန်နေပါ၊ မေဆုကိုခေါ်ပြီး ကိုယ်
ထွက်သွားရမယ်၊ ကိုယ်နဲ့အတူနေရင် ဝန်း ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်၊
အိမ်ပဲပြန်နေနော်၊ ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား၊ ကိုယ့်စကားနား
ထောင်ပါ ဝန်းရယ်”

တကယ်တမ်းကျတော့ ဝန်းကို သူ့ချစ်မိနေပါပြီ။ ဝန်းနဲ့
မခွဲနိုင်တော့ပါဘူးကွာ။ ဝန်း ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရတာ ကိုယ့်ကြောင့်

အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။

“မေမေကလည်း ကိုယ့်မိတ်ပြစ်အတွက် ကိုယ့်ကို ဒဏ်
ခတ်မှာပါ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကိုပဲ ခံစားစေရမှာပါ၊ ဖေဖေအရိပ်မှာပဲ
ဝန်း အားချမ်းစွာပြန်နေပါကွာ၊ ကိုယ် ဒီလိုစိစဉ်တာ ဝန်းကို ချစ်မြတ်
နိုးလွန်းငဲ့ဦးပါ”

“ကိုယ်ရယ်”

ချစ်သူခင်စွန်း ရန်ရဲ့ လက်မောင်းတွေကို ဖက်တွယ်ထား
လိုက်လေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ရန် အချစ်တွေကို ဝန်း ရယူ
ပိုင်ဆိုင်သွားရပြီလေ။ ရန် ရင်ထဲက အမုန်းထုထည်ကြီးကို ဝန်းရဲ့
ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေနဲ့ ဖြိုခွင်းဖျက်စီးပစ်လိုက်နိုင်ပါပြီ။

“ရန်”

“ဝန်းရယ်”

“ရန်လည်း ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဝန်းအနား
ကနေ ထွက်သွားလို့မဖြစ်တော့ပါဘူးနော်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား
ရန်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဝန်း၊ ကိုယ့်ကို ဖေဖေက လက်ခံတော့မှာ မှမဟုတ်တာပဲ”

“လက်ခံရမယ့်အကြောင်း ရှိတယ်လေ၊ အဲဒါက ဝန်း လွယ်ထားရတဲ့ ရန်ခင်သွေးလေးကြောင့်ပဲဗျ”

“ဟာ...ဝန်းမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဟုတ်လား”

“အင်း...ဆာဆာကပဲ ဆရာဝန်ကပြောပြလိုက်တာပါ၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ခင်ဆရာကို ဝန်း ထွက်သွားနိုင် တော့ဘူး၊ ဝန်းရဲ့ရင်သွေးလေးမှာ အဖေကတော့ ရှိနေသင့်တယ် မဟုတ်လားလို့”

“ဝန်းရယ်...ကိုယ်ဝမ်းသာလိုက်တာထွာ၊ အခုဆီပျော်တာ ပဲ၊ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မခွဲနိုင်တော့ဘူး အချစ်ရယ်”

ဝန်းကိုယ်လုံးဆေးတို ခုန် သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ထားလိုက် မိလေသည်။ ဆေးရုံသို့ ဆေးဖိနပ်ဆေးလည်း ရောက်လာကြ၏။

“သမီးလေး ဆေးရုံလာကံရတယ်သတင်းကြားလို့ လာတာ၊ စိတ်ပူလိုက်ရတာသမီးရယ်”

“မေမေ”

“ဟင်”

အန်တီသော်တာကို ဝန်း အမေအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်၍ မေမေဟုပဲ ခေါ်လိုက်သည်။

“ဖေဖေရော ဝန်းကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ မိသားစုစည်းလုံး ပျော်ရွှင်ဖို့ ဝန်း ဒီလမ်းကိုပဲ ရွေးလိုက်မိတာပါ”

“ဖေဖေ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွယ်၊ အရာအားလုံး ဖေဖေ ရဲ့ အတ္တတွေကြောင့် မိသားစုဝင်တွေ စိတ်သောက ရောက်ကြရ တာပါ၊ သားရန်မှာလည်း အပြစ်မရှိပါဘူး၊ ဘာမှစိတ်ပူနေကြနဲ့ တော့၊ သမီးတို့အိမ်ကိုပဲ ပြန်လာကြ၊ မိဘအရိပ်မှာပဲ စိတ်ချလုံခြုံ ရပါတယ်လေ၊ မိသားစုတွေ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပြန်နေကြရအောင် ပါ”

ဖေဖေနဲ့ မေမေက အလိုက်သိသိနှင့် ပြန်သွားကြလေ သည်။ ကြည့်တွေ့မရှိတော့မှ ချစ်ဇနီးကိုယ်လုံးလေးအား ရန်သော် တာ ခပ်တင်းတင်းလေး ပွေ့ဖက်ထားမိလေသည်။

ထင်မြင်စဉ်

“ရန်”

“ဟင်”

“ရန်ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ရေမွှေးလေး ဝန်း မဝယ်ရသေးဘူး၊ ကုန်သွားတာမှနေတယ်၊ အဲဒါ ရန်သွားဝယ်ပေးပါနော်”

“မလိုတော့ပါဘူး ဝန်း၊ ရေမွှေးမချွတ်နဲ့တော့နော်၊ နောက်မှ ကိုယ်ရှင်းပြမယ်၊ ကိုယ် ဝိန်းမကို အရမ်းပဲချစ်ခြတ်နို့မိသွားပြီလေ၊ ဘာမှမလိုတော့ပါဘူး အချစ်ရယ်”

မြဝန်းရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးအား သိမ်းကြည့်ပေးဖက်တာ နဖူးလေးရယ်၊ နှုတ်ခမ်းလေးရယ်၊ ထည်တိုင်ကျောတော့လေးရယ်တို့ မြတ်နိုးစွာ နမ်းခိုက်နေမိလေသည်။

ထင်မြင်စဉ်



BURMESE
CLASSIC
.COM



စိုးရိုးစာပေ

သင်မြတ်နိုး

သံ ငယာ ဇဉ် ရင် ခွင်